

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Katedra historie

LK Tatran Chodov – historie lyžařského oddílu

Diplomová práce

Jan Veselý

Učitelství pro 2. stupeň ZŠ, obor Dě-Vv

Vedoucí práce: PaedDr. Naděžda Morávková, Ph.D.

Plzeň, 2016

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 15. dubna 2016

.....

vlastnoruční podpis

Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří mi poskytli pomoc při tvorbě této práce. Jedná se o Hanu Váchalovou, Jiřího Kobese, Eduarda Šlefra, Ondřeje Freie a Janu Ledvinovou. Velké poděkování patří vedoucí diplomové práce PaedDr. Naděždě Morávkové, Ph.D., která pro mě byla svými návrhy, upozorněními a cennými připomínkami hlavním zdrojem inspirace a motivace při psaní této práce.

ZDE SE NACHÁZÍ ORIGINÁL ZADÁNÍ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE.

OBSAH

ÚVOD.....	2
1 HISTORIE LYŽOVÁNÍ.....	5
1.1 PRAVĚK	5
1.2 STŘEDOVĚK	6
1.3 VZNIK LYŽAŘSKÉHO SPORTU	6
1.4 POČÁTKY LYŽOVÁNÍ NA NAŠEM ÚZEMÍ	7
2 ČERCHOV	9
2.1 HISTORIE	9
2.2 LYŽAŘSKÝ ŽIVOT NA ČERCHOVĚ A OKOLÍ	11
3 LYŽAŘSKÉ ODDÍLY NA DOMAŽLICKU	13
3.1 SNĚHAŘI DOMAŽLICE	13
3.2 DÍLY	13
3.3 HLUBOKÁ	14
3.4 BĚLÁ NAD RADBUZOU	14
4 LYŽAŘSKÝ ODDÍL V CHODOVĚ	15
4.1 ZALOŽENÍ A 50. LÉTA	15
4.2 60. LÉTA	19
4.3 70. LÉTA	29
4.4 80. LÉTA	48
4.5 90. LÉTA A SOUČASNOST	64
5 CHODSKÉ TŘICÍTKY	66
6 ZÁVĚR	68
7 SUMMARY	70
8 SEZNAM PRAMENŮ A LITERATURY.....	71
9 SEZNAM ZKRATEK.....	81
10 SEZNAM PŘÍLOH.....	82
10.1 SEZNAM TEXTOVÝCH PŘÍLOH	82
10.2 SEZNAM OBRÁZKOVÝCH PŘÍLOH	82
11 PŘÍLOHA	I
11.1 TEXTOVÉ PŘÍLOHY	II
11.2 OBRÁZKOVÉ PŘÍLOHY	VI

ÚVOD

Diplomová práce je zaměřena na historii a vývoj lyžování v Chodově. Není tomu dlouho, co oddíl oslavil 60. výročí svého založení. To je pro lyžařský oddíl významné jubileum, i když samozřejmě na zasněžených pláních lze najít i starší kluby, včetně těch v západních Čechách. To však neznamená, že by chodovské lyžování o sobě nedalo vědět výraznějšími výsledky.

Mým záměrem je ukázat, jak se lyžování v Chodově zrodilo, kteří lidé u toho stáli a obětováním svého času ho dokázali pozvednout na tradiční sport naší obce. Dalším mým cílem je připomenout skvělé chodovské lyžaře, kterých bylo mnoho, přiblížit jejich největší úspěchy a připomenout jejich zajímavé výsledky v nesčetných závodech. Zároveň je třeba zaznamenat křivku popularity lyžování, která nejdříve stoupala a poté zase začala klesat až do dnešní podoby.

Záměrem práce je seznámení s chodovským lyžařským klubem, jenž prošel složitými i úspěšnými obdobími a ovlivňoval život Chodova, protože zde po boku fotbalového klubu bylo lyžování dlouho považováno za sport číslo jedna. Z této vesnice, ležící v okrese Domažlice již v minulosti vyšel ne jeden skvělý sportovec, ať už mám na mysli fotbalisty, kteří dělali fanouškům radost, nebo běžce a cyklisty. Obyvatelé Chodova však mohli být náležitě pyšní i na jezdce v bílé stopě.

Toto téma jsem si zvolil z několika důvodů. Tím hlavním je, že z Chodova pocházím a mám zdejší okolí a vesnici samotnou rád. Nejsem sice aktivní lyžař, ale tento zimní sport s oblibou sleduji, a jelikož jsem v rámci bakalářského studia sepsal historii fotbalového klubu Chodova, rozhodl jsem se zdokumentovat i historii lyžařů. Myslím, že chodovští lyžaři si za svou tvrdou práci v tréninku a na závodech zaslouží větší pozornost veřejnosti, která by o jejich počínání měla vědět více, a proto jsem se rozhodl, že se tomuto tématu budu věnovat.

Dějiny vesnic a malých měst nejsou spjaty jen se zásadními historickými fakty, ale jejich historii tvoří často na první pohled nenápadné události. Za takové považuji také vesnický sport. Jednak je to kopaná a jednak také lyžování, které si za dobu svého působení vydobylo jistou tradici. Jelikož se jedná o místní události a nebyla jim věnována tak pečlivá systematická pozornost ve formě zachování v písemné podobě, je náročné získat podrobné informace o fungování oddílu v tak malé obci, čítající necelých osm set obyvatel.

Cením si ochoty lidí, kteří mi pomohli sehnat patřičné materiály. Velmi mi pomohl pamětník a bývalý lyžař Jiří Kobes, jenž mi věnoval čas a podělil se o své vzpomínky. Také se sluší poděkovat Haně Váchalové, která mi zpřístupnila záznamy z výročních zpráv a krásné fotografie. Velice mi pomohly i jednatelské knihy Jednoty, které mi zapůjčil Ondřej Frei. Velké množství fotografií mi také poskytl pan Eduard Šlefr a Jana Ledvinová.

Historie lyžařského oddílu v Chodově nebyla dosud nijak systematicky zpracována. To bylo také jedním z důvodů, proč jsem si toto téma zvolil. Během výzkumu jsem využil všechny dostupné prameny. Jednalo se hlavně o rukopisy jednatelských knih tělovýchovné jednoty v Chodově, kde je zaznamenána činnost jednotlivých oddílů. Hojně jsem využil informace z tisku, konkrétně okresního Nového Domažlicka, kde byly k nalezení výsledky a podrobné zprávy z lyžařských závodů. Skvělým pramenem se staly výroční zprávy jednotlivých oddílů TJ, tedy i lyžařů, které mi zapůjčil obecní úřad. Nejvíce informací jsem čerpal ze vzpomínek již výše zmíněných Jiří Kobese, Hany Váchalové, Eduarda Šlefra a dalších, kteří mi poskytli materiály či informace týkající se lyžování v Chodově.

Součástí práce je také obsáhlá příloha. Jelikož Chodov u Domažlic a jeho lyžařský oddíl patří na Chodsko, považuji za největší zdejší závod Chodskou třicítku. Právě proto jsem do přílohy začlenil tabulkový přehled všech vítězů tohoto tradičního a jednoho z nejstarších závodů u nás a na konci práce se historii závodu krátce věnuji. Dále je v přílohách zařazen seznam předsedů oddílu a výsledky lyžařky Kateřiny Berouškové za poslední rok. Dále jsem přiložil fotografie, na kterých jsou významní lyžaři, mapky a stavby.

Protože se budu věnovat lyžování, začlenil jsem do práce i stručný vývoj tohoto sportu od pravěku po středověk až k prvním závodům ve Skandinávii i na našem území. Od úplných počátků na našem území se postupně přesunu na západ Čech do kopců Českého lesa s jeho nejvyšším vrcholem Čerchovem, kde se rodilo zdejší lyžování. To už je jen krok k rozvoji lyžařských oddílů na Domažlicku. Pokud se o vývoji lyžování chcete dozvědět zajímavé informace, doporučuji knížky od Felixe Chovance¹. Velice pěkné knihy o Čerchově a jeho okolí jsou od Emila Kintzla², Jiřího Vorlíčka³, Jana Hajšmana⁴ a Gabriely Špalkové⁵.

---

¹ CHOVANEC, Felix, *Stručný přehled vývoje lyžařství*. 2. dopl. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971, 156 s.

² KINTZL, Emil. *O počátcích lyžování na Šumavě slovem i obrazem*. Vyd. 1. Plzeň: Insyst, 2008, 180 s.

Po stručném přehledu nejstarších lyžařských oddílů na Domažlicku se věnuji výhradně Chodovu, jedné z původních jedenácti chodských vesnic obklopené krásnou přírodou, a jeho lyžařské historii. Mým přáním je, aby v této práci každý našel něco svého, aby si bývalí lyžaři zavzpomínali, noví našli inspirativní informace a zalíbení v tomto sportu a uvědomili si, jak byli chodovští lyžaři úspěšní, jak reprezentovali naši obec a my na ně můžeme být po právu hrdí.

---

³ VORLÍČEK, Jiří. *Jak šel čas na Čerchově: Čerchov v dobových dokumentech*. 2. dopl. vyd. Domažlice: Klub českých turistů, 2008, 208 s.

⁴ HAJŠMAN, Jan. *Tajemství vrcholů Českého lesa*. Vyd. 1. V Plzni: Starý most, 2014, 155 s.

⁵ ŠPALKOVÁ, Gabriela. *Bílé stopy na českém západě: Historie lyžování na Šumavě, Plzeňsku a Domažlicku*. 1. vyd. Plzeň: Starý most, 2007, 213 s.

---

1 HISTORIE LYŽOVÁNÍ

1.1 PRAVĚK

Při vyslovení pojmu lyžování nebo lyže si dnes většina z nás vybaví různá odvětví tohoto sportu: někdo miluje skoky na lyžích, jiný prožívá vzrušující a adrenalinovou jízdu sjezdařů v alpském lyžování, další si zase vychutná běžecký maraton krásnými sněhem zapadanými závodními trasami a někdo si možná jako první vybaví biatlon, kde závodníci k lyžařskému umění přidávají střelbu. Nejsou to ale jen profesionálové, kteří nás mohou napadnout. Najdou se určitě i lidé, kteří si sami rádi zalyžují a těší se na zimu plnou sněhu, aby si opět vychutnali krásné zimní radovánky. Tak je to ale dnes.

Lyže a jejich předchůdce – sněžnice totiž patří mezi nejstarší náčiní člověka a hrály v jeho životě důležitou roli. Vznik lyží spadá pravděpodobně do konce starší doby kamenné, kdy probíhalo poslední zalednění. Asi 10 000 let před naším letopočtem lidé uměli obrábět dřevo a vznikly jak dálkové zbraně jako oštěp, luk a šíp, tak i dopravní prostředky jako člun či lyže. Lyže se staly důležitým a někdy i jediným prostředkem pohybu při lovu v arktických a subarktických končinách.⁶

Lyže pravděpodobně vznikly ze snahy o zvětšení plochy chodidla, aby se zamezilo boření se do vysoké vrstvy sněhu. Prvotně lidé využívali např. obalování chodidel zvířecí kůží nebo slámou. Tak vznikly první druhy sněžnic, které se postupně prodlužovaly a zeštíhlily. Také se změnil pohyb z chůze na klouzání, a tak vznikaly první lyže.⁷

O tom, jak mohly vypadat první lyže, víme z jeskynních nákresů a archeologických nálezů. Jeden ze skalních nákresů znázorňujícího lyžaře objevil sovětský archeolog A. M. Liněwski v okolí Oněžského jezera v roce 1926. V tomto roce učinili významný objev i norští archeologové. Na poloostrově Rödöy v jeskyni našli mezi kresbami losů, tuleňů a lodí i vyznačení dvou lyžařů. Kresba jednoho z nich je 15 cm vysoká, lyže jsou dlouhé 35, 5 cm a špičky lyží jsou zvednuty vzhůru a zakončeny ozdobnými kuličkami. V roce 1936 znovu sovětský archeolog V. J. Raudonikas opět v okolí Oněžského jezera našel další kresbu z doby kamenné, která zachycuje skupinku patnácti lyžařů. Skalní nákresey poukazují na poměrně vysokou úroveň tehdejšího člověka jak při výrobě lyží, tak jejich používání.

---

⁶ CHOVANEC, Felix, *Stručný přehled vývoje lyžařství*. 2. dopl. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971, s. 5.

⁷ Tamtéž, s. 6.

Přesnější údaje máme z archeologických vykopávek. Nejstarší nalezené lyže jsou velice zachovalé a jejich stáří se odhaduje na 3000 let před našim letopočtem. Zpravidla je můžete vidět v severských muzeích v Oslu, Stockholmu či Helsinkách.⁸

Prehistorické lyže se třídí podle typů z různých dob i místa nálezů. Klasifikaci vytvořili Švédové Wiklund a Zettersten. Lyže rozdělují na jižní, arktický, severský a bahenní typ. K lyžím neodmyslitelně patří i hole. Předpokládá se, že původně lyžaři své hole používali jako zbraň, takže lyžařskou holí mohl být oštěp nebo kopí.⁹

1.2 STŘEDOVĚK

Lyžování během celého středověku zůstalo na poměrně nízké úrovni. O středověkém lyžování jsou zmínky především z ústního podání a lidových tradic. Patří sem také severské báje a eposy nebo ruské byliny. Zajímavý je i runový nápis a kresba lyžaře na kamenném kvádru pocházející zřejmě z roku 1050. Nachází se nedaleko Uppsalý ve Švédsku.

První věrohodné zmínky o skluzném pohybu lyží pochází z výrazu nordického původu „skridfinne“. Tento výraz se objevuje současně u dvou autorů, a to v díle mnicha Jordanese z roku 552 a byzantského historika Prokopiose. V knize Saxo Grammatica – Historiae Norwegiae ze 13. století je pak objasněn vznik tohoto výrazu. „Skrida“ znamená klouzati se a někteří autoři odhadují, že Finové pomocí tohoto výrazu pojmenovali jeden kmen žijící v severním Finsku. Zdejší Laponci, kteří uměli skvěle lyžovat, byli pojmenováni výrazem Skridfinne, tedy lyžující Finové.¹⁰

V 16. století se díky cestopisům a popisům cest kupců nebo diplomatů stále častěji píše o lyžařství. Nejvýznamnější pramen pochází od Olause Magnuse. Magnus byl biskupem v Uppsale, odkud ho ale švédský král Gustav Vasa nechal vypovědět. Magnus se uchýlil do Říma, kde začal psát své dílo Historie severských národů. Autor zde shromažďuje tehdejší poznatky a vědomosti o lyžování, popisuje tvary a velikosti lyží, jejich použití na lovu a ve vojenství.

1.3 VZNIK LYŽAŘSKÉHO SPORTU

Skutečné lyžování vzniká v 18. století ve Skandinávii. Skandinávie a konkrétně Norsko se může považovat za kolébkou lyžování. Zde v kraji Telemarken se lyže jako

---

⁸ CHOVANEC, Felix, *Stručný přehled vývoje lyžařství*. 2. dopl. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971, s. 8.

⁹ Tamtéž, s. 10.

¹⁰ Tamtéž, s. 13.

---

dopravní prostředek pro válečné nebo lovecké příležitosti mění v nástroj pro zábavu. Za počátek rozvoje sportovního lyžování se obecně považují první závody v Tromsø v Norsku, které se konaly v roce 1843 a splňovaly v podstatě charakter novodobých závodů.¹¹

Zpět ale do kraje Telemarken. Tento kraj měl výhodné geografické a klimatické podmínky, které také jeho obyvatelé dokonale využili. Místní sedláci i lesní dělníci zdokonalili techniku jízdy na lyžích takovým způsobem, že to byla změna téměř revoluční, nemluvě o užívání nového typu lyží podobnému těm dnešním.

Za hlavní postavu spojenou se vznikem lyžařského sportu je považován Sondre Anversen Nordheim, který v roce 1868 přišel do Kristianie (dnešní Oslo) z kraje Telemarken na lyžařské závody. Nordheim dobře jezdil i skákal. Dlouho držel rekord ve skoku na lyžích výkonem dvacet tři metrů a několikrát zvítězil na slavném Holmenkollenu. Nordheim se zasloužil o to, že se v Oslu založila lyžařská akademie, kterou prošlo tisíce žáků. Kolébkou lyžování tak byla Skandinávie. Postupně se však lyžování dostalo i do Střední Evropy, a tudíž i na české území.¹²

1.4 POČÁTKY LYŽOVÁNÍ NA NAŠEM ÚZEMÍ

Na konci 19. století by lidé na našem území museli mít opravdu bujnou fantazii, aby si představili to, co my dnes považujeme za normální. První lyžaři, což byli vlastně takoví „turisté“ na lyžích zpočátku spíše šokovali a byli ve svém snažení ostatními považováni za blázny. Opravdoví milovníci nedokázali odolat zasněženým kopcům a vytrvali.

V českých zemích se počátky lyžařských pokusů datují do roku 1887. Jako první to byli bratři Rösslerové, na kterých spočinul udivený zrak tehdejších Pražanů. Podle některých pramenů do stejného roku spadá i objednávka lyží pro lesníky hraběte Harracha v Krkonoších, který je později začal sám vyrábět podle švédského vzoru. Hned o rok později byl založen první lyžařský klub ve střední Evropě. Jednalo se o Kroužek lyžařů při Bruslařském klubu a v roce 1894 získal oficiální označení Ski klub. Zakládajícími členy pražského Ski klubu byli bratři František a Bedřich Prokopové.

Ke konci 19. století se lyžaři začali rozšiřovat do dvou stran. Větší část vedená Rösslerem a Ořovským zasahovala do Krkonoš, ta druhá na Šumavu. Šumavský směr vedl

---

¹¹ CHOVANEC, Felix, *Stručný přehled vývoje lyžařství*. 2. dopl. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971, s. 18.

¹² Tamtéž, s. 20.

Bedřich Prokop. Zajímavostí je, že se zde angažoval i Prokopův přítel Bohuslav Brauner, slavný český chemik.

21. listopadu 1903 byl založen Svaz lyžařů, jehož členy se staly: Český ski klub Praha, Český krkonošský spolek Ski Jilemnice a Český Ski klub Vysoké nad Jizerou. Následně se přidal i plzeňský spolek Plzeňští lyžaři v roce 1907 a také domažličtí Sněhaři a Ski klub Klatovy.

Na základě čím dál větší popularizace lyžování vznikla oblíbená lyžařská centra. V západních Čechách sem řadíme dvě, která spojovala oficiální trasou. Byla to oblast kolem Čerchova na Domažlicku v Českém lese a šumavská Železná Ruda. Obě oblasti dělí Všerubský průsmyk a pro lyžaře bylo nejvýhodnější se na Čerchov dostat přes Českou Kubici. Odtud vedla oblíbená trasa na Železnou Rudu přes německý Hoher Bogen a Javor.¹³

---

¹³ ŠPALKOVÁ, Gabriela. *Bílé stopy na českém západě: Historie lyžování na Šumavě, Plzeňsku a Domažlicku*. 1. vyd. Plzeň: Starý most, 2007, s. 7.

---

2 ČERCHOV

2.1 HISTORIE

Na Domažlicku byla klíčová dominanta s nejvyšším vrcholem Českého Lesa, a to Čerchovem. Tato zalesněná hora tvořená z větší části vyvělou rulou a porostlá smrkem či bukem, tyčící se v nadmořské výšce 1042 metrů, vzdálená asi třináct kilometrů od centra Chodska Domažlic, je významnou turistickou destinací s rozhlednou, a tím pádem i kvalitním výhledem do okolí. Ne vždy tomu tak bylo.¹⁴

Původně na vrcholu kopce nestálo nic kromě stromů a pár chýší. To se však změnilo v roce 1893, kdy se na Čerchov dostala turistická výprava z Klubu českých turistů v čele s architektem Vratislavem Pasovským. Klub českých turistů finančně podpořil výstavbu rozhledny a díky dobře odvedené práci domažlického odboru už na jaře příštího roku 1894 stála na Čerchově sedmnáct metrů vysoká dřevěná věž. Architekt Pasovský dále vypracoval návrh na výstavbu chaty, která by turisty chránila před častými nečasy. A tak zde o další rok později stála chýše pojmenována podle svého návrháře, tedy Pasovského chýše.¹⁵

Později přestala dřevěná rozhledna oblíbené destinaci vyhovovat, a tak se domažlický odbor rozhodl, že bude 23. května 1904 položen základní kámen nové kamenné věže, která bude nazvána Kurzovou věží podle Dr. Viléma Kurze, vlastence a zesnulého člena Klubu českých turistů.¹⁶

Důležitý byl spoj Čerchova s Caparticemi, a tak zde byla koncem 19. století zbudována strmá silnice až na vrchol. Její výstavbu sponzoroval hrabě Stadion, proto se někdy nazývá Stadionka. Kromě hlavní cesty vede na Čerchov několik turistických tras.¹⁷ Oblíbená stezka vede například k České studánce, kde se každoročně konají turistické poutě.

Čerchov se postupem času stával čím dál populárnějším, a proto po výstavbě kamenné Kurzovy věže proběhla i renovace Pasovského chýše, která byla upravena pro celoroční využití. Vrchol s rozhlednou se stal kolébkou české turistiky v západních Čechách, kde se konaly srazy či sjezdy různých spolků. Z těchto důvodů zde byla

---

¹⁴ DAVID, Petr a Vladimír SOUKUP. *Velká turistická encyklopedie*. Vyd. 1. Praha: Knížní klub, 2011, s. 37.

¹⁵ ŠPALKOVÁ, Gabriela. *Bílé stopy na českém západě: Historie lyžování na Šumavě, Plzeňsku a Domažlicku*. 1. vyd. Plzeň: Starý most, 2007, s. 93.

¹⁶ VORLÍČEK, Jiří. *Jak šel čas na Čerchově: Čerchov v dobových dokumentech*. 2. dopl. vyd. Domažlice: Klub českých turistů, 2008, s. 60.

¹⁷ Tamtéž, s. 78.

---

v letech 1925-1927 vystavěna další budova se sedmnácti pokoji pro turisty. Od roku 1921 na Čerchově také fungovala meteorologická stanice.

Do historie Čerchova určitě patří i období rozpínavosti nacistického Německa. Nejenže byla Kurzova věž za války poškozena, ale došlo zde i k úmrtí. V roce 1938 tu byl zastřelen dozorčí finanční strážce Jiří Pavlišta, kterému zde byl v roce 1946 odhalen pomník. Nedaleko Čerchova v obci Lísková u Nemanic v boji za vlast padl další dozorce finanční strážce Jiří Röhrich. I na něj lidé vzpomínají u postaveného pomníku.

Po 2. světové válce se začalo s opravou poškozené věže, obnovil se provoz turistických tras i ubytoven, postavil se nový skokanský můstek a vše se chystalo k návratu do starých kolejí. Tento scénář však přerušil vznik železné opony. Po převzetí moci komunisty se z Čerchova stalo výcvikové centrum SNB (Sbor národní bezpečnosti) a Čerchov se stal pro veřejnost nepřístupný. Od roku 1958 se sem nastěhovala československá armáda a ministerstvo obrany zdejších prostorů využívalo až do roku 2000, kdy byla Kurzova věž znovu opravena a zpřístupněna veřejnosti.¹⁸

První návštěva turistů však proběhla o čtyři roky dříve: „*Od roku 1949 byla kamenná rozhledna na vrcholu Českého lesa pro veřejnost tabu. Až teprve po čtyřiceti sedmi letech mohli lidé minulou sobotu od osmi do dvanácti hodin dopoledne opět vyšlapat sto dvacet devět schodů Kurzovy věže a obdivovat její majestátnost. O chvilkové zpřístupnění rozhledny se zasloužil Klub českých turistů (KČT), odbor Domažlice, a to v rámci pořádání tří denního dálkového etapového pochodu Krajem strážců hranic. Jediné možnosti využily zhruba čtyři stovky turistů a zvědavců, mezi nimiž jsme potkali i ministra zdravotnictví Jana Stránského. Ten, coby vášnivý turista a vysoký funkcionář KČT, se vydal vzhůru na Čerchov již potřetí v životě, poprvé však mohl vylézt i na dvacet metrů vysokou rozhlednu. Dle jeho slov turisté o navrácení Kurzovy věže vehementně usilují a ministr je přesvědčen, že jejich úsilí bude nakonec vyslyšeno.*“¹⁹

V současnosti Kurzovu věž doplňují bývalé vojenské objekty, kterým dominuje přes třicet metrů vysoká vojenská radarová věž.²⁰ Čerchov i přes tyto komplikace ve svém vývoji pokračoval a turisté se opět mohou kochat krásným výhledem z rozhledny, který je jim odměnou za náročný výšlap.

---

¹⁸ DAVID, Petr a Vladimír SOUKUP. *Velká turistická encyklopedie*. Vyd. 1. Praha: Knižní klub, 2011, s. 38.

¹⁹ VORLÍČEK, Jiří. *Jak šel čas na Čerchově: Čerchov v dobových dokumentech*. 2. dopl. vyd. Domažlice: Klub českých turistů, 2008, s. 185.

²⁰ DAVID, Petr a Vladimír SOUKUP. *Velká turistická encyklopedie*. Vyd. 1. Praha: Knižní klub, 2011, s. 38.

2.2 LYŽAŘSKÝ ŽIVOT NA ČERCHOVĚ A OKOLÍ

Kromě turistické a vojenské historie má Čerchov samozřejmě i historii lyžařskou. V roce 1905 se novým hospodářem Čerchova stal Josef Mauer, mimo jiné také vášnivý lyžař. Mauer se zde usadil a díky pravidelnému zásobování byl turistům a především rekreačním lyžařům k dispozici po celou zimu. Ti toho také využívali, i díky možnosti zapůjčit si od Mauera lyžařské vybavení. V roce 1906 zde několik lyžařů poprvé slavilo Silvestr a Nový rok. Od tohoto roku se rozmohlo lyžování na Čerchově. Josef Mauer, coby hospodář, který se svou oslicí Soňou někdy i dvakrát za den cestoval pro potraviny do Domažlic, plnil také funkci lyžařského instruktora:²¹ „*Tradovalo se, že za osm minut byl z Čerchova dole. Dříve se používala jedna hůl, převážně bambusová, dva metry dlouhá, kterou nejdéle používaly dámy. Rozkročmo si na ni sedly a tím brzdily.*“²² Josef Mauer zval lyžaře na Čerchov různými způsoby. Jedním byly inzeráty v časopisech, v nichž lákal na příjemně vytopené prostory s jídlem a pitím a bezplatné zacvičení začátečníků. Na Čerchově se lyžím zkrátka dařilo.

Úplně první závody na lyžích se zde pořádaly 9. února 1919 ve Výhledech nad Chodovem. Plánovaná trasa měřila asi kolem osmnácti kilometrů a vedla z České Kubice na Čerchov a na Výhledy. Závod byl pod patronátem odboru Sněhařů v Domažlicích a jel se pod názvem Čerchovská jízda. Rozhodčími závodu byli jen dva muži, profesori Fikejz a Kramařík. Po startu závodníků, kterých se přihlásilo asi dvanáct, rozhodčí nasedli do připravených saní a rozjeli se na Výhledy. K vítězství se váže zajímavá příhoda nebo spíš kuriozita. Jak byli rozhodčí překvapeni, když zjistili, že jeden závodník dorazil před nimi. Prvním vítězem se tehdy stal Rudolf Krňoul, významná osobnost Sněhařů Domažlice. Krňoul přijel do cíle, sundal lyže a v blízké restauraci zašel do kuchyně a na kuchyňských hodinách si změřil čas.²³

Krňoul byl výborným a všestranným lyžařem. Jako lyžařský průkopník vydal příručku, ve které popsal typy slalomových branek a figur. Na lyžích se cítil jako ryba ve vodě, protože klasicky běhal, ale také sjezdoval, a dokonce skákal.

To je také připomínka toho, že na Čerchově a v jeho blízkosti se nejen běhalo, ale byly také budovány skokanské můstky. První byl postaven na Výhledech a nájezd

---

²¹ VORLÍČEK, Jiří. *Jak šel čas na Čerchově: Čerchov v dobových dokumentech*. 2. dopl. vyd. Domažlice: Klub českých turistů, 2008, s. 90.

²² Tamtéž.

²³ Historie ročníků „O přebor Chodska“. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 4, 1971, č. 1.

---

na něj byl postaven nad silnicí přibližně v místech, kde dnes stojí pomník Jindřicha Šimona Baara, přičemž se přeskakovala hlavní silnice vedoucí z Klenčí do Capartic.²⁴

Další můstky byly stavěny ve třicátých letech. Jeden byl postaven na Malinové hoře a další na Plzeňské cestě pod Čerchovem. Druhý zmíněný byl nakrátko obnoven po 2. světové válce. Za zmínku stojí i oblíbený můstek na České Kubici, kde se skákalo v meziválečném období. Po válce Sněhaři zbudovali další dva ve Dmoutě pod Veselou horou – Vavřincem, kde se závodilo i ve válečném období. Můstky byly samozřejmě modernější než původní na Výhledech a Čerchově.²⁵ Například na Čerchově na „Plzeňce“ dosáhl můstek kritického bodu patnácti metrů. Ve Dmoutě skokani dokázali natáhnout svůj skok až ke třiceti metrům.²⁶ Závody na můstku ve Dmoutě se konaly do roku 1955. Tato éra se proslavila závody za účasti československých reprezentantů Remzy, Felixe a dalších.²⁷

Na Čerchově se lyžaři mohli věnovat i sjezdovému lyžování. Za to lidé mohli vděčit již zmíněnému všestrannému lyžaři Rudolfu Krňoulvi, který zde po roce 1945 sjezdovku vytyčil.²⁸

Po válce byl Čerchov závodům přístupný jen do roku 1949. Na začátku roku 1950 celé pohraničí, rozhlednu i objekty na Čerchově zabrala armáda a lyžaři se museli přesunout jinam.²⁹

---

²⁴ VÁCHALOVÁ, Hana. Diplomová práce. 1988, s. 22., obhájena na FPE v Plzni, 1988.

²⁵ Tamtéž., s. 40.

²⁶ ŠPALKOVÁ, Gabriela. *Bílé stopy na českém západě: Historie lyžování na Šumavě, Plzeňsku a Domažlicku*. 1. vyd. Plzeň: Starý most, 2007, s. 96.

²⁷ VÁCHALOVÁ, Hana. Diplomová práce. 1988, s. 46., obhájena na FPE v Plzni, 1988.

²⁸ ŠPALKOVÁ, Gabriela. *Bílé stopy na českém západě: Historie lyžování na Šumavě, Plzeňsku a Domažlicku*. 1. vyd. Plzeň: Starý most, 2007, s. 95.

²⁹ Tamtéž.

---

3 LYŽAŘSKÉ ODDÍLY NA DOMAŽLICKU

Po založení Svazu lyžařů v roce 1903 se jeho prvními členy staly již zmíněné Český ski klub Praha, Český krkonošský spolek Ski Jilemnice, Český Ski klub Vysoké nad Jizerou, poté Plzeňští lyžaři z Plzně a později také vznikají spolky i na Domažlicku.

3.1 SNĚHAŘI DOMAŽLICE

Jako první byl v roce 1911 založen Ski klub Klatovy, ale nefungoval dlouho. Nedlouho po svém ustavení zanikl a v Klatovech postupně působily jiné oddíly jako třeba Lyžaři Klatovy. Za úplně první pravý lyžařský spolek na Domažlicku se tedy počítá klub Sněhaři Domažlice založený 21. prosince 1912. Domažličtí se pokoušeli o založení lyžařského klubu už o sedm let dříve. Angažoval se především pan Václav Rybařík.³⁰ Ten byl známý turistický nadšenec a chtěl, aby v klubu cyklistů bylo zavedeno pěstování jízdy na lyžích. Spolu s Rybaříkem mezi první propagátory lyžování patřili Jaromír Pucnar a Václav Jeřábek. Nadšenců bylo určitě více, ale rozšíření tohoto sportu bylo závislé hlavně na obstarání lyží. V roce 1910 bylo objednáno z Krkonoš dvacet párů a lyžování tak na Domažlicku dostalo zelenou.³¹ V roce 1912 vznikl oddíl organizovaný při Klubu českých turistů a v Sokole.³² V tomto roce si Domažličtí nechali dodat další várku lyží, znovu přibližně kolem dvaceti párů, a následně poprvé vystoupili na Čerchov ve složení Rybařík, Krňoul, Čadek, Čadková, Ludvík, Sequens, Krt a několik plzeňských lyžařů.³³ Tento rok je z pohledu lyžování na Domažlicku důležitý, poněvadž Sněhaři hráli ve vývoji tohoto sportu v tomto regionu klíčovou roli. Disponovali lyžařským i sáňkařským odborem a mohli se opřít o vedení v čele s prvním předsedou Leopoldem Kilbem a partou nadšených lyžařů. Sem se řadí i již zmíněná rodina Maueroých.

3.2 DÍLY

Lyžařský oddíl na Dílech byl založen v roce 1962, ihned rok poté, kdy odstartoval první, dnes již tradiční závod Napříč Haltravou. Oddíl byl založen původními čtyřiceti čtyřmi členy v čele s předsedou M. Anderlem. Trenérem závodníků byl původní aktivní závodník Jakub Kreuz, který dával šanci především mladým lyžařům. Z Dílských se sluší zmínit například jména Buršík, Reiniger, Krutina, Kuželka, Královec nebo Kreuz mladší.³⁴

---

³⁰ VÁCHALOVÁ, Hana. Diplomová práce. 1988, s. 16., obhájena na FPE v Plzni, 1988.

³¹ Lyžaři Jiskry jubilejně. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 5, 1972, č. 51.

³² ŠPALKOVÁ, Gabriela. *Bílé stopy na českém západě: Historie lyžování na Šumavě, Plzeňsku a Domažlicku*. 1. vyd. Plzeň: Starý most, 2007, s. 94.

³³ VÁCHALOVÁ, Hana. Diplomová práce. 1988, s. 16., obhájena na FPE v Plzni, 1988.

³⁴ Tamtéž, s. 47.

3.3 HLUBOKÁ

V roce 1963 vznikl lyžařský oddíl v obci Hluboká u Kdyně. V čele stál předseda Josef Mikoláš. Lyžaři z Hluboké se docela úspěšně prezentovali a zanechali za sebou znatelnější stopu. Prvotních úspěchů dosáhli už v letech 1964-1966, kdy se L. Duchek stal okresním i krajským přeborníkem a jeho bratr J. Duchek skončil dvacátý v přeboru ČSR v kategorii juniorů. Druhý z bratří byl také v širší nominaci reprezentace biatlonistů ČSR.

3.4 BĚLÁ NAD RADBUZOU

Jako třetí v řadě chodských lyžařských oddílů byl založen klub lyžařů v Bělé nad Radbuzou. Bělští závodníci se nijak výrazně neprosazovali. Obsazovali soutěže okresního charakteru a nejlépe si dokázali vybojovat postup do krajských kol. V souvislosti s Chodovem dokázali Bělští v čele s funkcionářem Antonínem Veberem zorganizovat několik přespolních běhů i lyžařských závodů v prostoru bystřických lesů a Liščí hory.³⁵

---

³⁵ VÁCHALOVÁ, Hana. Diplomová práce. 1988, s. 47., obhájena na FPE v Plzni, 1988.

---

4 LYŽAŘSKÝ ODDÍL V CHODOVĚ

4.1 ZALOŽENÍ A 50. LÉTA

Lyžařský oddíl v Chodově se zrodil 7. ledna 1952. Oddíl, který během své historie připravil svým členům i fanouškům spoustu zážitků, radostí i strastí, byl původně založen pod hlavičkou Sokola Chodov. Jak to většinou ve skromných podmínkách malé obce bývá, počátky nebyly lehké. Nejinak tomu bylo i v Chodově. Založením lyžařského oddílu vznikla řada problémů, zejména po stránce organizační a materiálního vybavení. Oddíl závodníkům nezajistil žádnou výbavu ani lyže. Kdo chtěl závodit, musel si výbroj pořídit z vlastních zdrojů. Potíže měl oddíl také v oblasti peněz. Finanční situace nebyla dobrá, což se projevilo především v dopravě závodníků na soutěže. Zlepšení přišlo až během sedmdesátých let, kdy byl oddíl zásluhou dobrých výsledků podporován částkou, která dokázala pokrývat veškeré výdaje.

Kvalitní výsledky chodovského lyžování byly zásluhou skromnosti a kolektivní spolupráce členů a také díky namáhavé a obětavé práci ostatních pracovníků a funkcionářů. Dobrou práci odváděli lyžaři z Chodova, sousedního Trhanova a blízkého okolí ještě před založením oddílu v Chodově v roce 1952 v klubech Sněhaři Domažlice a Brouk a Babka Plzeň. Průkopníky chodovského lyžování se stali Jan Svatoš, Antonín Taušl, Jaroslav Kobes, Jiří Kobes starší, Bohumil Váchal, Josef Kapic a Antonín Kobes.

U zrodu chodovského oddílu pak stála ještě další jména: Miroslav Knopp, Václav Wágner, Karel Konopík a Karel Vaněk.³⁶ Na založení oddílu vzpomíná i pan Jiří Kobes: *„Knopp, Wágner, Konopík, Vaněk, ti všichni byli pozvaný, když jsme dělali 30. a asi i 50. výročí. Karel Vaněk to byl vlastně Pastejř. Ale nemáš tady všechny. Oddíl v Chodově zakládal můj táta Jiří Kobes, Josef Kobes, to je Pepík Levák, ti byli stejně starý, dvaadvacátej ročník, pak Tondidla, to byl Antonín Kobes, strejda Hadamouc, jak jsou dole Hadamuc v chalupch. On tam bydlí Pepík sám, Honza umřel, to byl takovej ten strejček, jak se tady tak šoural. On bydlel potom v Klenčí, tak ten s náma, se mnou, s Vencou Etzlem, s Jaroušem Schweinerem (Benešikem) jezdil po závodech, když jsme jako žáci jezdili kilometr, tak s náma jezdil jako vedoucí. My jsme jezdili do Domažlic, anebo tak jo prostě, tak poslali Honzu, ale ten už je po smrti a jeho táta vlastně, ten tu právě zakládal*

---

³⁶ Zpráva lyžařského oddílu Tatran Chodov k 50. výročí založení lyžování v Chodově, s. 1., ve vlastnictví Hany Váchalové.

---

oddíl. A ještě moje máma ještě jako Libuše Mathauserová. Tak ti tady zakládali v tom dvaapadesátým roce oddíl.“³⁷

Ihned od začátku činnost lyžařů v Chodově dosáhli naši závodníci skvělých úspěchů. V roce 1953 se výborně prezentoval Antonín Kobes, který skončil třetí na přeborech ČSR ve starším dorostu, a dokonce byl členem západočeské štafety na mistrovství ČSR, která slavila vítězství. Ještě v témže roce se konalo Mistrovství ČSR v Beskydech, kde Kobes skončil opět bronzový.

Hned po založení oddílu se lyžování pomalu rozjíždělo. To je patrné z toho, že se v souvislosti s tímto sportem objevuje stále více jmen a také se pořádají závody. Například 2. ledna 1955 byly v Chodově na programu lyžařské závody. Jednalo se o přebor Sokola Chodov a Spartaku Klenčí. Vzápětí se 9. ledna uskutečnil od deseti hodin okresní přebor. Pořadatelé závodu byli jmenováni Josef Šňagar, Josef Kobes, Jaroslav Mathauser a Jiří Kobes.

Chodovští samozřejmě za závodními trasami vyjížděli i daleko od domova. Důkazem může být závod z 22. ledna 1956 v Hojsově Stráži u Železné Rudy. Sokol Chodov reprezentovali Jiří Kobes, Antonín Kobes a Josef Kapic.³⁸ V témže roce se lyžaři zúčastnili ještě dalšího závodu. V neděli 12. února 1956 se konal okresní Sokolovský závod. Chodov reprezentovala jedna hlídka mužů v kategorii 19-30 let ve složení Kapic-Váchal-Kobes.³⁹

Na aktivní účasti na závodech závodníci logicky potřebovali alespoň základní vybavení. Nákupy pro oddíl si členové odhlasovali na schůzích, které se pořádaly poměrně pravidelně. Na členské schůzi 7. října 1956 se tak například odhlasoval nákup nových lyžařských bot pro Antonína Kobese a nový pár lyží V. Wágnerovi.⁴⁰

V lednu 1958 se naplánovala další koupě lyží i bot, kterou si vzal na starost Jiří Kobes, přičemž bylo rozhodnuto, že nové vybavení vedoucí lyžařského oddílu přidělí podle výsledků a hodnocení. Také je třeba zmínit úspěch nedělního závodu na Výhledech, kde v kategoriích žáků, dorostu i mužů obsadili Chodovští první místa.⁴¹ Přesto převládala názor, aby se vedení lyžování co nejvíce zlepšilo: „*Je potřeba, aby lyžařský sport byl*

---

³⁷ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

³⁸ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1951 – 1965. Neustránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

³⁹ Tamtéž.

⁴⁰ Tamtéž.

⁴¹ Tamtéž.

---

*řádně veden a byla mu dána ta nejlepší péče, máme-li tolik dobrých lyžařských jednotlivců“.*⁴²

Shánění lyžařské výbavy nebylo nijak snadné a šlo pomalu. Následující rok Jiří Kobes starší získal novou výbavu (tři páry bot) a tu následně přidělil. První pár dostal Bohuslav Ledvina, druhý Jiří Knopp a třetí byl volně k dispozici. Nedostatek lyží potvrzuje informace, která oznamuje spor s V. Sladkým, který i přes několik upozornění nechtěl vrátit jednotě zapůjčené lyže.

Závodníci v oddílu mohli výbavu získat také jako odměnu za vítězství. Například dorostenci si mohli odnést kompletní hůlky, pár lyžařských rukavic nebo kolečka na hole. V kategorii žáků se objevila i tepláková souprava, šály, ponožky nebo balení vosků na lyže. V podstatě se jednalo o ceny, které lyžař dále mohl prakticky využít.⁴³

Pořádání závodů s sebou neneslo jen starost o lyže a vybavení, ale také o organizaci. Příkladem může být zápis z Jednatelské knihy TJ Sokola Chodov: *„Závody okresního přeboru na Zadově nebude-li sníh, budou provedeny na Výhledech, zajistí se projetí tratě, začátek je stanoven na půl dvanáctou. Bylo usneseno, že závodníky odveze do Domažlic Emil Deutschbauer v devět hodin. Dále podává zprávu, že je nutno uhradit jízdné z posledních závodů na Šumavě, za jednoho člena proplatit 13 Kčs. Bylo odhlasováno, že částka bude hrazena ze spolkových peněz. Celkem za 7 osob“.*⁴⁴

Na připravovaný závod bylo třeba zajistit pořadatelské funkce, aby akce proběhla hladce. Příkladem může být oddílový závod naplánovaný na neděli 26. ledna 1958. Ten měl za cíl přilákat pozornost chodovské veřejnosti a hlavně nové zájemce o tento sport. Zároveň se lyžařští kolegové mohli poměřit mezi sebou. Chodovští si funkce na tento den rozdělili následovně. Časoměřič – Jiří Kobes, zapisovatel – Václav Etlz, velitel tratě – Josef Kobes, počtářská komise – Josef Kobes, Jiří Kobes, Ludvík Kobes, občerstvení – Ludvík Kobes, sekretář – Josef Hána, Josef Ledvina, zdravotník – Emil Deutsbauer, pořadatel a kontrola na trati – Jan Kobes, Jindřich Kobes, Václav Mleziva, zajištění tratě na nedělní závod – Josef Kobes a Václav Mleziva.⁴⁵ Tento výčet funkcí ukazuje, kolik lidí už tehdy muselo být u průběhu závodu. Složitou situaci se jmény zmíněných pánů vysvětluje Jiří Kobes: *„Časoměřič, to byl určitě tatík, zapisovatel Václav Etlz, to byl starej strejček tady Etlz, velitel tratě Josef Kobes, to byl Levák, počtářská komise, Antonín Kobes, Jiří Kobes a Ludvík Kobes...člověče, Ludvík Kobes to byl asi strejda Cestářuc, Jirkovo*

---

⁴² Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1951 – 1965. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

⁴³ Tamtéž.

⁴⁴ Tamtéž.

⁴⁵ Tamtéž.

---

*Kazanec. Cestářuc, co bydlí tady vedle Vondráška, on už je v důchodu, on je taky Jirka a asi o čtyři roky starší než já, on dělal u Lesů. Bydlí, jako když jedeš od Paitla, jak tam má Kamil ty auta, tak od Kamila dozadu, tak Jirka bydlí tam a to je taky Jirka Kobes a jeho táta byl Ludvík, no kdo jinej. Josef Hána, to je Mekeyho táta, Josef Ledvina zdravotník, Václav Mleziva, to je Venca Huml...to je krásný (smích)...*⁴⁶

Na ten samý den byl naplánovaný také vytrvalostní závod na třicet kilometrů na Špičáku. Akce se účastnili i chodovští závodníci: „*Lyžařský oddíl vysílá na Šumavu čtyři závodníky, Kobesa Antonína, Kobesa Jiřího, Kapice a Váchala Boži. Kobes Josef zajistí vyslaným přihlášku a nocleh.*“⁴⁷ Kvalitního výsledku v nepříznivých závodních podmínkách dosáhl Jiří Kobes, jenž skončil osmý. Závod ovšem neprovázelo jen špatné počasí, nýbrž také špatná organizace. Závodníci se neměli kde převléci a také obsluha po dokončení závodu byla na špatné úrovni.⁴⁸

Výsledek na Špičáku okomentoval Jiří Kobes takto: „*Tady jak Jiří Kobes dosáhl pěkného výsledku, to bude právě Jirkidla a předseda Jiří Kobes to musí být táta, protože táta už tenkrát moc nejezdil, ten začal mít problémy s plicema.*“⁴⁹

Samotné oddílové závody byly předsedou oddílu Jiřím Kobesem starším hodnoceny kladně a přinesly své ovoce v podobě zájmu nových lyžařů. Žáci předvedli dobré výkony a byli příslibem do budoucnosti. Zároveň však Kobes nabádal členy, aby novou iniciativu zachytili nejen v zimním období, ale přenesli ji i do jarní části sezony poctivým cvičením a udržením si kondice.⁵⁰

I když byl předseda Jiří Kobes s poslední sezonou spokojený, stále se snažil o vylepšení situace v oddílu. Kobes na schůzi z roku 1958 dále nabádal ostatní členy k větší propagaci oddílu. Závodníci by si za skvělé výsledky zasloužili větší pozornost. Týkalo se to například většího zájmu veřejnosti, chybějící vývěsní tabule, která by zvýraznila úspěchy lyžařů, a ani denní tisk o závodech nepsal, jak by bylo záhodno. Na schůzi se také řešila účast chodovských závodníků na podniku Zlatá lyže Šumavy, který se pořádal v neděli 16. února 1958.⁵¹

Na nedostatečnou propagaci lyžování v Chodově i na názor Antonína Kobese vzpomíná Jiří Kobes a komentuje: „*Ta propagace to je pravda, vidíš. Propagace oddílu, to za nás Tonda nic takového nedělal. Tonda říkal, kluci, my si tady budeme jezdit, my se na*

---

⁴⁶ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

⁴⁷ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1951 – 1965. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

⁴⁸ Tamtéž.

⁴⁹ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

⁵⁰ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1951 – 1965. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

⁵¹ Tamtéž.

---

to vykašlem a nebudeme nikam psát, necháme to bejt. Jak říkám, kdyby to tam nedali Domažlický, že jsme někdy něco vyhráli, tak tady to tam nedal nikdo.“⁵²

4.2 60. LÉTA

Na počátku šedesátých let starší závodníci už pomalu svou kariéru končili, jako Bohumil Váchal, Josef Kapic, Karel Konopík nebo Jiří Kobes starší, což byla pro oddíl ztráta.⁵³ Situaci v oddílu komentuje Jiří Kobes: „*O tûtom období já moc nevím, akorát, jak říkám v tom roce padesát dva tady těch pět lidí zakládalo oddíl...Boža Váchal, Josef Kapic, Karel Konopík, Jiří Kobes starší, to se na to táta asi už vykašlal...i když vlastně Boža Váchal nevím, jakej byl ročník, ale Kapic byl 26., Boža Váchal teda asi taky, Karel Konopík byl dokonce 25., no táta byl 22. Tak to vlastně vychází, když se na to vykašlali, taky už byli starý.*“⁵⁴

Na druhou stranu se začala prosazovat nová krev. Už v žákovských kategoriích prokazovali talent a pílí Jan Ledvina, Jiří Sokol, Antonín Kobes mladší nebo Josef Sokol. Tito závodníci pak později spolu s Antonínem Kobesem starším tvořili základ lyžování v Chodově.⁵⁵ Na novou generaci Jiří Kobes vzpomíná takto: „*Ano, nová krev...Jan Ledvina, Jirka Sokol, Antonín Kobes mladší, jo mladší, ten už je po smrti. To byl policajt, to byl Tonda policajt, člověče, a Pepík Sokolík, Jirkovo Hadamovo táta, ten jezdil velice dobře tenkrát a on potom dostal cukrovku a musel přestat závodit. Ten byl velice dobřej, ti se tady tahali s dílským Kubou Kreuzem vřdycky o to, kdo je lepší. Oni teda byli starší než my tady, já, Jarda Schweiner a Venca Ettl, ten taky, ten běhal dobře Vašek.*“⁵⁶

Oddíl si vedl dobře, ale stále bylo potřeba zvýšit finanční podporu (příspěvek za rok se pohyboval okolo částky 1000 Kčs, obnos přijal vedoucí oddílu)⁵⁷ a pomalu odcházející starší generace přinesla vedení starosti s omlazením závodníků. Bylo potřeba přilákat nové talenty. Vedení oddílu si to samozřejmě uvědomovalo, což dokládá zápis z Jednatelské knihy jednoty: „*Vedoucí lyžařského oddílu podal zprávu o stavu oddílu, připomněl nutnost podchycení žáků v tomto oddílu a navrhl zakoupení jednoho páru lyží v ceně 150 korun, což bylo jednomyslně odhlasováno.*“⁵⁸

---

⁵² Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

⁵³ Zpráva lyžařského oddílu Tatran Chodov k 60. výročí založení lyžování v Chodově, s. 1., ve vlastnictví Hany Váchalové.

⁵⁴ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

⁵⁵ Zpráva lyžařského oddílu Tatran Chodov k 60. výročí založení lyžování v Chodově, s. 1., ve vlastnictví Hany Váchalové.

⁵⁶ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

⁵⁷ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1951 – 1965. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

⁵⁸ Tamtéž.

Noví závodníci měli možnost se ukázat 8. ledna roku 1961, kdy Chodovští uspořádali lyžařské závody na Výhledech. Jednalo se o zimní sportovní hry mládeže v terénu Výhledů a závodili zde žáci i dorostenci. Zúčastnilo se přes třicet dětí, které kromě radosti projevily i kvalitu a slušné výsledky. Pořadatelé pouze litovali, že se pro zvýšení konkurence nemohly zúčastnit děti ze sousedního Klenčí.⁵⁹

Na začátku roku 1961 se Chodov dostal do sporu s OV ČSTV (okresní výbor Československého svazu tělesné výchovy a sportu). Kobes OV ČSTV kritizoval za jeho rozhodnutí o pořádání závodů na Vavřinečku místo na Výhledech. Důvodem nesouhlasu s tímto rozhodnutím se staly sněhové podmínky, které byly na Výhledech mnohem lepší než na Vavřinečku. Spor byl zajímavý tím, že výmluva funkcionářů výboru byla poněkud nepřesvědčivá, jelikož tvrdili, že by nebylo v hotelu na Výhledech zajištěno občerstvení:⁶⁰ „...už týden před v novinách *Nové Domažlicko* bylo zmíněno o závodech na Vavřinečku. Toto bylo zřejmě již dříve připravováno.“⁶¹

Chodovským se vyjádření pochopitelně nelíbilo a rozhodli se, že svůj názor a vysvětlení chtějí sdělit na konferenci okresního výboru. Jako zástupci byli vybráni Josef Ledvina, Karel Hrubý a Antonín Kobes starší:⁶² „*Jestliže chceme v socialistickém státě vybudovat zdravou mládež, musíme ji v tomto i každém případě podpořit a ukázat jí správnou a čestnou cestu a ne takovou, jako se to dělo 22. 1. 1961 na Vavřinečku. O tomto budeme hovořiti na Okresní konferenci ČSTV.*“⁶³ Jak je patrné, výběr místa závodu zřejmě neproběhl čestně a Chodovským se to rozhodně nelíbilo.

V únoru 1961 se konal již 40. ročník populární Chodské třicítky. Závod na distanci třicet kilometrů proběhl v těžkém terénu na haltravské trati, která musela být obtížně upravována. Naštěstí díky obětavým a nadšeným funkcionářům domažlické Jiskry, která závod pořádala, se akci podařilo dotáhnout do konce, trasa byla sjízdná a podle regulí. Na start se přihlásilo dvacet šest závodníků, z toho jich dvacet jedna zvládlo odjet vydatnou porci kilometrů. Překvapením tohoto ročníku byla přední umístění, protože první tři místa obsadili závodníci oddílu Sokola Nového Města na Moravě, i když závod absolvovali poprvé. S náskokem dvaceti dvou vteřin vyhrál Gabriel, druhé a třetí místo obsadili Blažíček a Kuchař. Závodu se zúčastnili i Chodovští reprezentující okres

---

⁵⁹ Lyžování. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 2, 1961, č. 4., nestránkováno.

⁶⁰ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1951 – 1965. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

⁶¹ Tamtéž.

⁶² Tamtéž.

⁶³ Tamtéž.

Domažlice. Antonín Kobes dojel šestý, Motyčák desátý, Váchal hned za ním, Mleziva čtrnáctý a Kapic patnáctý.⁶⁴

Od roku 1961 jsou měřítkem výkonnosti tzv. výkonnostní třídy, podle kterých jsou potom hodnoceny lyžařské oddíly zejména po stránce finanční. První výkonnostní třídu získal Antonín Kobes, Jiří Kobes a Pavel Motyčák.⁶⁵ Získat výkonnostní třídu nebylo vůbec jednoduché a závodník musel prokázat vysokou kvalitu: „*Ano, přesně, tihle tři. Jiří Kobes tady, to je Jirkidla. Taký se jim říká U cestářů. No, a ten starej pán, to je právě Jirka Kobes a ten Tonda, co loni umřel, to byl jeho brácha, inženýr. A to jsou Jirkidla a Tondidla, protože jejich máma vždycky chodila po Chodově a říkala náš Jirkidla, náš Tondidla. Tak se jim tak říká...a Pavel Motyčák, toho jsem znal taky. A ty výkonnostní třídy...musel jsi vyjet nebo teda dostat se do 10 % času vítěze a ten vítěz samozřejmě, to nemoh bejt jen tak někdo. Buď to musel bejt ten, co měl první výkonnostní třídu, nebo na to byly vyhlášený závody, československý a český poháry anebo potom, když byl nákej speciální závod vyhlášený, tak tam byl třeba nákej reprezentant nebo někdo takovej, tak sis moh vyjet i první výkonnostní. Ale většinou to byly český poháry nebo druhý ligy, co my jsme jezdili, tak tam sis moh vyjet tu druhou výkonnostní na takovejchle závodech. Musel jsi se prostě dostat do 10%, jako ztráty za vítězem. No, ona to nebyla žádná sranda. (smích).*“⁶⁶

Zmíněný Pavel Motyčák nejlépe reprezentoval Sokol Chodov v závodě na Dílech. 25. února 1962 se konalo 14. výročí „Únorového vítězství pracujícího lidu“ a při této příležitosti tělovýchovná jednota Díly uspořádala závod. V první části závodů se konal nábor malých lyžařů a poté se jel hlavní závod na deset kilometrů. Zvítězil Josef Kuželka z Domažlic, druhý dojel Václav Pilmajer ze Spartaku Plzeň a třetí chodovský Motyčák. Potěšující byla hlavně účast. Na závody dorazilo devadesát pět závodníků a přes dvě stě fanoušků.⁶⁷

Na výroční schůzi v Chodově, kde se připomínaly a bilancovaly úspěchy či neúspěchy celé tělovýchovné jednoty byly právě výkonnostní třídy lyžařů hlavním tématem. Lyžaři byli dle výsledků neúspěšnější v celém Západočeském kraji.

---

⁶⁴ Lyžařství. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 2, 1961, č. 6., nestránkováno.

⁶⁵ Zpráva lyžařského oddílu Tatran Chodov k 60. výročí založení lyžování v Chodově, s. 1., ve vlastnictví Hany Váchalové.

⁶⁶ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

⁶⁷ Lyžařské závody na Dílech. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 3, 1962, č. 10., nestránkováno.

Chodovští nezapomněli na práci s mládeží. To dokázali v lednu roku 1961, kdy se v Chodově uspořádaly zdařilé SHM závody za účasti třiceti dvou závodníků. Kobesové Antonín a Jiří, Motyčák, Váchal, Knopp, Ledvina a další zvučná jména byli doplněni nastupující generací, v níž se prosazovali Kobes a Ledvina mladší. Dobře si vedl druhý Antonín Kobes, který na Vavřinečku získal titul přeborníka okresu mladších dorostenců a dobře reprezentoval Chodov i okres na četných závodech. Jeho jmenovec Antonín Kobes starší zase získal čestné umístění na mistrovství ČSR dospělých ve Špindlerově Mlýně na závodech Rudých hvězd. O dobré práci lyžařů v tomto období svědčilo i okresní měřítko, poněvadž z okresních držitelů první výkonnostní třídy byli hned tři ze Sokola Chodov.⁶⁸

5. března 1962 byl v plánu 41. ročník Chodské třicítky. Na Výhledech se čekal znovu krásný závod i s loňskými vítězi Blažičkem i tehdejším přeborníkem ČSR na padesát kilometrů Kuchařem z Nového Města na Moravě.⁶⁹ Dvacet jedna startujících závodníků muselo však přestat těžké podmínky. Závod zastihl déšť v kombinaci se sněhem a hustou mlhou. Do cíle nakonec došlo jen třináct bojovníků. Závod vyhrál plzeňský Jirka časem 2:36:25. Příjemným překvapením bylo druhé místo chodovského Antonína Kobese, který na vítěze ztratil přesně minutu. Na něj navázal čtvrtým místem Motyčák. Závodníci Chodova tak navázali na pěkné výsledky z Krkonoš a Tater.⁷⁰

Do roku 1963 se tedy lyžování v Chodově poměrně dařilo. Na výroční schůzi tohoto roku byla práce oddílu vyzdvížena a dána za příklad ostatním členům jednoty. Spokojen s prací byl i zástupce VO KSČ (Vesnická organizace Komunistické strany Československa), jenž také zmínil kvalitní práci oddílu, dále upozornil na práci s talentovanou mládeží a přislíbil oddílu finanční pomoc za KSČ. Finance byly stále Achillovou patou oddílu. Jak zmiňuje hospodář Procházka⁷¹, „*stále v pokladně není dostatek peněz, kolik by si vedení představovalo.*“⁷²

Výraznou postavou i v roce 1963 zůstával Pavel Motyčák. V lednu se konaly závody okresního přeboru na Výhledech a v Caparticích. I když bylo ošklivé počasí, plné deště a mlhy, ve středisku nad Chodovem se sešlo celkem devadesát sedm závodníků. Právě Motyčák znovu držel vlajku Sokola Chodov na předních pozicích, když skončil třetí.

---

⁶⁸ Sokol Chodov mezi prvými tělovýchovnými jednotami okresu Domažlice. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 3, 1962, č. 2., nestránkováno.

⁶⁹ Lyžování. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 3, 1962, č. 9., nestránkováno.

⁷⁰ Lyžařství. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 3, 1962, č. 10., nestránkováno.

⁷¹ Tamtéž.

⁷² Tamtéž.

Za zmínku ještě stojí druhé místo Jana Ledviny v dorostenecké kategorii a rovněž druhé místo Jiřího Sokola mezi žáky.⁷³

Přesně sto třicet závodníků se 20. ledna zúčastnilo 42. ročníku Chodské třicítky. Na závod dorazili závodníci všech oddílů okresu Domažlice. Zajímavostí bylo, že ačkoli přijeli, do závodu kvůli špatnému losování nenastoupili lyžaři Kdyně. V hlavním závodu zvítězil Pešl z oddílu Sokol Stachy. Třetím místem potvrdil formu Pavel Motyčák. Chodov výborně reprezentoval i Bohumil Váchal, který zvítězil v kategorii starších mužů.⁷⁴

17. února se i za účasti chodovských závodníků konal 1. ročník závodu Napříč Haltravou. Na startu se představilo sto třicet závodníků. V chladném počasí nejrychleji urazil patnáct kilometrů Václav Pilmajer ze Spartaku Plzeň. Druhý dojel chodovský Pavel Motyčák a třetí Josef Janovec z Domažlic.⁷⁵

Lyžaři svými výsledky udělali dobré jméno celé tělovýchovné jednotě obce Chodova. Výsledky za rok 1963 byly zhodnoceny na výroční schůzi.⁷⁶ Činnost oddílu pochválil i tisk: „*Malá vesnická tělovýchovná jednota, jako jedna z prvních našich TJ konala v neděli odpoledne svou výroční členskou schůzi, kde prováděla zhodnocení své celoroční činnosti. Oba sportovní oddíly Sokola Chodov, lyžaři a fotbalisté, zaznamenaly celou řadu úspěchů.*“⁷⁷ Mezi nejlepšími byl vyzdvižen Kapic, který v kategorii starších mužů zvítězil v závodě 15 km Šumavou. Na témže závodu se mohl druhým místem pochlubit Josef Sokol v kategorii mladších žáků. Výborně si vedl již zmíněný Motyčák, ale také Antonín Kobes, který v těžké konkurenci obsadil 14. místo v Kraslicích. A dále v Sokolovském závodu závodníci Váchal a Kapic z Chodova spolu s Kabourkem z Domažlic vyhráli krajský přebor a v celostátním závodu v Janských Lázních obsadili výborné 6. místo.⁷⁸

Pavel Motyčák jezdil výborně i v nové sezoně. Už v lednu se jela Chodská třicítka. Přesně 26. ledna se konal 43. ročník tohoto závodu. Ze strany závodníků byl o něj nebývalý zájem. Na start se postavilo rekordních tři sta čtyřicet sportovců z jednačtyřiceti

---

⁷³ Zdařilé lyžařské závody na Výhledech. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 4, 1963, č. 3., nestránkováno.

⁷⁴ Chodská třicítka. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 4, 1963, č. 4., nestránkováno.

⁷⁵ Napříč Haltravou. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 4, 1963, č. 8., nestránkováno.

⁷⁶ Sokol Chodov přehlížel celoroční práci. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 4, 1963, č. 47., nestránkováno.

⁷⁷ Tamtéž.

⁷⁸ Tamtéž.

---

oddílů. Hlavní závod vyhrál Jaroslav Potměšil jezdící za VŠ Slavia Praha. Nejlepší z Chodova byl právě Motyčák, který skončil pátý.⁷⁹

Lyžaři nezaháleli a hned se chystali na další závody. Tím nejbližším byl okresní přebor v Caparticích. Zde se sešli vyhledávači bílé stopy z Chodova, Hluboké, Dílů, Klenčí, Kdyně a Domažlic, kteří bojovali o co nejlepší výsledek před nadcházejícím krajským přeborem. Na startu se objevily všechny kategorie včetně těch nejmenších. Ve výsledkové listině se samozřejmě objevilo mnoho jmen chodovských závodníků. V žákovských kategoriích se dobře uvedl Jan Ledvina a Václav Ettl. Chodovští pak ovládli mužský závod, když Antonín Kobes, Pavel Motyčák, Bohumil Váchal, Jiří Kobes a Rudolf Knop obsadili prvních pět míst.⁸⁰ Tento závod byl ale přípravou na únorový krajský přebor na Božím Daru. Závod se konal 8. a 9. února a zúčastnilo se jej i dvacet lyžařů z NDR - kraje Karl-Marx Stadtu. V závodě mužů na patnáct kilometrů se skvěle uvedl opět Motyčák, který skončil třetí. Okres Domažlice však nejlépe reprezentoval junior Hruška, který se stal absolutním vítězem přeboru v běhu na patnáct kilometrů a byl poté vybrán i do reprezentace.⁸¹

Hned týden po závodě na Božím Daru se lyžaři přesunuli na Díly. Zde se v neděli 16. února konal druhý ročník závodu Napříč Haltravou. Na start se dostavilo přes sto lyžařů a za dobrých sněhových podmínek početné publikum vidělo hodnotný závod. Vítězství obhájil loňský vítěz Václav Pilmajer z Plzně. Hned za ním doběhl chodovský Antonín Kobes. Z výsledků je třeba zmínit i vítězství Bohumila Váchala v kategorii mužů nad třicet pět let. Pořadatelé oceňovali především stoupající popularitu závodu, což mělo také přínos pro zkvalitnění celého lyžování na okrese.⁸²

Titul nejpopulárnějšího závodu však stále patrně držela Chodská třicítka. 24. ledna se konal 44. ročník. Počet závodníků sice nebyl tak vysoký jako v minulé sezoně, přesto dvě stě padesát účastníků dělalo z „třicítky“ největší soutěž na Domažlicku. Hlavní závod se tentokrát jel na těžké haltravské trati, která měla převýšení 160 metrů. Vítězem roku 1964 se stal Václav Štěpánek ze Slavia Plzeň, za ním dojel Oldřich Šimůnek z Dukly Karlovy Vary, třetí Miroslav Dvořák taktéž z Varů a čtvrtý finišoval Pavel Motyčák.

---

⁷⁹ Chodská třicítka na Výhledech. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 5, 1964, č. 5., nestránkováno.

⁸⁰ Okresní přebor lyžařů. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 5, 1964, č. 6., nestránkováno.

⁸¹ Lyžaři v krajském přeboru úspěšní. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 5, 1964, č. 6., nestránkováno.

⁸² „Napříč Haltravou“ podruhé. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 5, 1964, č. 9., nestránkováno.

Silnou kategorií pro Chodov byli tradičně starší muži, kde zvítězil Jiří Kobes a Josef Kapic skončil třetí. Pořadatelé si organizaci závodu pochvalovali. Potěšující byla znovu velká účast závodníků, kteří si kromě zážitku a pěkného počasí odnesli i hodnotné ceny.⁸³

S tradicí Chodské třicítky se sice závod Napříč Haltravou nemohl rovnat, i tak se na třetím ročníku sešlo opět spoustu lyžařů. 7. února se sto šedesát závodníků znovu setkalo na Dílech, kde se postupně účastnili okresních přeborů v různých kategoriích. Vyvrcholením pak byla patnáct kilometrů dlouhá a těžká trasa na Haltravě. Závodníci museli jednak bojovat s obtížnou tratí a jednak s počasím. Nepříjemně foukal vítr kombinovaný s deštěm a sněžením. V hlavním závodě se představilo dvacet dva závodníků a osmnáct jich dokázalo dojet do cíle. Vítězem se stal i po vítězství na Chodské třicítce Václav Štěpánek z Plzně. Pěkné druhé místo vybojoval Antonín Kobes z Chodova. Zmínit se musí i kategorie mužů nad třicet pět let, ve které zvítězil Jiří Kobes, a kategorie mužů nad padesát let, v níž vyhrál Jan Svatoš. Haltravský závod se opět vydařil včetně výsledků ze strany Chodovských.⁸⁴

Jak je patrné, lyžaři Chodova na velkých závodech na Chodsku patřili mezi lepší, ale spíše ve starších kategoriích. V letech 1963-1965 chodovské lyžování zažívalo největší výsledkový útlum. Prapor lyžování drželi pouze Antonín Kobes, Jiří Kobes, Pavel Motyčák, Bohumil Váchal a Josef Kapic. Oddíl musel řešit nedostatek závodníků a nižší zájem o tento sport než v předchozích letech. Od roku 1965 nastává obrat k lepšímu v podobě zástupu nových mladých a nadějných závodníků, kteří v sedmdesátých letech tvořili kostru oddílu. Byla to jména jako Jiří Batko, Oldřich Kovařík, Alois Velecký, Pavel Batko, Josef Záhoř, Jiří Ledvina, Hana Váchalová nebo Jiří Kobes mladší. Tito závodníci dosáhli v kategorii dorostenců a později i mužů a žen řady výborných výsledků na úrovni kontrolních i celostátních závodů.⁸⁵ Na začátku 70. let se tedy začala formovat silná nová generace: „*Ano, tady v 70. letech to pak začalo. Ty děti začal honit Gaby Koubek, ten to tady dával dohromady. Jirka Bařák, Olda Kovařík, Lojza Velecký, Záhoř, Ledvina, Hanka Váchalka... Jiří Kobes mladší, to jsem já, ale já jsem pak začal pořádně jezdit až v roce 1976.*“⁸⁶

---

⁸³ Na startu Chodské třicítky 250 závodníků. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 6, 1965, č. 1., nestránkováno.

⁸⁴ Napříč Haltravou. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 6, 1965, č. 8., nestránkováno.

⁸⁵ Zpráva lyžařského oddílu Tatran Chodov k 60. výročí založení lyžování v Chodově, s. 1.

⁸⁶ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

Než ale došlo k nástupu nové generace, museli Chodovští ještě počkat. V roce 1965 vedení rozhodlo o rozšíření lyžařského oddílu. Návrh byl odsouhlasen na výborové schůzi z neděle 31. ledna. Realizační tým se rozrostl o nového vedoucího starších žáků.

Týden na to se uskutečnily závody na Výhledech, kterých se mimo jiné zúčastnili i lyžařští veteráni Procházka, Hána, Ettl nebo Ledvina. Po Výhledech byly v plánu ještě závody na Dílech a v Chodově.⁸⁷ „*Lyžařské závody - hodinu před startem nutno aby byli všichni závodníci na Výhledech. Dále bude okresní přebor na Dílech. Po výsledcích z Výhledů budou vysílat na závod na Dílech. Na výhledech soudruh Hána zajistí podmínky pro závodníky v 8 hodin ráno. Výbor na návrh s. Kobese bude pořádat závody v Chodově do deseti let, dvanácti let, čtrnácti let, šestnácti let a osmnácti let. Ceny a zajištění bude dodatečně projednáno.*“⁸⁸

V témže roce se také rozšířila výbava oddílu. Konkrétně Josef Sokol, který si za své výsledky vysloužil nový pár lyží a bot značky Favorit. Cena vybavení v této době dosáhla částky 260 Kčs.⁸⁹ Na kvality Josefa Sokola a na tehdejší lyže vzpomíná i Jiří Kobes: „*No, Pepa Sokol byl v té době pořád dobřej. Pepa Sokol dostal v té době ty lyže, to je pravda, protože on jezdil v té době opravdu dobře. No, značka Favorit. My jsme tenkrát všichni jezdili na nákejch dělaných. Vždyť já jsem začal běhat ještě na dřevěnejch jasankách, ty měly ještě vázání na péro dozadu.*“⁹⁰ V této době byly stále populární jasanky, jak vzpomíná i Hana Váchalová: „*Jasanky, někdy v 60. letech Seveřani přišli s umělou skluznicí, ale my jsme měli ruský břízový lyže a stály 190 korun. 1970 plus mínus. A potom už byly ty umělé. První byly s tím starým vázáním, byly užší než sjezdovky s tím kandahárem na nohu. Vosky to byla značka Skiva a potom švédský Swix a Rode.*“⁹¹

Rok 1966 byl sice na Chodsku chudý na sníh, ale pro lyžaře okresu Domažlice byl poměrně úspěšný. Výborné výsledky dosahovaly sice především lyžaři Jiskry Domažlice, ale v závěsu za nimi se drželi i závodníci Chodova a Hluboké. Tyto oddíly na Domažlicku byly také nejaktivnější. Závodníci byli úspěšní v oblastních lyžařských závodech a na základě toho se nominovali na přebory ČSR dorostenců a dorostenek. Největší úspěch okresu zanechala domažlická štafeta na 3x3 km ve složení Sokol, Kreuz a Volf. Chodovskou stopu zanechal v individuálním závodě na pět kilometrů Josef Sokol, který

---

⁸⁷ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

⁸⁸ Tamtéž.

⁸⁹ Tamtéž.

⁹⁰ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

⁹¹ Rozhovor s Hanou Váchalovou vedl Jan Veselý dne 1. 4. 2016 na Pile.

---

dokončil dvanáctý:⁹² „*To je ono, Sokol, Kreuz, Volf. To je ten Kuba Kreuz z Dilů. Kdo byl Volf, nevím, člověče.*“⁹³

Právě Josef Sokol se v roce 1967 znovu blýskl skvělým umístěním na mistrovství republiky. V tomto roce ale také nastává lyžařská krize. Ve srovnání s fotbalovým oddílem, který působil v okresním přeboru, byla situace v lyžařském oddíle trochu horší. Vlivem nedostatku sněhu v minulé sezoně nedosáhl oddíl takových úspěchů jako v minulosti. Chodovští stále nenašli dostatečný počet mladých závodníků, kteří by nahradili starší, již pomalu zanechávali aktivní činnosti. Útlumu výkonnosti závodníků si byli vědomi i samotní členové lyžařského oddílu:⁹⁴ „*Podle soudruha Váchala byl vrchol lyžování v letech 1961-1963, kdy jsme dosahovali největších úspěchů. Apeloval na mládež, aby se více věnovala sportu. Jako příklad uvedl cestu do školy, kdy místo pohodlného cestování autobusem by se nechalo v létě jezdit na kole a v zimě na lyžích.*“⁹⁵

Na Váchala v názorech navázal i předseda OV ČSTV Haas, který poukázal na nutnost celoroční činnosti sportovců, čímž myslel, aby se závodníci po celý rok udržovali v kondici a trénovali. Velkým nedostatkem pro oddíl byla absence vlastní tělocvičny, která by takový trénink a přípravu umožnila.⁹⁶

Na Nový rok 1968 byl naplánován oddílový závod v Caparticích. K zajištění závodu byli vybráni Bohumil Váchal, František Procházka, Jan Schneider, Jan Biskup, Jan Knopp, Josef Ledvina a Emil Deutschbauer. Jednotlivé úkoly byly rozděleny takto: tratě připravil Antonín Kobes, Jan Knopp, Bohumil Váchal. Občerstvení a propagaci závodu obstarali Jan Knopp a Jan Schneider. Jako rozhodčí působili Bohumil Váchal, Emil Deutschbauer, Josef Ledvina a František Procházka. Spolu s lyžaři se zúčastnili i chodovští fotbalisté. Účastníci neměli žádný odvoz, ale z Chodova přes Výhledy šli do Capartic pěšky:⁹⁷ „*Sraz závodníků bude u školy a odtud společný odchod do Capartic. V rámci zimní přípravy se závodů zúčastnili i fotbalisté.*“⁹⁸ „*Jan Schneider, jestlipak to nebyl zrovna strejček Hadamouc, Jan Knopp, to je Bican, Biskup, Josef Ledvina, Emil Deutschbauer, Boža Váchal...rok 1968 to šlo všechno okolo mě, v týchle době jsem byl na vojně a to začali právě ty mladý.*“⁹⁹

---

⁹² Naši lyžaři mezi nejlepšími. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 8, 1966, č. 4., nestránkováno.

⁹³ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

⁹⁴ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

⁹⁵ Tamtéž.

⁹⁶ Tamtéž.

⁹⁷ Tamtéž.

⁹⁸ Tamtéž.

⁹⁹ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

První lednovou neděli roku 1968 se jel na Špičáku závod 15 km Šumavou, ve kterém největšího úspěchu dosáhl Jiří Sokol, který v kategorii juniorů obsadil ze šedesáti startujících pěkné čtvrté místo a vyjel druhou výkonnostní třídu. V okresním přeboru Sokolovského závodu zvítězil v kategorii mladších dorostenců Jiří Kobes, v juniorech Josef Veber a v kategorii mužů obsadil Antonín Kobes druhé místo. Jiří Sokol potvrdil formu i v závodě v Mšeně nad Nisou z 20. ledna. V konkurenci nejlepších juniorů celé republiky skončil osmnáctý. Dalšího pěkného umístění Sokol dosáhl v závodě O štít Krušných hor, kde se umístil osmý. Chodovským se hodně zadařilo na Přimdě, kde se konal závod 4. února. V mužích zvítězil Antonín Kobes a v juniorech opět Jiří Sokol. Celkově si Chodovští za rok 1968 vyjeli jednu druhou výkonnostní třídu na třicet kilometrů, dvě druhé výkonnostní třídy na patnáct kilometrů a dvě třetí také na patnáct kilometrů. Přesto vedení oddílu nebylo spokojeno s mládeží, která neměla tak dobré výsledky, a za staršími závodníky vznikala generační mezera.¹⁰⁰

Situaci Chodova demonstroval okresní přebor v Caparticích, který pořádal Sokol Chodov. Na předních místech vesměs figurovala jména lyžařů Jiskry Domažlice. Jiří Hruška, Václav Svoboda, Jakub Kreuz, Alena Holá. Chodovští se však přece jen ukázali. Dobře se umístil dorostenec Jiří Kobes a žákyně Hana Váchalová. Dominanci Domažlic potvrdil Jiří Hruška i ve dnech 15. a 16. února, kdy se jela Chodská třicítka a právě Hruška zvítězil v hlavním závodě. Závodě se zúčastnilo tři sta šedesát závodníků. Hruška ovládl i další závod Napříč Haltravou.¹⁰¹

Rok 1969 se tedy odehrál v podobném duchu jako předchozí sezony. Podle Jiřího Kobese se lyžařský oddíl nacházel v krizi. Za hlavní důvod považoval Kobes mládež. Mladí závodníci se nedokázali vyrovnat výsledkům starších, nepracovali na sobě po celý rok a také kázeň a disciplína nebyla to pravé ořechové.¹⁰² „*Mládež si plně neuvědomuje, co obnáší funkce vedoucích, kteří obětují svůj volný čas pro chod oddílu. Pokud tohle mladí nepochopí, nemohou lyžařský sport z krize vyvést.*“¹⁰³

---

¹⁰⁰ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1968, nestránkováno.

¹⁰¹ Z lyžařského sportu v okrese. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 2, 1969, č. 8., nestránkováno.

¹⁰² Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

¹⁰³ Tamtéž.

4.3 70. LÉTA

Krizi se lyžaři pokusili zmírnit i v rámci oddílu. Antonín Kobes podal návrh, aby se lyžaři inspirovali fotbalovým oddílem a utvořili vlastní výbor, který by společně s vedoucím Váchalem dokázal chodovskému lyžování vrátit bývalou formu. Kromě většího počtu lidí, který byl nutný, protože nebylo možné v silách jednoho člověka řídit celý oddíl na vysoké úrovni, byli nabádáni starší závodníci, aby do výboru vstoupili a pomáhali nové nastupující generaci.¹⁰⁴

Velký počet mladých závodníků se sešel na prvních závodech sezony 1969-1970. Na Štěpána se konal závod v Caparticích. Za pravého zimního počasí se na měkkém prašanu jel okruh dlouhý deset kilometrů. Závod znovu opanoval domažlický Hruška. Na třetí pozici se však ukázal Jan Ledvina, budoucí chodovská hvězda. Také v žákovských kategoriích měl Chodov hojné zastoupení. Dobře se umístili Jiří Ledvina, Oldřich Kovařík a Josef Zahoř.¹⁰⁵

O dalším závodu, který pořádal přímo chodovský oddíl ve spojení s hasiči, se zmiňuje Nové Domažlicko:¹⁰⁶ „Mezi aktivní lyžařské oddíly patří již několik let v našem okrese oddíl Sokola Chodov. V letošní sezoně pořádal dva lyžařské závody a vždy s úspěchem. Při prvních, které byly uspořádány na Silvestra minulého roku, „vyjeli“ na trať dokonce i všichni fotbalisté a využili závodu jako kondiční přípravy. V minulém týdnu závodila v Chodově mládež, pro kterou věnoval ceny ČS. svaz požární ochrany.“¹⁰⁷ Právě zde je z výsledkové listiny vidět, že v těchto žákovských kategoriích začali jezdit děti, které se později staly páteří dorostu a dospělé kategorie. Byli to Pavel Knopp, Ladislav Soukup, Pavel Batko, Oldřich Kovařík, Alois Velecký, Josef Zahoř, Marie Hánová a Hana Váchalová.¹⁰⁸

Na konci února se pořádal 8. ročník populárního závodu Napříč Haltravou. Závod klasicky pořádali lyžaři z Dílů a v roce 1970 se zde sešlo sto sedmdesát závodníků z celého kraje. Potěšující pro chodovský oddíl bezpochyby bylo, že se v hlavních kategoriích znovu objevovala chodovská jména. V hlavním závodu zvítězil domažlický Jahn, ale hned za ním v čase 1,17:53 dojel Jan Ledvina. Chodov byl sice v útlumu kvůli nedostatku mladších závodníků, ale staří „mazáci“ stále prokazovali, že umějí lyžovat. Ve starších mužích totiž

---

¹⁰⁴ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

¹⁰⁵ První lyžařské závody. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 3, 1970, č. 1., nestránkováno.

¹⁰⁶ Letos již podruhé závody. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 3, 1970, č. 5., nestránkováno.

¹⁰⁷ Tamtéž.

¹⁰⁸ Tamtéž.

---

vyhrál ing. Antonín Kobes, druhý skončil Bohumil Váchal a třetí Kapic. Starší závodníci navíc dojeli v dobrém čase, vždyť Kobes měl jen o tři minuty horší čas než vítězný Jahn.¹⁰⁹

V roce 1970 se na Haltravě běželo ještě v březnu. Tentokrát se závod s názvem Haltravským pohořím uskutečnil na počest 25. výročí osvobození ČSSR. Závod našel velkou odezvu nejen ze strany diváků a lyžařů, ale i atletů, turistů a jiných sportovců. Jednalo se vlastně o veřejný závod. Počet závodníků není znám, ale na startu se do pohoří vydal téměř kilometrový zástup sportovců. Zajímavostí závodu, kromě bojů o přední pozice, byla nešťastná situace pro závodníky Josefa Mikoláše z Hluboké a Pavla Motyčáka, který už hájil barvy Spartaku Klenčí. Oba zlomili už na třetím kilometru lyži a zbylých dvanáct kilometrů odjeli na jedné. Přesto ani jeden závod nevzdal. Vítězem se stal domažlický Hruška. Chodov získal prvenství v kategorii nad čtyřicet pět let, kde zvítězil Bohumil Váchal. Povedená akce si nakonec vyžádala pokračování a rozhodlo se, že od následujícího roku se závod pojede jako Memoriál Rudolfa Krňoula, dlouholetého tajemníka Svazu lyžařů a zakladatele lyžařského sportu na Šumavě.¹¹⁰

Rok 1970 tedy odstartoval v Chodově nástupem zlepšené péče o mládež, která měla co nejrychleji vyplnit mezeru za staršími závodníky. Ti si sice stále vedli dobře, ale chyběli lyžaři v dospělé kategorii a dorostu. Jak je však patrné z výsledků, začala se prosazovat silná generace v žákovských kategoriích. Tento přístup se začal vyplácet, což dokazuje vystoupení Bohumila Váchala na schůzi z počátku roku 1971: „*Soudruh Váchal oznamuje výsledky lyžařů v zimní činnosti a o plánu na přípravu lyžařů na příští sezonu. Konstatuje zvýšený zájem mládeže v lyžování i dobrou kázeň.*“¹¹¹

V lednu 1971 se slavilo 50. výročí založení KSČ. Nejinak tomu bylo v Chodově. Sokol Chodov pořádal výroční členskou schůzi za účasti sedmdesáti tří členů. Na schůzi dorazil i zástupce KSČ Václav Vogeltanz, NV Štefan Síkora, předseda JZD Josef Císler a zástupci všech společenských organizací. Jak je patrné z článku Nového Domažlicka, KSČ oddílu vydatně pomůže:¹¹² „*Dobře si vede lyžařský oddíl. Oddíl kopané má v soutěži družstvo mužů a žáků. Jednota zápasí s nedostatkem finančních prostředků, a proto navazuje spolupráci s Lesním závodem a pilou v Trhanově. K 50. výročí založení KSČ*

---

¹⁰⁹ Závod prověřil síly. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 3, 1970, č. 9., nestránkováno.

¹¹⁰ Lyžaři na Haltravě úspěšně. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 3, 1970, č. 11., nestránkováno.

¹¹¹ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

¹¹² 50. výročí KSČ v Chodově. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 4, 1971, č. 5., nestránkováno.

---

upraví hřiště, vybuduje sociální zařízení v šatnách, pomůže JZD ve výstavbě kulturního domu, který bude sloužit i tělovýchově. ¹¹³

Závěr sezony 1970 -1971 zastihl chodovské závodníky ve skvělé formě. V lednu se uskutečnily závody ve Zdíkově, kam se vypravila silná výprava Sokola Chodov. V závodě přeboru šumavské župy v kategorii mužů se druhým místem zaskvěl Antonín Kobes. V kategorii mladších dorostenců druhá místa obsadili Jiří Ledvina a Marie Hánová a vědět o sobě dal i starší žák Alois Velecký. Dorostenec Jiří Ledvina a žákyně Marie Hánová si svými výkony vyjeli účast na mistrovství ČSSR, kde byli jedinými zástupci okresu Domažlice.¹¹⁴

7. března 1971 se v Caparticích uskutečnil štafetový závod Zlatý jelen. Na startu tohoto župního závodu se sešlo třicet štafet z celé pošumavské župy. Závod byl pod záštitou Lesního závodu Trhanov, který také věnoval ceny. Závod trochu komplikovalo veliké množství napadaného sněhu, ale organizátorům se podařilo trasu přizpůsobit k závodění. Chodovští se ukázali v dorostenecké kategorii na 3x5 kilometrů. Jejich štafeta ve složení Jiří Ledvina, Václav Vogeltanz, Eduard Sýkora doběhla v čase 1: 24,51 na prvním místě.¹¹⁵

Hned o týden později 14. března se konal 1. ročník Memoriálu Rudolfa Krňoula v Caparticích. „Jízdu Haltravou“ za krásného jarního počasí se sněhovou pokrývkou (na hřebenech byl údajně ještě metr sněhu) absolvovalo devadesát devět závodníků. Chodovští lyžaři udělali dobré výsledky ve starších kategoriích. V mužích nad třicet šest let zvítězil ing. Kobes a Jiří Kobes skončil třetí. V kategorii od čtyřiceti pěti let skončil druhý Josef Kapic a hned za ním Bohumil Váchal. Po skončení závodu se konala pieta za vzpomínaného Krňoula. Projevy četli Dr. Holub za Český svaz turistů a Roman Lang za lyžaře.¹¹⁶

Na červnové schůzi byl s konečným rozhodnutím oznámen text smlouvy o výše zmíněné spolupráci mezi TJ Sokol Chodov, Lesním závodem Trhanov a JDZ Trhanov. Jednání, která probíhala už od konce roku 1970, kdy se uvažovalo, že by Sokol Chodov spadal pod patronát zmíněného Lesního závodu, byla definitivně ukončena.

---

¹¹³ 50. výročí KSČ v Chodově. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 4, 1971, č. 5., nestránkováno.

¹¹⁴ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1971, nestránkováno.

¹¹⁵ Župní přebor. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 4, 1971, č. 10., nestránkováno.

¹¹⁶ Poslední lyžařské závody. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 4, 1971, č. 11., nestránkováno.

Jedním z výsledků smlouvy bylo především nové jméno pro jednotu. Od této chvíle se užívá název Tatraň Chodov, který platí i dnes.¹¹⁷

Od června také začala probíhat příprava mladých lyžařů v novém modelu a s novým trenérem a lyžařským instruktorem Gabrielem Koubkem. Koubek tréninky vedl 1x týdně a od srpna 2x týdně. Tréninky vedl velmi svědomitě a za každého počasí.¹¹⁸

Dnes jsou aktuální špatné sněhové podmínky. Přírodní sníh je v současnosti v podstatě raritou a starší mezi námi vzpomínají na sněhové nadílky v minulosti. I dříve však byla na sníh hubená období. Například v sezoně 1971-1972, která byla poměrně úspěšná, i když nebyly takové sněhové podmínky jako vždy:¹¹⁹ „*Vedoucí lyžařského oddílu podává zprávu o sezoně 1971-1972. která byla velmi chudá na sníh*“¹²⁰ „*Nastal prosinec, na který budeme dlouho ve zlém vzpomínat. Nedalo se lyžovat ani na hřebenu, a tak karlovarští a částečně i plzeňští lyžaři se nám ve vyježděnosti vzdávali, poněvadž Krušné hory měly přece jen sněhu více, než ho bylo u nás.*“¹²¹ I přes tento neduh se závodilo (Chodov pořádal závod v Caparticích) a ukázali se chodovští mladíci, kteří za své kvalitní výsledky získali jednu první a tři druhé výkonnostní třídy mládeže.¹²²

Od počátku sedmdesátých let tedy lyžařský oddíl získával zpět svůj ztracený lesk. V roce 1972 udělali Chodovští skvělé výsledky a kvalitu představovala i nová generace dorostenců:¹²³ „*Bohumil Váchal, Antonín Kobes – čte výsledky lyžařů za uplynulý rok, výsledky mužů i dorostenců byly vynikající.*“ V dorostu se prosazovali hlavně Jan Ledvina, Hanka Váchalová a Josef Zahoř.¹²⁴ „*Kvalitní lyže, které má soudruh Váchal v inventáři, budou zapůjčeny dorostu: Jan Ledvina, Hana Váchalová, Josef Zahoř.*“¹²⁵ Začali se prosazovat další závodníci. V žákovských kategoriích se rychle posouvali Josef Hána, Oldřich Kovařík, Pavel Batko, Marie Hánová a Alois Velecký, kteří se ukázali v závodě na Božím Daru. Zapomenout se nesmí ani na starší. Antonín Kobes totiž dokázal v závodě Napříč Haltravou vyhrát a porazil i všechny juniory, kteří byli o dvacet let mladší.¹²⁶

Příprava lyžařů na sezonu probíhala v podstatě po celý rok a na podzim se pořádaly tradiční závody v krosu. Tyto závody byly dobrou prověrkou, jak na tom závodníci jsou

---

¹¹⁷ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

¹¹⁸ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1971, nestránkováno.

¹¹⁹ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

¹²⁰ Tamtéž.

¹²¹ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1971, nestránkováno.

¹²² Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

¹²³ Tamtéž.

¹²⁴ Tamtéž.

¹²⁵ Tamtéž.

¹²⁶ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1971, nestránkováno.

---

s kondicí. V říjnu 1971 byl závod umístěn klasicky do Capartic. Pro všechny přítomné (sto jedenáct účastníků) bylo překvapením, když se Capartice v nedělním ránu zahalily do sněhové náruče. Závodníky tak čekalo kolem deseti centimetrů čerstvě navátého sněhu. I přes sněhovou pokrývku se závodilo urputně a potěšující byla především početná účast žáků. Většinu kategorií sice vyhráli Plzeňští, ve výsledkové tabulce však vysoko figurovali i chodovští mladíci. V kategorii nejmladších žáků skončil na pět set metrů třetí Batko, v mladších žácích na šest set metrů dorazil druhý Hána, v kategorii starších žáků druhý doběhl Vogeltanz, v kategorii mladších dorostenců skončil druhý Záhoř a ve starší kategorii rovněž druhý Ledvina. Závodily i dívky, kde Chodov výborně reprezentovaly žákyně i dorostenky. V mladší kategorii dorostenek na jeden kilometr vyhrála Váchalová a v kategorii starších žákyň Holarová a na třetí pozici skončila Hánová. V kategorii dospělých se z Chodova na předních pozicích nikdo neumístil. Znovu se ale ukázala kvalita chodovské mládeže.¹²⁷

Poctivá a tvrdá příprava na suchu se ukázala jako rozhodující i na lyžích. Dobrá celoroční příprava se projevila hned v prvním lednovém závodě v roce 1972. Na Špičáku se jel závod 15 kilometrů Šumavou a chodovští závodníci zvítězili ve třech ze šesti mládežnických kategorií. V mladších žácích vyhrál Pavel Batko, ve starších vyhrál Josef Volfík (hostoval v Chodově ze Spartaku Klenčí) a hned za ním byl Josef Hána a v kategorii žákyň byla třetí Marie Hánová. Pozadu nezůstali ani dorostenci. Hana Váchalová vyhrála a Jiří Ledvina skončil druhý. Pěkné výsledky udělali žáci a dorostenci i na Božím Daru 14. ledna. Nejlépe si vedl Pavel Batko, který se stal krajským přeborníkem v kategorii mladších žáků.¹²⁸

Jak je patrné, lyžaři museli řešit také dopravu na vzdálenější závody. Závodníci dojížděli na kvalifikační závody, vesměs pořádané na severu Západočeského kraje, ve střediscích Boží Dar nebo Abertamy apod. Náklady na účast v těchto závodech byly pochopitelně vyšší, ale bylo potřeba se jich zúčastnit, jinak by veškerá příprava a činnost lyžařů ztrácela význam. Náklady se pohybovaly v částkách okolo 3500-4000 Kčs. Chodovští na závody cestovali autobusem společně s oddíly Jiskry a Hluboké kvůli úspoře za cestu.¹²⁹

Chodovští pro zvýšení zájmu o lyžování dělali vše možné, včetně různé propagace lyžování, např. lákali i přednáškami. Dne 15. listopadu 1972 v kulturním domě v Chodově

---

¹²⁷ Lyžaři na sněhu – ale bez lyží. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 5, 1972, č. 43., nestránkováno.

¹²⁸ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1973, nestránkováno.

¹²⁹ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

---

přednášel instruktor a trenér Gabriel „Gaby“ Koubek. Přednáška na téma „Závodní lyžování v minulosti a dnes“ měla jednak ukázat lyžování na závodní úrovni a také přilákat nové závodníky. Akce se setkala se zamýšleným zájmem:¹³⁰ „*Přednáška trvala dvě hodiny, pět minut. Setkala se s plným zájmem všech čtyřiceti sedmi přítomných posluchačů a byla dokonce doplněna i o filmové smyčky a krátký film, který promítal PS ústav Čerchov.*“¹³¹

Zatímco lyžařský oddíl pracoval vzorně a kvalitně, fotbalisté čelili kritice. Hráči měli špatnou tréninkovou morálku a trenér Jan Knopp hrozil svou rezignací, pokud se situace nezlepší. Naopak rozdílná situace byla u lyžařů, jejichž činnost vyzdvihl Antonín Kobes:¹³² „*Je nutno, aby trenér s hráči trénoval a vedl jejich zápasy. Nutno zlepšit výkonnost, což je podmíněno intenzivním tréninkem. Poukazuje na trénink lyžařů v letním období. Lyžaři trénují velmi poctivě a jistě dosáhnou dalších úspěchů.*“¹³³ To je pro srovnání, že lyžařský oddíl v této době fungoval opravdu dobře.

Chválu na lyžařský oddíl pěl i lyžařský instruktor Gaby Koubek. Koubek hodnotil práci s mládeží v domažlickém okrese, a to především oddíl Tatranu Chodov a Jiskry Domažlice. Koubek poukazoval hlavně na vynikající výsledky v lednových čtyřech závodech. Závodilo se na Špičáku, což byl veřejný závod, a třikrát na Božím Daru, kde se jely kvalifikační závody hodnocené jako přebor kraje. Jak se můžeme dočíst v článku otištěném v Novém Domažlicku, Koubek si zlepšení práce s mládeží, kterou výbor ČTO naplánoval v roce 1971, vskutku pochvaloval:¹³⁴ „*Oba tyto sportovní týmy jsou asi nakaženy zhoubným bacilem progresivní epidemie tzv. věčného lyžařského pobíhání, a tak jejich celoroční tréninkové úsilí i v rámci tréninku lyžařské základny přineslo ovoce v podobě výtečných umístění.*“¹³⁵

V závodech zazářil hlavně Pavel Batko, který si připsal čtyři vítězství. Další úspěšná jména byla Alois Velecký, Oldřich Kovařík, Jaroslav Ledvina, Hanka Váchalová, Jiří Ledvina, Josef Záhoř, M. Hánová, Josef Volfík a Josef Hána. Chodovský úspěch byl ještě o to viditelnější, protože zde pracovali v mnohem skromnějších podmínkách. Západočeský kraj měl v té době celkem padesát lyžařských oddílů. Některé z nich, například Škoda Plzeň nebo Slovan Karlovy Vary disponovaly až devadesátičlennými družstvy. Chodov registroval sice jen deset žáků, ale všichni končili pravidelně v rámci

---

¹³⁰ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

¹³¹ Tamtéž.

¹³² Tamtéž.

¹³³ Tamtéž.

¹³⁴ Lyžaři okrese úspěšní. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSC*, roč. 6, 1973, č. 4., nestránkováno.

¹³⁵ Tamtéž.

---

kraje do 12. místa. Gaby Koubek to také v témže článku ocenil:¹³⁶ „*Nemohu se ubránit dojmu, že pod Dmoutem a hlavně pod Baarovým pomníkem asi neběhají žádné ufnukané pápěrky, ale houževnatí a v tréninku na sebe náramně tvrdí kluci, takže mohu směle tvrdit, že zachovají-li si do budoucna tuto věčně nemilosrdnou, ale zdravou nespokojenost s úrovní své trénovanosti, pak se na našem okrese dočkáme ještě výraznějšího růstu naší milované sportovní disciplíny.*“¹³⁷

V tomto čísle Nového Domažlicka je také zmínka, že činnost lyžařů byla oceněna i na výroční členské schůzi Tatranu Chodov:¹³⁸ „*Lyžařský oddíl má na svém kontě několik úspěšných akcí a v jeho řadách je několik závodníků, kteří mají naději dostat se i do závěrečných celostátních soutěží.*“¹³⁹

V únoru 1973 se konal 5. ročník štafetových závodů o Zlatého jelena. V Caparticích, kde se závod běžel, panovala pravá zima. Sněhová nadílka dosahovala půl metru a závodů se zúčastnilo celkem devatenáct štafet z celého Západočeského kraje, z Prahy a ze Strakonice. V kategorii mužů závod ovládli závodníci Jiskry Domažlice, Chodov o sobě dal vědět opět v mládežnických kategoriích. Vítězstvím se pochlubily dorostenky ve složení Váchalová, Hánová a Holarová. Chodovští dorostenci ve složení Ledvina, Velecký a Záhoř skončili třetí.¹⁴⁰

O víkendu 24. a 25. února se v Caparticích konal již 52. ročník Chodské třicítky. Závod proběhl tentokrát za velice nepříznivého počasí, celé Capartice byly doslova zasypány sněhem. Bojovalo se o body v druholigové soutěži družstev. Domácí závodníci z Jiskry Domažlice a Tatranu Chodov potvrdili, že na Chodsku jsou stále dobří jezdci. Z Chodova se nejlépe umístil Ledvina, v sobotu na patnáctikilometrové trati doběhl dvanáctý a v neděli na „třicítce“ sedmnáctý.¹⁴¹

V březnu se konal poslední závod sezony 1972-1973. Jel se přebor okresu v Caparticích za velmi nepříznivého počasí, ale na přijatelné hloubce sněhu. Dospělí závodníci jeli na dobře zvolených standardních tratích (pět, deset a patnáct kilometrů). Mladší závodníci si vychutnali trasu s pestrým výškovým profilem. V závodech dominovali chodovští lyžaři považovaní už za okresní lyžařskou velmoc. V různých

---

¹³⁶ Lyžaři okresu úspěšní. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1973, č. 4., nestránkováno.

¹³⁷ Tamtéž.

¹³⁸ Tamtéž.

¹³⁹ Tamtéž.

¹⁴⁰ Zlatý jelen zůstává doma. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1973, č. 8., nestránkováno.

¹⁴¹ 52. ročník Chodské třicítky. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1973, č. 9., nestránkováno.

---

kategoriích lyžaři Chodova posbírali patnáct medailí a zde je výčet jmen závodníků: Jiří Ledvina, Alois Velecký, Hana Váchalová, Josef Volfík, Pavel Batko a Jaroslav Soukup.

Jak si čtenáři mohli přečíst z článku v Novém Domažlicku, Chodov stoupal vzhůru:¹⁴² „*A hned úvodem bombónek - pro příznivce Chodova jistě nejsladší. Totiž ze třiceti šesti možných přebornických medailí a titulů získali jejich závodníci plných patnáct!...Jak již úvodem poznamenáno, nezůstali závodníci Chodova - pomalu již jakási okresní lyžařská velmoc - dlužní své výtečné pověsti a znovu potvrdili, že se celoroční pravidelný trénink vyplácí.*“¹⁴³

Na konci roku 1973 byla situace v chodovském oddílu následující. Lyžařský oddíl disponoval sestavou dvaceti mužů, žákyň i žáků. V konkurenci šlo samozřejmě o malé družstvo, ale závodníci objížděli všechny významné závody v kraji a zejména dorostenci a žáci pokračovali ve výborných výkonech. Pavel Batko se stal přeborníkem kraje a oddíl celkově patřil mezi nejvýznamnější v celém kraji.¹⁴⁴ Lyžaři se také zabývali plánem vybudovat v Caparticích chatu, coby svou základnu. Na výstavbu chaty se začal plánovat rozpočet, cena stavby se pohybovala okolo 40 000 Kčs:¹⁴⁵ „*Byl projednán stav financí na výstavbu chaty v Caparticích – 30 000 Kčs nestačí, dostali jsme ještě 10 000 Kčs.*“¹⁴⁶

Členové oddílu začali se stavbou chatky v červnu 1974. Měla sloužit především jako základna pro nové mladé závodníky, aby si po tréninku mohli odpočinout. Plán stavby byl poněkud odvážný a cílem bylo dokončení stavby už v zimě. Tento úkol se nakonec podařil.¹⁴⁷ Stavba chatky byla dokončena v prosinci 1974 a na 17. 12. 1974 bylo naplánováno slavnostní otevření. Na akci byli pozváni všichni funkcionáři tělovýchovy i veřejného života.¹⁴⁸ Stavba proběhla za pomoci všech členů lyžařského oddílu. Celkem bylo na chatě odpracováno 2030 hodin. Nejvíce hodin (295) odpracoval Jiří Batko starší. Nejen že měl nejvíce hodin, ale také se zasloužil o dostatek materiálu a dopravu. Stavba chaty byla zahájena 22. června a poprvé se použila už 19. října při krajském přeboru přespolního běhu.¹⁴⁹ Hlavní zásluhu na výstavbě měl však Antonín Kobes: „*...jako Tonda, inženýr, ten zařídil všechno. Jo, Tondidla, ten zařídil chatu v Caparticích, on byl geodet, dělal šéfa v Tachově na geodezii a on to tady všechno sehnal, jako vyměřil a měl na tom*

---

¹⁴² Lyžaři mají své okresní přeborníky. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1973, č. 9., nestránkováno.

¹⁴³ Tamtéž.

¹⁴⁴ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1973, nestránkováno.

¹⁴⁵ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

¹⁴⁶ Tamtéž.

¹⁴⁷ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1974, nestránkováno.

¹⁴⁸ Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Nestránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.

¹⁴⁹ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1974, nestránkováno.

---

největší zásluhu a to, že se to tady rozjelo v mužích, to byla taky jeho práce. Opravdu ten se tomu tady věnoval. ¹⁵⁰

V roce 1974 lyžaři pokračovali ve vynikajících výsledcích. V dorostu zářili především Oldřich Kovařík a Alois Velecký. Ještě s Volfikem v krajském přeboru v závodu Napříč Haltravou vyhráli v dorostenecké štafetě a stali se krajskými přeborníky. V mužích se začal prosazovat Jan Ledvina, který na třicetikilometrové trati skončil druhý.

Výborně jezdící Oldřich Kovařík Chodov reprezentoval i za hranicemi. Ve Vysokých Tatrách se konal celostátní přebor mladších dorostenců zemědělské mládeže, kde Kovařík zvítězil. Kovařík demonstroval sílu chodovského lyžování. Celkově totiž chodovští závodníci za rok 1973 získali devatenáct výkonnostních tříd.¹⁵¹

Na víkend 12-13. ledna 1974 byl naplánován další ročník tradičního závodu Chodská třicítka. Závod byl organizačně dobře připraven, jen stavitelům tratě připravil starosti déšť kombinovaný s mrazem. Závod se tak jel sice v krásně slunečném počasí, ale na zledovatělé stopě. Jelo se na patnáct a třicet kilometrů v kategorii mužů a pět a deset kilometrů v kategorii žen. Mezi muži zvítězili Milan Urbanec a Jan Novák ze Slavie VŠ Praha a mezi ženami obě destinace ovládla Dana Procházková ze Slavie MFF UK Praha. Vítězové si kromě putovního poháru odnesli chodskou keramiku a vypalované korbele.¹⁵²

Ve dnech 26. a 27. ledna 1974 pořádala TJ Jiskra III. kvalifikační závod žactva a dorostu v Caparticích, kterého se zúčastnilo celkem čtyři sta devadesát dva závodníků. Startovali v šestnácti kategoriích. Po oba dva dny panovalo slunečné počasí, organizátory závodu však trápil nedostatek sněhu. Vše se ale nakonec podařilo zvládnout a závod se vydařil i s úspěšnou chodovskou stopou. V kategorii dorostenců, kteří jeli tři kilometry, zvítězil Jindřich Linhart ze Spartaku Strakonice, Lojza Velecký byl sedmý, jako nejlepší z Chodska. Ve starších dorostenkách se blýskla Hanka Váchalová, která pět kilometrů ujela za 23.01,0 hned za vítěznou Martou Švehlovou rovněž ze Strakonice. Druhý den jeli žáci a dorostenci. V žákovské kategorii se na šestém místě umístil Jaroslav Soukup a na osmém místě Josef Hána. V dorostenkách dobře zajela Marie Hánová na čtvrtém místě

---

¹⁵⁰ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

¹⁵¹ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1974, nestránkováno.

¹⁵² 53. ročník Chodské třicítky. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1974, č. 3., nestránkováno.

---

a mezi chlapeci Josef Záhoř, který skončil devátý. Chodovští museli bojovat v těžké konkurenci s městy jako zmíněné Strakonice, Aš, Karlovy Vary, Domažlice nebo Plzeň.¹⁵³

V sobotu 9. února se v Caparticích jel další ročník štafetových závodů o Zlatého jelena. Závodu se zúčastnilo dvacet osm štafet. Závod se vydařil, i když se jelo v těžkých podmínkách zapříčiněných deštěm a mlhou.¹⁵⁴ Bohužel zápis z Nového Domažlicka neuvádí výsledky.

9. března byl na programu 5. ročník Memoriálu Rudolfa Krňoula. Tento memoriál byl závod veřejný, vlastně pro každého, a běžel se na třináctikilometrové trase z Pivoně do Capartic. Tento ročník navíc přinesl i velmi neobvyklé výsledky. Vítězem se stal jednačtyřicetiletý veterán Zbyšek Zeman ze Škody Plzeň, který technickou trať zdolal za 50,08 minut. Tehdejším šokem byl dvanáctiletý Vítek Wiesner z Domažlic, který skončil dvacátý. Chodovský prapor v závodu tentokrát držel nejvýše na čtvrtém místě Jiří Ledvina (51,13) a devátý Alois Velecký (58,23).¹⁵⁵

V kategorii mužů si v Chodově držel skvělou formu Jan Ledvina. Právě on se stal nejlepším lyžařem okresu Domažlice za rok 1974: *“Svým poctivým výkonem jak v tréninku, tak i při závodech je příkladem mladým závodníkům mateřské jednoty.”*¹⁵⁶ Nejlepší výsledky: Druhé místo v krajském přeboru na třicet kilometrů a třetí místo v krajském přeboru na patnáct kilometrů.¹⁵⁷

Dobrá práce oddílu lyžařů i kopané v Chodově neunikla pozornosti redaktorů Nového Domažlicka. Úspěchy byly probírány na výroční členské schůzi:¹⁵⁸ *“Dobře si vedli i lyžaři, kteří se umísťovali na předních místech v krajské soutěži. Pěkná práce oddílu s mládeží přináší výsledky. Oddíl dokázal v krátké době vybudovat brigádnickou prací tělovýchovné zařízení v Caparticích.”*¹⁵⁹

---

¹⁵³ Mladí lyžaři v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1974, č. 6., nestránkováno.

¹⁵⁴ Štafety v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1974, č. 8., nestránkováno.

¹⁵⁵ Splněný odkaz. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1974., č. 11., nestránkováno.

¹⁵⁶ Nejlepší sportovci roku. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1975, č. 14., nestránkováno.

¹⁵⁷ Tamtéž.

¹⁵⁸ V Chodově bilancovali. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1975, č. 14., nestránkováno.

¹⁵⁹ Tamtéž.

V březnu 1975 se běžel již 6. ročník Krňoulova memoriálu. Na startu se objevilo přes šedesát závodníků v rozmezí devět až šedesát let. I letos se běželo za pěkného počasí a kvalitních sněhových podmínek. Po ukončení závodu pronesl slavnostní řeč dlouholetý přítel Rudolfa Krňoula Roman Lang, který promluvil o jeho životě. Vítězem závodu se stal Jakub Jahn, druhý skončil Jiří Královec (oba z Jiskry Domažlice) a třetí finišoval ing. Antonín Kobes z Chodova.¹⁶⁰

Na Silvestra lyžaři v Caparticích uspořádali rozlučkový závod s minulou sezonou. Na přemrzlém sněhu se blýskli i chodovští závodníci. V kategorii nejmladších žáků byl nejlepší chodovský Thomayer. V mladších žácích se ukázali Václav Batko a Martin Váchal. Ve starších žácích zvítězil Kotyza, dobře jel i Pavel Batko a Josef Hána. Ženy jely sice jen dvě, vítězkou však byla Hanka Váchalová z Chodova. A konečně v mužské kategorii zvítězil Jan Ledvina, který dokázal porazit všechny zúčastněné ligové závodníky z Domažlic.

První závod roku 1976 se jel v náročných povětrnostních podmínkách na Špičáku. Formu znovu potvrdil Jan Ledvina, který ze šedesáti závodníků skončil ve sněhové vánici dvanáct sekund za vítězným Ježkem z Plzně.¹⁶¹ Také se ukázal starší dorostenec Oldřich Kovařík, který v závodě Rudé hvězdy skončil druhý za závodníkem ze Strakonic, a následující den dokonce zvítězil a vybojoval si postup na mistrovství ČSR. Pozadu nezůstali ani jeho kolegové, Velecký byl třetí a Jiří Batko čtvrtý. Oldřich Kovařík se následně stal krajským dorosteneckým přeborníkem v závodě na Božím Daru. V kategorii dorostenek skončila druhá Marie Hánová, která ve druhém dni dokázala zvítězit.¹⁶²

10. a 11. ledna se znovu na Špičáku konal první kvalifikační dvojzávod Západočeského kraje. V kategorii starších dorostenců dominoval chodovský Oldřich Kovařík, který potvrdil, že je nejlepším běžcem této kategorie v kraji. Pozadu nezůstala ani tradiční a už stálá lyžařská jména. V silné konkurenci druhá místa vyjeli Váchal, Hánová a Pavel Batko a místa třetí Velecký, Kotyza a Václav Batko. Stinnou stránkou závodu

---

¹⁶⁰ Přechod Haltravou. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1975, č. 16., nestránkováno.

¹⁶¹ Sportovní rozloučení. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 1, nestránkováno.

¹⁶² Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva z výroční členské schůze z 1. 2. 1976., 1976, s. 9., nestránkováno.

---

se staly špatné ubytovací podmínky, kdy se závodníci i za vytrvalého deště museli připravovat v prostorech autobusů.¹⁶³

V únoru 1976 se konal už 55. ročník distančního závodu Chodská třícítka. V hlavním závodě zvítězil Pavel Vojáček ze Strakonice. Tentýž závodník zvítězil i na poloviční vzdálenosti. V tomto závodě se ukázal i Jan Ledvina, který dokončil jako dvacátý.¹⁶⁴

Skvělé výsledky se odrazily i do umístění Tatranu v hodnocení oddílů v rámci kraje. Z článku v Novém Domažlicku je zřejmé, s kterými lyžařskými středisky musel Chodov bojovat. Zde je srovnání s oddílem Sokol Pernink: *“Páté místo Tatranu Chodov je jistě uspokojivé. Vždyť náš kraj má 50 lyžařských oddílů! Nebude vadit, porovnáme-li opět podmínky pro zdárné umístění v této lize dvou oddílů: Tatranu Chodov a v tabulce horšího Sokola Pernink. Chodov leží v nadmořské výšce 460 metrů, nádraží Pernink má výšku 903 metrů (vysoká vrstva sněhu leží v okolí Perninku od listopadu až do konce dubna). Uvedené městečko má na úbočí 1000 m vrcholku dobře prosperující továrnu na přikrývky LEKO a na údolní kvótě továrnu KRAJKA – světové značky – podniky, které finančně dostatečně podporují místní lyžaře. Pernink má ZDŠ se 400 žáky, Chodov s 35 žáčky – možnost výběru talentů je tedy markantní. Chodováci musí chodit většinou za sněhem až 4 kilometry.”*¹⁶⁵

28. února se konal další ročník populárního štafetového závodu Zlatý jelen. Byl tradičně umístěn na trati do Capartic. Organizátoři tentokrát museli vynaložit veliké úsilí, aby se závod mohl konat, protože měli starosti s nedostatkem sněhu. Zúčastnilo se ho šestnáct oddílů a celkem osmdesát šest tříčlenných štafet ve všech kategoriích. V hlavním závodě zvítězili muži Slovanu Karlovy Vary. Hned za nimi dojela chodovská štafeta ve složení Jan Ledvina, Oldřich Kovařík a Jiří Sokol. Třetí skončila štafeta Škody Plzeň. Nadvládu v kraji pak potvrdili chodovští dorostenci, kteří ve složení Jiří Batko, Pavel Batko a Alois Velecký zvítězili a chodovská „dvojka“ v sestavě Josef Volfík, Josef Hána a Vladislav Soukup byla druhá.¹⁶⁶

---

¹⁶³ Závodili na Špičáku. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 3., nestránkováno.

¹⁶⁴ Chodská třícítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 5., nestránkováno.

¹⁶⁵ Malé srovnání. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 7., nestránkováno.

¹⁶⁶ Zlatý jelen do Karlových Varů. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 10., nestránkováno.

Ještě po Zlatém jelenu se v této sezoně stihl odjet další ročník Krňoulouva memoriálu. Tentokrát za krásného slunečného počasí na čtrnáct kilometrů dlouhé trati z Pivoně po hřebenu Haltravy do Capartic zvítězil v hlavní kategorii Bohumil Balcar před ing. Valtrem a Jakubem Jahnem. Nejvýraznější chodovskou stopu v závodě zanechala Hana Váchalová, která zvítězila ve své kategorii.¹⁶⁷

Sezona 1975-1976 byla sice znovu bídná na sníh, ale pro chodovský oddíl, co se týče úspěchů, to bylo úplně jinak. Závodníci celkově získali šestnáct výkonnostních tříd.¹⁶⁸ Velkým úspěchem za rok 1976 pro Tatran Chodov bylo vítězství v krajské soutěži družstev dorostu. Chodov během čtyř kvalifikačních závodů nastřádal nejvíce bodů a ze šestnácti přihlášených družstev odsunul na horší pozice i silná družstva jako RZ Abertamy, Sokol Pernink, Jiskra Aš nebo Slovan Karlovy Vary. Nejlépe si v této soutěži vedl Oldřich Kovařík, který zajel mimořádně dobře nedávno i na přeborech ČSSR, kde obsadil osmé místo.¹⁶⁹

Na přeboru ČSR se představila i celá štafeta a v konkurenci dvaceti nejlepších družstev Čech a Moravy se závodníci umístili na 11. místě. Dorostenecké družstvo také bylo za výsledky označeno jako nejlepší dorostenecké družstvo ze všech sportů okresu za rok 1976.

Oldřich Kovařík, který úspěchy z přeboru ČSR podpořil získáním první výkonnostní třídy, byl také vyhodnocen nejlepším lyžařem domažlického okresu. V mužích vysoký standard držel Jan Ledvina, který se stal krajským přeborníkem na třicet kilometrů. Ledvina s Kovaříkem byli také součástí štafetového družstva. Společně se Sokolem obsadili v krajském přeboru druhé místo. Kvalitní závody odjeli například na Špičáku, ve Stachách a jinde.¹⁷⁰

V listopadu se v Chodově slavilo výročí. V roce 1976 uplynulo dvacet pět let od založení tělovýchovné jednoty v Chodově. Při této příležitosti výbor Tatranu Chodov uskutečnil i slavnostní schůzi s veřejnou slavnostní výstavkou úspěchů chodovských

---

¹⁶⁷ Krňoulův memoriál. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 19., nestránkováno.

¹⁶⁸ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva z výroční členské schůze z 16. 1. 1976., 1977, nestránkováno.

¹⁶⁹ Vyhráli. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 8., nestránkováno.

¹⁷⁰ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva z výroční členské schůze z 16. 1. 1976., 1977, nestránkováno.

---

sportovců. Chodov výborně reprezentovali fotbalisté (v té době hráli I. A třídu) a především lyžaři. Slavnostní akce malého oddílu si bylo vědomo i nakladatelství Nového Domažlicka:¹⁷¹ „Významné výsledky dosahují zejména lyžaři. Jan Ledvina je přeborníkem kraje pro rok 1976 v běhu na 30 kilometrů, rovněž tak dorostenci a dorostenky v závodech družstev. Pozornost je věnována zejména mládežnickým kategoriím. 4 členové se zúčastnili přeboru ČSR a jeden přeboru ČSSR. Zde se Olda Kovařík umístil na 13. místě v ČSSR.“¹⁷²

Na konci roku 1976 se Chodov nacházel v následující situaci. Oddíl měl dvacet pět členů, z čehož jich 80% patřilo do řad mládeže do osmnácti let. Mladíci svou kvalitu potvrdili tím, že si v loňském roce vybojovali v každé kategorii účast na přeborech ČSR. Výsledky byly odměnou také za tvrdou přípravu, kterou lyžaři absolvovali i v letním období.¹⁷³ Na přeboru ČSR se objevili Jiří a Pavel Batkovi a Marie Hánová. Výsledky sice nebyly výrazné, i tak to pro Chodov bylo vyznamenání, vyslat závodníky do takové konkurence. Celá sezona byla ovlivněna nedostatkem sněhu. Neuskutečnily se tak tradiční závody jako Zlatá lyže Šumavy nebo Chodská třicítka.¹⁷⁴

Oldřich Kovařík pokračoval v pěkných výkonech i v nové sezoně. Po přechodu do mužů dokázal totiž na začátku ledna 1977 v hlavní kategorii porazit Jana Ledvina, loňského krajského přeborníka v capartickém závodě. Pořadatelé závodu byli tentokrát přímo Chodovští pod vedením Bohumila Váchala a museli čelit nepříjemné oblevě. Výsledky celkově nebyly nijak překvapivé. Na nejvyšších stupních stála známá jména: Pavel Batko, Jiří Batko a Marie Hánová. Chodov do sezony opět vstoupil výtečně.¹⁷⁵

Následující lednový víkend, 8. a 9. ledna, se chodovští žáci a dorostenci zúčastnili prvního kvalifikačního závodu v Abertamech. V kategorii dorostenek držela kvalitní výsledky Marie Hánová, která skončila dvakrát druhá, v kategorii dorostenců byl nejúspěšnější s druhým a třetím místem Jiří Batko. Dospělí závodníci v tomto termínu odjeli na Špičák, kde se jel závod O pohár Rudé hvězdy. Výrazného úspěchu se zde dočkal

---

¹⁷¹ 25 let tělovýchovy v Chodově, *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 47., nestránkováno.

¹⁷² Tamtéž.

¹⁷³ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1975, nestránkováno.

¹⁷⁴ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva z výroční členské schůze z 1. 2. 1976., 1976, s. 8.

¹⁷⁵ Malé srovnání. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 8, 1977, č. 2., nestránkováno.

Oldřich Kovařík. Ze sto dvaceti závodníků z celých Čech dokázal obsadit 14. místo a jako jediný Západočech vyjel první výkonnostní třídu. Závod tehdy vyhrál Řezáč.¹⁷⁶

V tomto roce oddíl Jiskry Domažlice pořádal v pořadí osmý ročník Memoriál Rudolfa Krňoula. Březnové podmínky (závod byl na programu 19. března) však byly proti lyžování a závod se musel uskutečnit na suchu v přespolním běhu. V hlavní kategorii vítězství obhájil z loňska Bohumil Balcar. V kategorii žen zvítězila Hana Váchalová a mezi dorostenci byl nejlepší Pavel Batko.¹⁷⁷ Znovu se tedy závod neobešel bez chodovských vítězství. Tento závod byl však také posledním v sezoně 1976-1977. Lyžaři svým fanouškům dělali však radost nejen na tratích. Obdivuhodné výsledky chodovských lyžařů totiž měly svou odezvu i v anketě o nejlepší sportovce na Chodsku. Oldřich Kovařík, který v minulé sezoně zářil ještě v kategorii dorostenců, byl vyhlášen nejlepším lyžařem v dorostu a Jan Ledvina zase v mužské kategorii. Hned dvojnásobné zastoupení mezi nejlepšími sportovci okresu Domažlice pro Tatran Chodov.¹⁷⁸

Na začátku roku 1978 se začal projevovat nedostatek závodníků v žákovských kategoriích, především těch mladších. Zároveň byli mladí nabádáni, aby nepodcenili svou přípravu na zimu: ¹⁷⁹ „Závodníci si také musí uvědomit, že trénovat by měli začít už od jara, aby na první sněh byli dokonale fyzicky připraveni.“¹⁸⁰

Družstvo dospělých tvořili tyto závodníci: Jan Ledvina, Jiří Kobes, Jiří Batko, Josef Zahoř, Jiří Ledvina, Josef Volfík, Ladislav Soukup a Jiří Sokol. Ženy reprezentovaly Hana Váchalová, Marie Hánová, Jana Velecká a Lída Holarová. Sezona byla úspěšná výsledkově, i co se sněhových podmínek týče. Úspěch se dostavil hned na začátku ledna v prvním kvalifikačním závodě o postup do národní ligy, kde Chodovští bojovali především se Slavii VŠ Plzeň.¹⁸¹

Už 8. ledna se konaly lyžařské závody na Špičáku v běhu na patnáct kilometrů. O postup do ligy Chodovští porazili právě Plzeň a společně s Karlovými Vary a RH Plzeň tak reprezentovali Západočeský kraj v národní lize. V mužské kategorii závod vyhrál Jan Ledvina, hned za ním dorazil Jiří Kobes, pátý byl Jiří Batko a desátý Josef Zahoř. Ženský

---

¹⁷⁶ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva z výroční členské schůze z 16. 1. 1976., 1977, nestránkováno.

¹⁷⁷ Lyžaři skončili. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 8, 1977, č. 14., nestránkováno.

¹⁷⁸ Nejlepší sportovci Domažlicka roku 1976. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 8, 1976, č. 6.

¹⁷⁹ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti lyžařského oddílu., 1978, nestránkováno.

¹⁸⁰ Tamtéž.

¹⁸¹ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Hodnocení soutěže za rok 1978 u dospělých družstev., 1978, s. 1.

---

závod ovládla Marie Hánová a Hana Váchalová dojela šestá. Úspěch Chodova podtrhl ještě Josef Hána druhým místem ve starších dorostencích.¹⁸²

Po úspěchu na Špičáku se chodovští lyžaři ukázali na další velké akci. 4. února se jel už 57. ročník Chodské třicítky v Caparticích. Muži jako vždy běželi třicet kilometrů dlouhý úsek, letos za velmi pěkných sněhových podmínek. Závod vyhrál František Pechek z VŠZ Praha v čase 1: 33, 07. Hned za ním se umístili Chodovští. Druhý dojel Jan Ledvina a třetí Jiří Kobes. Závodníci si ani pořádně neodpočinuli a hned druhý den se jel závod o Zlatého jelena. Mužskou štafetu ovládli závodníci VŠZ Praha těsně před Tatranem Chodov a Slovanem Karlovy Vary.¹⁸³

Na úspěch v kvalifikaci do národní ligy z ledna 1978 vzpomíná Jiří Kobes takto: *„My jsme vyjeli ligu. V roce 1976-1977 jsem začal jezdit a to jsme vlastně měli rovnocenný počet bodů se Slavii Vysoká škola Plzeň a hned první závod sezony 1978-1979 jsme se rozjížděli na Lokomotivě v Plzni. Byla to na Lokomotivě patnáctka a to jsme vlastně ty Plzeňáky porazili, protože Honza Ledvina byl první, já byl druhý, někdo z našich kluků byl pátý, ještě někdo byl asi osmý a jejich nejlepší závodník Franta Jílek, ten kluk byl z Milenců tady u Nýrska, ale jezdil právě za Slavii v Plzni, tak ten byl až jedenáctý. My jsme vlastně postoupili do 2. ligy, oni snad asi rok nebo dva po nás se tam dostali, no a od té doby se dva nebo tři roky jezdila 2. liga. Bylo tam dvanáct družstev, já ti nějaký vyjmenuju. To byl Slovan Karlovy Vary, Rudá hvězda Plzeň, Tatran Chodov, CHZ Litvínov, Motor České Budějovice, Stavební fakulta Praha, Chemie Praha, ty měli i 1. ligu i druhou, Rudá hvězda Jablonec dvojka. Všechny si nepamatuju, asi tam byla i univerzita Brno, ale bylo nás dvanáct. Pak se to asi po třech letech zrušilo a začal se jezdit český pohár a mám dojem, že československéj taky (dohromady se Slovákama), no, a českéj, to byl jenom v rámci Čech a Moravy. No, a pak zase, protože to nemělo zřejmě takovou úroveň, tak zase za nějaký dva nebo tři roky se zavedla znova ta 2. liga, teda tyhle ligy samozřejmě, i 1. atd. A ty co tam byly původně v té lize a chtěli se tam vrátit a chtěli závodit dál, tak ti to měli automaticky a rozšířilo se to o další čtyři družstva, takže nás bylo šestnáct.“¹⁸⁴*

Lyžařské závody měly své specifické bodování a samozřejmě kromě mužů závodily i ženy. Pro oddíl Tatranu Chodov však byla ženská sestava tak trochu slabinou, protože jich nebylo dostatek: *„No, já už ti teď nepovím, jak jsme se tam umísťovali, ale vím, že ty*

---

¹⁸² Úspěšní lyžaři. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 9, 1978, č. 2., nestránkováno.

¹⁸³ Chodská třicítka na lyžích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 9, 1978, č. 7., nestránkováno.

¹⁸⁴ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

---

naše umístění v rámci tý 2. ligy jsme furt jezdili druhý, třetí fleky, ale my jsme prodělávali na holkách. My jsme měli Madlu, která byla dobrá, Hanka ta věčně marodila, nejezdila špatně, ale ona potom, když byla starší, tak dost často marodila. Tak jsme sháněli třetí do štafety. Jsme přemlouvali holky na bálech. Jo, Lídu Holarku, Janu Sivačku...aby jely odject pětku takhle s těma dvěma. Takže my jsme na tom prodělávali v těch bodech. No, a ta 2. liga, nevím, jestli i ta 1. měla systém, že byli bodovaný první tři chlapi jako, jak jsi se umístil, prostě byly body, já teď nevím, od prvního do padesátého nebo čtyřicátého, to už si taky pořádně nepamatuju, ale podle toho, jak ses umístil, tak jsi bral body. A ještě čtvrtý dostal taky body, ale ty už se nepočítaly do skóre jak, ten ty body ubíralo. Počítali se jenom první tři. A když z jinýho družstva byl jejich třetí až za našim čtvrtým, tak o ty body teda přišel. Jely se tři dvojkávody v tý lize za sezonu. To vždycky byla sobota a neděle. Jela se buď třicítka a patnáctka, nebo patnáctka a štafety. Pak už jsme štafety moc nejezdili, ale jen třicítka a patnáctky.¹⁸⁵

Pan Kobes vzpomíná na závod, kde dokonce Chodovským chyběla jedna závodnice do štafety. Chodovští to však vyřešili zkušeně po svém: „Tenkrát nás někde naprášili Domažlický. My jsme neměli třetí ženskou a Madla jela dva úseky. Jela první a třetí a Domažlický nás naprášili. Tenkrát Janovec a myslím, že zrovna Pepík Kaďar tady, ten co je tady na fotce, co objevil ten můstek. Tak to byl jeden z nich, ty nás naprášili, ale jako dokázat to nemohli, protože na tý lize nás nikdo neznal, nebo ne nikdo, ale neznali ty naše holky. Oni třeba znali Hánovou, ale nevěděli, my jsme tam měli tři jména, tak prostě nevěděli, že Hánová jela první a poslední úsek. To oni nevěděli (smích).“¹⁸⁶

Bodování bylo na první pohled složité. V mužích se do skóre počítali první tři závodníci oddílu a čtvrtý v pořadí mohl body „ubrat“ horším z jiných oddílů. Ženy tolik nestartovaly, proto se počítaly jen první dvě: „Takže když se vlastně bodovalo, tak teda první tři. Příklad: Někdo dostal dvacet pět bodů, další dostal dvacet bodů, další patnáct bodů a čtvrtý dostal deset bodů. Jo, ale ty se nepočítaly do skóre. Ale jako je dostal, takže je ubral. Někdo byl třeba před náma, jejich první z jinýho, řekněme třeba z Rudý hvězdy Plzeň, ale jejich druhý už byl za našim třetím a jejich jejich třetí byl za našim čtvrtým a tím pádem dostal vlastně o ty body míň, protože kdyby ten náš čtvrtý se nepočítal, no tak on by dostal třeba o dva až tři body víc. A u ženských to bylo tak, že bodovaly dvě a body ubírala třetí, protože ženských tolik nebylo. Jo, bodovaly teda dvě a třetí ubírala body. No, a my jsme měli málo ženských. Hanka věčně marodila, nejezdila špatně, ale věčně

---

¹⁸⁵ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

¹⁸⁶ Tamtéž.

---

marodila a třetí ženskou jsme neměli, no. Takže takhle to bylo s tou ligou ,no, a pak to samozřejmě skončilo. Ale my jsme tu ligu jezdili a měli jsme problém v tom, že nás bylo málo prostě. Jsme vesnice, kolipa nás tady bylo čísel nebo kolipa je tady čísel, kolipa je tady lidí a teď nás porovnávej s Motorem Český Budějovice, CHZ Litvínov, Slovan Karlovy Vary, Rudá hvězda Plzeň, kde jsou policajti a vojáci, jo Vysoký školy Praha, Stavební fakulta Praha. Víš, co tám je lidí, ta možnost výběru lyžařů? A my jsme jezdili s nima a myslím, že jsme jezdili dost dobře.“¹⁸⁷

Jak už bylo zvykem, v březnu se opět uskutečnil „Krňoul“. 12. března se běžel devátý ročník. V Caparticích sice bylo minimální množství sněhu, nakonec se však přece jen podařilo vytvořit regulérní desetikilometrovou závodní trať.¹⁸⁸ V závodu v hlavních kategoriích dominovali chodovští lyžaři. Především v kategorii mužů. Všechna místa na „bedně“ obsadili závodníci Tatranu v pořadí Jan Ledvina, Josef Zahoř a Vladimír Soukup. V kategorii „bud’ fit“ starších závodníků vyhrál ing. Antonín Kobes před ing. Josefem Janovcem a mezi ženami zvítězila Marie Hánová.¹⁸⁹

V sezoně 1977-1978 výkony chodovských lyžařů vygradovaly v postupu do národní ligy, kde Tatran musel čelit soupeřům z velkých měst, i tradičních zimních a lyžařských středisek. Chodovští v konkurenci ale obstáli, jelikož se v ligové tabulce umístili na devátém místě, a tak si do budoucna kladli ještě vyšší cíle. Hlavním z nich bylo pro sezonu 1978-1979 co nejlepší představení se v národní lize. Zde si vedení vytyčilo za cíl skončit o dvě příčky lépe než loni. Před Chodovem nakonec skončily tyto oddíly: Jablonec, Litvínov, Karlovy Vary, Chemie Praha, RH Plzeň a Stavební fakulta Praha. Tatran Chodov tak skončil sedmý a cíle dosáhl. V sezoně se jely tři dvojjazdy, a to Chodská třícítka, pohár Rudé hvězdy a závody na Božím Daru. Lyžaři se také činili v celostátní soutěži oddílů. Jednalo se o závěrečné hodnocení padesáti osmi oddílů ČSR v rámci FIS bodů. Chodovští muži se umístili celkově na 19. místě a ženy na 8. místě. Dorostenci se žádných celostátních závodů nezúčastnili. Dobré výsledky lyžaři předvedli na krajských závodech, kde se vždy umístili na předních místech.¹⁹⁰

Například ve dnech 20. a 21. ledna 1979 se v Caparticích konal krajský přebor žactva a dorostu a v neděli pak 2. kvalifikační závod žactva a dorostu Západočeského

---

¹⁸⁷ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

¹⁸⁸ Lyžařský závěr roku. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 9, 1978, č. 10., nestránkováno.

¹⁸⁹ Sportovní výsledky. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 9, 1978, č. 13., nestránkováno.

¹⁹⁰ Obecni úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov v roce 1979., 1980, s. 4., nestránkováno.

---

kraje. V obou dnech se na Výhledech představilo přes čtyři sta padesát mladých závodníků. Nejvíce titulů přeborníků kraje putovalo do Abertam, Karlových Varů a Nejdku. Nejlépe z Domažlicka si vedl Martin Váchal z Chodova, který se stal krajským přeborníkem na pět kilometrů. Z Chodova ale nebyl sám. V žákovských kategoriích si dobře vedli Petr a Pavel Höllové, Roman Soukup a Václav Batko. V obrovské konkurenci to byly opět pěkné výsledky pro chodovské lyžování.

Hned za týden se znovu v Caparticích konal štafetový závod o putovní pohár Zlatého jelena. Závodníkům udělalo radost počasí, které nachystalo dostatek sněhu ve spojení s prosluněným dnem. Hlavní závod si vychutnali Chodovští, kteří na trati 3x5 kilometrů dominovali. Zvítězila totiž štafeta ve složení Jan Ledvina, Jiří Kobes a Jiří Batko a hned za nimi dojela druhé chodovské trio. Chodovští za sebou nechali všechny lyžaře, včetně družstva Škody Plzeň.¹⁹¹

Chodovští lyžaři tedy mohli sezonu 1978-1979 pokládat za velmi úspěšnou. Tatran totiž v tomto roce zaznamenal nejvíce vítězství. Z jednotlivců se zaskvěli především tito závodníci: Pavel Batko vyjel na celostátních kvalifikačních závodech první výkonnostní třídu. Marie Hánová vyhrála Velkou cenu na deset kilometrů. Na tomto závodu vyhrál i Jan Ledvina, ale na třicetikilometrové distanci. Úspěchy sbírala i štafeta ve složení Jan Ledvina, Jiří Kobes a Jiří Batko, kteří vyhráli výše zmíněného Zlatého jelena, ale především 20. ledna Zlatou lyži Šumavy. Na krajského přeborníka Martina Váchala v mládežnických kategoriích navázal Václav Batko, jenž získal zlatou medaili na Stašské patnáctce na Zadově. Chodovské lyžování zažívalo zlaté časy a fanoušci mohli být natěšení na další sezonu.¹⁹²

---

¹⁹¹ Štafety o Zlatého jelena v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 10, 1979, č. 5., nestránkováno.

¹⁹² Po lyžařské sezoně. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 10, 1979, č. 14., nestránkováno.

4.4 80. LÉTA

V následujícím roce se v oddílu zlepšila především materiální výbava a doprava na závody. Oproti minulým sezonám se zvýšil počet lyží a vosků a s dopravou pomohl vlastní autobus. Náklady na dopravu a následné ubytování se stále zvyšovaly, jelikož závodníci objížděli závody po celé republice.¹⁹³

Do nové sezony lyžaři vlétli úspěšně hned v prvním závodě. 6. ledna 1980 se v Caparticích konal okresní spartakiádní přebor. V bílé stopě se představilo celkem sto tři lyžařů z celého okresu. Nejlepší výsledky v různých kategoriích posbírali jednoznačně lyžaři Tatronu Chodov. V kategorii žáků se zlatou medailí pochlubili Marie Etzlová, Milan Batko, Eva Etzlová, Eduard Šlefr a na zbylých medailových pozicích je doplnili Pavel Höll a Petr Höll. Chodov se mohl pyšnit i silným dorostem, protože prvenství získali Martin Váchal a Jaroslav Soukup, druhé místo si vyjel Václav Batko. Mužskou část úplně ovládli Chodovští, protože prvá tři místa obsadili Jan Ledvina, Jiří Kobes a Jiří Ledvina, v ženách zvítězila Marie Hánová před Hanou Váchalovou. Nejrychlejší čas ze všech měl junior Pavel Batko. Tento výčet jmen jasně dokazuje, že Tatron Chodov na okrese převyšoval i lyžaře Jiskry Domažlice.¹⁹⁴

Chodovská mládež se ještě v lednu stihla zúčastnit v Caparticích kvalifikačního závodu žactva a dorostu. 26. a 27. ledna se v osmi kategoriích představilo přes čtyři sta mladých závodníků. Chodov musel znovu soupeřit se silnými soupeři jako například Karlovy Vary, Železná Ruda, Nejdek, Domažlice, Aš nebo Jáchymov. Přesto se lyžaři Tatronu prosadili. V zásadě to byla stejná jména jako v předchozím závodě. Vítězně si znovu počínal Martin Váchal, dobře se umístili bratři Höllové, Šlefr, Soukup i Etzlová. Chodovští znovu obstáli v silné konkurenci.¹⁹⁵

2. února se konal 59. ročník Chodské třicítky v Caparticích. Závod, jenž byl vyhlášen jako krajský přebor, se jel za velmi těžkých podmínek. Vítězem se tentokrát stal chodovský Jiří Batko, který však reprezentoval Slavii Plzeň. Druhý dojel Jan Ledvina z Tatronu. Pěkný výsledek zajela třetím místem Marie Hánová. Hned druhý den pokračoval závod o Zlatého jelena, který rovněž splňoval kritéria krajského přeboru. Pěkné ceny věnované Lesním závodem Trhanov si odvezla družstva Tatronu Chodov

---

¹⁹³ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti a dalších úkolech TJ Tatron Chodov., 1981, nestránkováno.

¹⁹⁴ Zahájili zimní část Čs. Spartakiády 1980. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 11, 1980, č. 2., nestránkováno.

¹⁹⁵ Mladí lyžaři. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 11, 1980, č. 7., nestránkováno.

(Jiří Kobes, Jan Ledvina a Pavel Batko), Slavia VŠ Plzeň, Tatran Chodov II. a Slovan Karlovy Vary.¹⁹⁶

I přesto, že se v této sezoně odjely stěžejní akce okresu Domažlice, jako zmíněný spartakiádní den či Chodská třicítka, rok 1980 nebyl k lyžování příliš přívětivý. Lyžaři z Jiskry, Chodova i celá lyžařská veřejnost byl zimou zklamána. Nedostatek sněhu od počátku roku ztížil přípravu na závody i lyžařskou turistiku v okolí Haltravy.¹⁹⁷

I přes tento nedostatek se závody povedly a Chodovským se velmi dařilo. Získali v sezoně šest prvních výkonnostních tříd. Vyjeli si je Jan Ledvina, Jiří Kobes, Marie Hánová, Josef Hána, Josef Zahoř a Pavel Batko. Právě Pavel Batko si vysloužil i pozornost v tisku, jelikož výborně reprezentoval celý okres: „*V lyžování Pavel Batko je krajským přeborníkem a v Českém poháru juniorů obsadil třetí místo.*“¹⁹⁸ Zlepšení přišlo i v hodnocení oddílů v rámci celého Československa. Muži skončili na devátém místě, ženy šestnácté. Chodov porazil v podstatě všechny oddíly v rámci kraje, před ním byly oddíly s dlouhou tradicí jako Dukla Liberec, RH Jablonec, VŠ Praha nebo Sokol Nové Město na Moravě.¹⁹⁹

Sezona 1980-1981 byla ještě lepší. Závodníci vyjeli celkem dvacet jedna výkonnostních tříd, z toho hned tři byly první výkonnostní. Zářil Jan Ledvina, který vyhrál další ročník Chodské třicítky. V mužské kategorii Chodovští vládli štafetovým závodům, když dokázali vyhrát Zlatou lyži Šumavy a Zlatého jelena. Pěkné úspěchy dosáhli i mladí závodníci. Vedení oddílu bylo také spokojeno se zájmem mladých lyžařů na náborovém závodě z počátku února 1981.²⁰⁰

Na Zlaté lyži figuroval ve štafetě i Jiří Kobes: „*Zlatou lyži Šumavy jsme vyhráli poprvé v roce 1979, to jsem byl já, Čičánek a Jirka Batko a potom jsme ji vyhráli hned rok nato, v roce 1980, já, Čičánek, ale už Pavel Baťák a v roce 1981 jsme ji vyhráli potřetí. To jel první Kventy, říkali jsme Tondovi, že se udrží v balíku a my to zkusíme vyhrát, a tak jsme to vyhráli potřetí. Já jsem třeba nikdy nevyhrál pohár Rudý hvězdy na Hofmankách, to pořádala Rudá hvězda Plzeň, to sem nikdy nevyhrál, ale byl sem tam asi 3x nebo 4x druhej. Ale to se samozřejmě nepočítá, vždycky se počítá ten, co vyhrál.*“²⁰¹

---

¹⁹⁶ Po mokrému sněhu. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 11, 1980, č. 6., nestránkováno.

¹⁹⁷ V netradiční zimě. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 11, 1980, č. 10., nestránkováno.

¹⁹⁸ Pokračovat v úspěšných výsledcích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 12, 1981, č. 1., nestránkováno.

¹⁹⁹ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti a dalších úkolech TJ Tatran Chodov., 1981, nestránkováno.

²⁰⁰ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu., 1981, nestránkováno.

²⁰¹ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

V lednu roku 1981 se tradičně konaly závody žactva a dorostenců v Caparticích. Opět dorazilo velké množství závodníků (tři sta šedesát pět) ze čtrnácti oddílů Západočeského kraje. S lyžaři si pohrálo počasí, když se slunečná sobota proměnila v mlhavou a mrazivou neděli. Mladí lyžaři Chodova nenavázali na oslnivé výsledky z předchozího roku. V závodě ukázali převahu převážně závodníci Domažlic a Karlových Varů. Z Chodova se prosadili Eduard Šlefr, Jiří Thomayer a z dorostenců Martin Váchal a Jaroslav Soukup.²⁰²

Únor nezačal pro závodníky ani organizátory závodů vesele. Především pro ty, kteří se připravovali na Chodskou třicítku. 7. února byl na programu jubilejní 60. ročník. Problém nastal den před závodem, kdy celou noc vydatně přelo a vál silný vítr, takže celá dvoudenní příprava přišla vniveč. Organizátoři se však obětovali a závod se nakonec přece jen jel, pouze s hodinovým zpožděním. Před závodem vystoupil na počest výročí Roman Lang z Plzně, který se účastnil prvního ročníku v roce 1921 a vzpomněl na první závod v Caparticích z roku 1919. Závodníci Chodova zde ukázali, že jsou výborně připraveni. Hlavní závod mužů vyhrál Jan Ledvina před svým kamarádem Jiřím Kobesem. Ženskou kategorii dokázala vyhrát Marie Hánová. Hned v neděli se rozjel štafetový závod Zlatý jelen. Vítězná sestava Chodova byla tentokrát ve složení Josef Záhoř, Jan Ledvina a Jiří Kobes.²⁰³

Potíže s počasím provázely i Memoriál Rudolfa Krňoula 1. března. Přes noc se oteplilo a před závodem začal padat nový vlhký sníh. Závodníci si museli pohrát s přípravou lyží, a to se jich na startu sešlo přes dvě stě. V závodě zvítězil Martin Váchal z Chodova a třetí dojel Jiří Ledvina. Mezi lyžaře Tatranu se vklínil Karel Duchek z Domažlic. V ženské kategorii závod vyhrála Hana Váchalová. Skvělé výsledky si držela nová nastupující generace žáků. Na prvních pozicích se seřadili Eduard Šlefr, Petr Höll, Miroslav Kobes a Eva Etzlová.²⁰⁴

Chodov si po sezoně mohl jednoznačně libovat, protože se lyžařům dařilo. Jan Ledvina opanoval Chodskou třicítku, chodovští muži byli úspěšní ve štafetě a všem lyžařům a fanouškům dělali radost mladí závodníci, kteří jezdili výborně. Spokojenost a pohodu na konci roku 1981 přineslo i počasí. Už druhý prosincový týden na Chodsku panovala zima se spoustou sněhu. Na hřebenech Haltravy a Pivoně leželo téměř metr

---

²⁰² Lyžařské mládí v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 12, 1981, č. 6., nestránkováno.

²⁰³ Jubilejní Chodská třicítku. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 12, 1981, č. 7., nestránkováno.

²⁰⁴ Úspěšný memoriál Rudly Krňoula. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 12, 1981, č. 9., nestránkováno.

---

sněhu. Lyžaři se samozřejmě mohli z takových podmínek radovat. Smůlu měli jen sjezdaři, kteří sjížděli stráně na Sádku. Zde měl být připraven nový vlek, ale bohužel se jeho smontování odložilo na příští rok.²⁰⁵

Běžkaři problém s vlekem řešit nemuseli a 2. ledna 1982 se v Caparticích konal okresní přebor. Lyžaři na Domažlicku si už dlouhodobě drželi vysokou úroveň a potěšující bylo, že vedoucí postavení si stále spolu s Domažlicemi držel i Chodov. Dobře si vedly i oddíly Spartaku Klenčí a Kovo Bělé.²⁰⁶ Právě v Caparticích byly naplánovány další závody. Z těch nejvýznamnějších to byl lednový kvalifikační závod žactva a dorostu. Tři sta šedesát pět závodníků zde bojovalo o přeborníky kraje. Závod se povedl chodovskému Romanu Soukupovi, který se na sedm kilometrů dlouhé trati stal dorosteneckým přeborníkem. Další mladíci Tatranu se sice už nejvýše neumístili, stále však figurovali v popředí.²⁰⁷

Dalšími velkými závody, které se uskutečnily v Caparticích, byla Chodská třicítka (61. ročník) a Zlatý jelen (14. ročník). Oba závody znovu nesly nálepku krajského přeboru. V hlavním závodě tentokrát zvítězil Jiří Přibík z Rudé hvězdy Plzeň, hned za ním dojela stállice Tatranu Chodov Jan Ledvina. Z žen byla nejlepší na 10. místě Hana Váchalová. Co se týče štafetového závodu o Zlatého jelena, sílu prokázali lyžaři z Plzně a Prahy. Nejlepší štafeta domažlického okresu byla na čtvrtém místě ta chodovská ve složení Záhoř, Kobes a Ledvina.²⁰⁸

Rozloučení se zimou byla pro lyžaře na Chodsku už po třináct let Memoriálem Rudolfa Krňoula. Závod byl umístěn opět do Capartic a cestu si sem našlo téměř sto padesát závodníků. Chodov si připsal pěkné výsledky. Prvenství ve starších mužích si připsali Josef Veber a Antonín Kobes a především žáci. Výborně zajeli Milan Batko, Petr Höll a Eva Etllová.²⁰⁹

Lyžaři v sezoně vyrazili na třicet závodů od výše zmíněných Capartic, kde se konaly okresní přebory a Chodská třicítka, až po krajský přebor na Božím Daru, národní kontrolní závod na Svatce a Zadově a celostátní kontrolní závod v Novém Městě na Moravě. Na těchto závodech Chodovští získali čtyři první výkonnostní třídy, jedenáct druhých výkonnostních tříd a pět třetích výkonnostních tříd.

---

²⁰⁵ Lyžaři zahájili sezonu. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 12, 1981, č. 51., nestránkováno.

²⁰⁶ Lyžaři zahájili. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 13, 1982, č. 1., nestránkováno.

²⁰⁷ Krajský přebor v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 13, 1982, č. 6., nestránkováno.

²⁰⁸ Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 13, 1982, č. 7., nestránkováno.

²⁰⁹ Na zakončení zimy. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 13, 1982, č. 10., nestránkováno.

Rok 1982 byl pro Chodov zároveň jubilejní. Oslava třiceti let lyžování byla spojena s uspořádáním výroční schůze a výstavkou trofejí získaných za uplynulé období. Akce se vydařila a setkaly se zde všechny generace lyžařů. K pěkným výsledkům přispěla i dobrá organizace v oddíle. Lyžaře vedlo celkem šest trenérů, k nimž se přidala nová vyškolená trenérka mládeže. Mladí závodníci tak získávali základy lyžování a byli připraveni pro další výkonnostní růst.²¹⁰

V roce 1983 si Chodovští pořídili skútr na úpravu stop. Lyžaři si od něj slibovali lepší přípravu stop a tratí, a tím také lepší tréninky. Skútr se začal využívat v Caparticích a nad Chodovem pro náborové závody.²¹¹ Nákup skútru zorganizoval Antonín Kobes: *„Tenkrát on zařídil skútra, tak jsme pro něho jeli. Jel jsem se svým autem, sehnal jsem velkou káru, skútr měl tři metráky. Tenkrát byly tisícovky ty auta, to žádný silný auta nebyly. Jeli jsme do Brandejsa nad Labem, jeli jsme hodně brzo, byli jsme tám první, naložili jsme skútra a teď jsme si mysleli, že pojedeme domů a oni nám řekli, že musíme do Vrchlabí, kde nám udělají technickou kontrolu, vypíšou nám průkaz technickej a pak můžeme jít domů. No, tak my jsme to naložili a praskali jsme do Vrchlabí, kde nám to udělali, byli jsme první a všichni ostatní, co přijeli po nás, tak si museli sehnat nocleh, protože se zavíralo, prostě už voni končili a museli tam počkat do druhýho dne. Tonda šťastnej samou radostí...tys to udělal, já, ty si jezdec, ty si to udělal dobře, protože jsi chtěl jet brzo ráno, jo ty si měl nápad a takový řeči. A teď, kdo s tím skútreem bude jezdit. Budeš s nim jezdit ty. Jenom ty, aby se to nerozbilo, mi říká. No dobře, já jsem na to přistoupil a to jsem mu ještě kejvnul na to, že budu dělat předsedu. To jsem si ale neuvědomil, co si na sebe pletu za bič. No, a teď já přijel do Capartic a místo toho, abych šel trénovat nebo šel závodit, jezdit na lyžích, tak jsem musel vyjet se skútreem. Teď tam bylo kolikrát moře sněhu, já jsem tam s tím skútreem zapad a vono to mělo ty tři metráky. To si nemysli, že skútr nezapadne, ten taky zapadne a kor tuten Buran. Ono to mělo nějakých osmdesát koní, to není jako dneska to má asi dvě stě padesát ty Yamahy nebo šest set dokonce ty závodní skútry. No mělo to tři metráky a teď mi to zapadlo a já tam kolem toho skákal a teď sem to tám nadhazoval, abych se z toho dostal ven. A kluci se za mnou pohodlně vozili a trénovali. Jo, tak jsem řek za nějaký měsíc, víte co, pánové, sežeňte si někoho, kdo nezavodí. Já chci závodit, já chci jezdit na lyžích. To byla ta první sezona, co jsme toho*

---

²¹⁰ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov za rok 1982., 1983, s. 5.

²¹¹ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov za rok 1983., 1984, s. 1.

---

skútra měli, nevím, kdo s tím potom začal jezdit, jestli starej Pepík Kúča. Někdo s tím začal jezdit jinej, nevím kdo, abych nekecal...Sivák taky.“²¹²

Sezona byla dobrá z hlediska množství sněhu, ale až od ledna. Přes Vánoce žádný sníh nebyl, a tak se závodníci museli připravovat na suchu a také se zúčastnili čtyř přespolních běhů s dobrými výsledky.²¹³ Běhy se konaly v chodských střediscích v Caparticích a okolí Sádku. Na Sádku se začalo s výstavbou velkokapacitního lyžařského vleku, který nákladem 1 milion Kčs stavěl oddíl Jiskry Domažlice.²¹⁴ Velmi dobrých výsledků dosahovali chodovští žáci a dorostenci. V mladších dorostenkách se stala krajskou přebornicí Eva Etzlová, ve starších dorostenkách Eduard Šlefr a v kategorii štafet zvítězila štafeta ve složení Petr Höll, Pavel Höll a Jan Matthauser. Úspěchem štafety bylo hlavně vítězství na Špičáku. Dál se dorostenci účastnili závodů na Dilech, Železné Rudě a v Hojsově Stráži. Výborně si počínali i žáci. Starší žák Miroslav Kobes a starší žákyně Marie Etzlová si výsledky zajistili start na přeboru ČSR a ČSSR.²¹⁵

Chodovští dorostenci ukázali, že na Chodsku patří k nejlepším i v celostátním přeboru učňovské mládeže v běhu na lyžích u malé vesničky Osrblic v Nízkých Tatrách, kde reprezentovali, jak SOU Domažlice, tak i celý Západočeský kraj. Eva Etzlová dokázala vybojovat druhé místo, Eduard Šlefr třetí a Petr Höll páté. Poslední dva zmínění poté ještě s Romanem Soukupem skončili třetí ve štafetě.²¹⁶

Pěkné výsledky pro Chodov vyjeli i dospělí lyžaři. Výborného výsledku dosáhl Jiří Kobes, který zvítězil na Chodské třicítce. Konal se už 62. ročník a opět jako krajský přebor Západočeského kraje. Závod se jel v těžkých podmínkách, za deště a na rozbředlé trati. Chodovský úspěch ještě podtrhl druhým místem Jan Ledvina. Jiří Kobes se také stal krajským přeborníkem v běhu na lyžích pro rok 1983.

Den před Chodskou třicítkou se jel ještě další už tradiční závod, a to Memoriál Rudolfa Krňoula. Z registrovaných závodníků byl nejrychlejší Oldřich Kovařík, reprezentující však oddíl VŠZ Praha. Výdrž si stále držel ing. Antonín Kobes, který zvítězil v kategorii starších mužů.²¹⁷ V družstvu dospělých se však projevila určitá stagnace a těžiště úspěchů drželo jen pár závodníků.

---

²¹² Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

²¹³ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov za rok 1983., 1984, s. 1.

²¹⁴ Lyžaři probouzejí zimu. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 13, 1982, č. 42., nestránkováno.

²¹⁵ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov za rok 1983., 1984, s. 1.

²¹⁶ Reprezentovali kraj. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 14, 1983, č. 10., nestránkováno.

²¹⁷ Memoriál R. Krňoula a Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 14, 1983, č. 10., nestránkováno.

Po odchodu Marie Hánové (Smazalové) a Aloise Veleckého Chodov spoléhal na Jiřího Kobese, Jana Ledvinu, Pavla Batka a Hanu Váchalovou. Právě Pavel Batko byl třetí v krajském přeboru na patnáct kilometrů, Jan Ledvina a Jiří Kobes se pravidelně umisťovali do šestého místa. Oddíl se také spoléhal na příchod Oldřicha Kovaříka, který se měl vrátit ze studií. Potíže byly stále s materiálním vybavením. Lyžaři stále neměli dostatek kvalitních lyží, holí nebo mazání. Zároveň se vedení rozhodlo vylepšit zázemí na chatě v Caparticích. Chatu chtěli Chodovští do roku 1986 rozšířit o lyžárnu a umývárnu.²¹⁸

Se zvelebením chaty se začalo už v září 1983, kdy lyžaři postavili lehký přístřešek na úschovu dříví. Na podzim se lyžaři rovněž účastnili přespolních běhů na Babyloně, v Caparticích, Dílech a v Plzni. Závodníci vesměs potvrdili, že na zimu jsou připraveni kvalitně. Opět však nastal problém se sněhem, který nebyl ani na Vánoce.²¹⁹ Sníh však na hřebenech Haltravy a v Caparticích nebyl ani v lednu. Na sněhovou pokrývku marně čekaly všechny oddíly Domažlicka, závody se však už rozběhly na Božím Daru. I přes sněhovou nepřízeň si zdejší oddíly, včetně Chodova, vedly dobře.²²⁰ Z tisku vyplývá, že lyžaři z Chodova byli opět vysoko: „*Asi nejlepším umístěním bude 2. místo st. žáka Vondraše z Jiskry Domažlice jak v sobotu, tak v neděli. Dobře také jeli Lichý, Kobes, Šlefr, sestry Etzlovy i Jiří Kobes z Chodova.*“²²¹ Domažličtí si také pochvalovali chodovský skútr a úpravy capartických tratí: „*Rovněž přibyl zásluhou lyžařů Tatranu Chodov sněžný skútr a také byly vyrobeny pro úpravu běžeckých tras dva přístroje na řezání lyžařské stopy. Tedy pro běhání na lyžích chybí opravdu jen sníh.*“²²²

Co se týče výsledků, byl rok 1984 pro Chodov lepší než loňský. Výborné výsledky si udrželi dorostenci, jelikož titul krajského přeborníka získali závodníci v kategorii starších dorostenců i dorostenek. Tyto kategorie dokázaly v šesti kvalifikačních závodech získat deset prvních míst a pět druhých. Dorostenci si vyzkoušeli i nejtěžší závodní konkurenci v národním kvalifikačním závodě na Božím Daru. Za účasti nejlepších dorostenců republiky dokázali Chodovští zajet 28. a 34. místo. Horší situace panovala v žákovské kategorii. Po delší době měl Chodov v této kategorii velice málo závodníků. Konkrétně ve starších žácích měl oddíl jen dva chlapce a jednu dívku. Situace by mohla být lepší za dva až tři roky, protože v nejmladších žácích bylo pro změnu až deset

---

²¹⁸ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov za rok 1983., 1984, s. 2.

²¹⁹ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov za rok 1984., 1985, s. 1.

²²⁰ Radost nebo starost?. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 15, 1984, č. 3., nestránkováno.

²²¹ Tamtéž.

²²² Tamtéž.

šikovných dětí.²²³ Například Tomáš Veber a Ondra Kobesová, kteří v nejmladších kategoriích zvítězili v závodě pořádaném ZŠ Klenčí pod Čerchovem, která se snaží předávat lyžařské umění novým závodníkům.²²⁴

Ze starších žáků se dobře prosazoval Miroslav Kobes a Marie Etllová. Oba se například dobře předvedli v krajském závodě žactva v Caparticích. Závodě se účastnilo téměř čtyři sta závodníků z celého Západočeského kraje, takže čelili velké konkurenci. Radost Chodovu udělal dorost. Zde se vítězně zadařilo Evě Etllové, Eduardu Šlefrovi a na dalších místech je podpořili bratři Höllové a Jarmil Etl.²²⁵ Výkony Chodovských neunikly pozornosti Nového Domažlicka: „*Velkého úspěchu dosáhli závodníci Tatranu Chodov, kteří se dobře připravili na tento závod pod vedením trenéra Batka. Jen si do budoucna přát, aby závodní lyžařství v našem okrese se dostalo mezi nejlepší v našem kraji.*“²²⁶

V sezoně se konaly také tradiční závody v okolí Domažlic. Jeden z nejstarších závodů na našem území, Chodskou třicítku, tentokrát vyhrál ing. Vladislav Razým ze Slavojce MP Plzeň před Jiřím Přibíkem a Vladimírem Kumberou z RH Plzeň. Lyžaři Chodova se tedy na nejvyšších příčkách neukázali, ale měli možnost se blýsknout na 15. ročníku Krňoulova memoriálu, který se jel v březnu. Dostatek sněhu a pěkné počasí pomohly organizátorům připravit kvalitní trať, na které se představilo sto čtyřicet osm lyžařů dospělých a později i čtyřicet devět závodníků z řad mládeže. V závodě se objevily různé věkové kategorie. Příkladem může být nejstarší účastník Jan Lucák ze Sokola Manětín, kterému bylo sedmdesát osm let. Mužskou kategorii ovládl Luděk Šeller před Pavlem Tilkovským, což byli odchovanci Jiskry Domažlic, na třetím místě skončil chodovský Pavel Höll. Tatran měl zastoupení i v ženách, jelikož na druhém místě dojela Eva Etllová. Chodov se dočkal i vítězství. V mládeži do čtrnácti let vyhráli Miroslav Kobes a Marie Etllová.²²⁷

Oddíl se stále potýkal s tíživou finanční situací. Náklady na skútr a také oprava autobusu zapříčinila, že lyžaři objížděli závody především v Západočeském kraji. Také

---

²²³ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov za rok 1984., 1985, s. 1.

²²⁴ Výborné lyžařské závody. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 15, 1984, č. 7., nestránkováno.

²²⁵ Krajský závod žactva v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 15, 1984, č. 6., nestránkováno.

²²⁶ Tamtéž.

²²⁷ Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 15, 1984, č. 11., nestránkováno.

---

přetrvávaly potíže s materiální výbavou. Oddíl si nepořídil žádné nové lyže, hole ani boty a závodníci si tak museli vše potřebné platit sami.²²⁸

Hlavní závodní období roku 1985 bylo ve znamení zavedení nového pravidla v běhu na lyžích. Závodníci se tak už v lednu museli přizpůsobit novému stylu bruslení. Tento styl byl zaveden do všech kategorií kromě žáků. Výborně znovu jezdili dorostenci. V krajském poháru družstvo Chodova skončilo první, na čemž se nejvíce podíleli Petr Höll, Pavel Höll, Miroslav Kobes a Eva Etzlová. Závodníci získali titul krajského přeborníka. A to byli dorostenci oslabeni absencí Eduarda Šlefra, který onemocněl a běžel jen jeden závod.²²⁹

Příkladem kvality chodovské mládeže může být krajský přebor žactva a dorostu v Caparticích. Na skvěle připravených tratích se oba víkendové dny na startu představilo přes dvě stě mladých závodníků. Nejlepší dorostenci a dorostenky sice startovali na celostátních kvalifikačních závodech na Zadově, přesto zde panovala silná konkurence z oddílů Karlovy Vary a Železná Ruda.²³⁰ Neúčasti dorostenecké špičky dobře využili Chodovští. Vítězi se stali Miroslav Kobes, Eva Etzlová a bratři Höllové. Žákovským kategoriím udávali tempo hlavně závodníci Karlových Varů, přesto se na medailových pozicích drželi Pavel Lichý, Tomáš Veber a Marie Etzlová.²³¹

Výborně Chodovští zajeli i 23. 2. 1985 v dílském závodu Napříč Haltravou. Šikovnost v žákovských kategoriích znovu potvrdil Pavel Lichý, Ondra Kobesová a Marie Etzlová. Dorostenci pak potvrdili, že jim je okres malý. Vítězstvím se mohli pochlubit Petr Höll, Eva Etzlová a Miroslav Kobes. Triumfy Tatranu podtrhli vítězstvím ještě Pavel Batko a ing. Antonín Kobes.²³²

Dařilo se tedy i dospělým. Jiří Kobes si vybojoval titul krajského přeborníka a Pavel Batko v krajském přeboru na patnáct kilometrů skončil druhý. Batko skončil druhý i v závodu O pohár Rudé hvězdy a v Hojsově Stráži. Spolu s Jiřím Kobesem a Janem Ledvinou byl členem štafety, která skončila čtvrtá na Zlaté lyži Šumavy. Jan Ledvina se blýskl pěkným třetím místem na Vimperské třicítce.²³³

---

²²⁸ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov za rok 1984., 1985, s. 2.

²²⁹ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu TJ Tatran Chodov za rok 1985, 1986, nestránkováno.

²³⁰ V Caparticích o lyžařské tituly. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 16, 1985, č. 5., nestránkováno.

²³¹ Výsledky lyžařských závodů v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 16, 1985, č. 6., nestránkováno.

²³² Napříč Haltravou. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 16, 1985, č. 9., nestránkováno.

²³³ Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu TJ Tatran Chodov za rok 1985, 1986, nestránkováno.

Tito závodníci figurovali i na prvních místech Chodské třicítky. Konal se 64. ročník tohoto starého tradičního závodu. V posledních ročnících byl však vidět menší zájem ze strany účastníků. V roce 1985 se na start chystalo přes sto závodníků, nakonec tomu ale tak nebylo. Kvůli silné oblevě se závod pořádal 24. února a bohužel „třicítka“ termínem kolidovala například s populárním Šumavským maratonem. Přesto do Capartic dorazili dobří závodníci, jimž vévodili manželé Razýmovi ze Slavojce MP Plzeň. Ti také vyhráli hlavní závody ve svých kategoriích. Diváci však mohou vzpomínat na souboj o první místo. S Razýmem se do něj pustil Pavel Batko. Razým závod vedl suverénně, ale Batko ve třetím kole podstatně zrychlil, Razýma dotáhl a nakonec na vítěze ztratil jen čtyři sekundy. Dramatický souboj sice vyhrál závodník z Plzně, Chodov však třetím místem podržel Jan Ledvina a pátým Jiří Kobes. Lyžaře mohlo mrzet jen počasí, které si s lyžařskou sezonou opět nepěkně pohrávalo.²³⁴ Zase se potvrdilo, že chodovský oddíl momentálně táhli tito závodníci.

Špatné lyžařské počasí, které panovalo téměř celou sezonu, zastihlo i veřejný závod Memoriál Rudolfa Krňoula. Závodníci se museli vypořádat se silnou oblevou a deštěm, který provázal celý závod. I přes takový nečas se dostavilo kolem stovky lyžařů. Nejlépe Chodov reprezentovali vítězný nezmar Antonín Kobes a druhá Eva Etllová mezi ženami.²³⁵

Dobrou práci lyžařského oddílu a především úspěchy mládeže ocenil i tisk Nového Domažlicka: „*Na své první konferenci se sešli dne 1. března členové vzorné tělovýchovné jednoty TATRAN CHODOV, aby zhodnotili svoji práci a vytyčili úkoly na letošní jubilejní rok 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou a rok Československé spartakiády 1985. Lyžaři jsou nositeli čestného titulu - vzorný oddíl 2. stupně. Dosahují velmi dobrá umístění v závodech a přeborech v rámci okresu i kraje, zejména v mládežnických disciplínách.*“²³⁶

Tatran Chodov se tedy tento rok soustředil hlavně na přípravy oslav 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou, pořádání okresního přeboru v běhu na lyžích a náborové závody pořádané při ZŠ místními požárníky, běh „Bud’ fit“ nebo štafetový závod pořádaný lyžaři. Akce měly a také přispěly k aktivitě a probuzení zájmu o lyžování u všech generací. Lyžaři také vyzkoušeli nejnovější techniky

---

²³⁴ Chodské třicítce je 64 let. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSC*, roč. 16, 1985, č. 10., nestránkováno.

²³⁵ Lyžaři v dešti, ale úspěšně. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSC*, roč. 16, 1985, č. 20., nestránkováno.

²³⁶ V Chodově žijí tělovýchovou. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSC*, roč. 16, 1985, č. 11., nestránkováno.

---

lyžování – jednostranné i oboustranné bruslení. Chodov mohl spokojeně konstatovat, že v nejmenší kategorii působily šikovné děti. Překvapující bylo, že větší zájem o lyžování převládal u děvčat. Výsledkově se na předních příčkách objevovala děvčata Ondra Kobesová, Špačková, Veberová, Etzlová, Velecká a sestry Zahořovy. Na nejmladší navázali vynikajícími výsledky dorostenci i muži.²³⁷

Do roku 1986 lyžaři Chodova vstoupili výborně. Dominanci lyžaři Tatranu potvrdili 4. ledna 1986 na Liščí hoře. Závod pod patronátem lyžařského oddílu TJ START KOVO Bělá nad Radbuzou se konal jako okresní přebor v lyžařském areálu Liščí hory. V mužích se z vítězství radoval Jan Ledvina, který o šest sekund porazil Eduarda Šlefra. Svou konkurenci zničili starší dorostenci z Chodova. V chlapcích bylo pořadí následující. Pavel Höll, Petr Höll, Jan Mathauser a v dívkách vyhrála Eva Etzlová.²³⁸

Tito lyžaři dominovali i v kvalifikačním závodě dorostu a žactva v Caparticích. Tradiční podnik, na kterém se jezdí dva dny, byl letos zkrácen jen na sobotu. Důvodem bylo nepříznivé počasí. Celá zima si totiž s lyžaři nepříjemně pohrávala už od listopadu. Velké množství napadaného sněhu pravidelně střídala obleva a stále dokola. Z výsledku zkráceného závodu je patrné, že chodovští lyžaři hráli hlavní roli v celém kraji. V kategorii starších dorostenců zvítězil Pavel Höll před svým bratrem Petrem a Janem Matthauserem. Eva Etzlová dojela druhá, druhý skončil i mladší dorostenec Miroslav Kobes.²³⁹

Stejná jména i špatné počasí figurovaly v závodě Napříč Haltravou, který pořádá lyžařský oddíl na Dílech. Závodě se účastnily oddíly Chodova, Jiskry Domažlice, Spartaku Klenčí, RH Domažlice, Šumavanu Vimperk, Sokola Stachy, Startu Bělá nad Radbuzou, Slavoje MP Plzeň, Sokola Janovice, Okuly Nýrsko a Prahy Praha. Chodov potvrdil roli oddílu, který se věnuje pečlivě přípravě mladých, protože v žákovských kategoriích zvítězili Tomáš Veber, Jana Záhořová, Ivana Etzlová a na ně navázali Miroslav Kobes, Marie Etzlová, Pavel Höll a Eva Etzlová.²⁴⁰

V roce 1986 se konal i nejstarší závod na Chodsku. 65. ročník Chodské třicítky se jel jako krajský přebor 8. února opět spolu se štafetovým závodem Zlatý jelen. Vítězství obhájil plzeňský Razým před chodovským Oldřichem Kovaříkem. Z Chodova se dobře umístili ještě čtvrtý Jiří Kobes a pátý Jan ledvina. Stejně oddíly kralovaly

---

²³⁷ Lyžařské ohlédnutí. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 16, 1985, č. 20., nestránkováno.

²³⁸ Lyžaři na Liščí hoře. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 17, 1986, č. 3., nestránkováno.

²³⁹ Lyžaři opět prohráli s přírodou. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 17, 1986, č. 5., nestránkováno.

²⁴⁰ Lyžařské Díly. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 17, 1986, č. 7., nestránkováno.

---

i Zlatému jelenovi. Vítězství si odvezli do Plzně lyžaři Slavoj MP Plzeň ve složení Razým V., Razým P. a Purkart a na druhém a třetím místě skončily štafety Chodova.²⁴¹

V sezoně Chodovští znovu jezdili dobře. Na okresním přeboru získali lyžaři v jednotlivých družstvech tituly okresních přeborníků a ukázal se výkonnostní rozdíl oproti závodníkům ze zbytku okresu. Na závodech v rámci kraje závodníci získali přední místa ve všech družstvech. Například v závodu 15 kilometrů Šumavou druhý skončil Oldřich Kovařík, hned za ním Eduard Šlefr. Dorostenci obsadili první tři místa. Dále na Božím Daru, kde se pořádal krajský kontrolní závod. Zde se krajským přeborníkem stal Miroslav Kobes a bratři Höllové skončili druzí. V kategorii mužů získal titul krajského přeborníka Eduard Šlefr, druhý byl Oldřich Kovařík, třetí dojel Jiří Kobes.²⁴²

V roce 1986 své 74. narozeniny slavil Gaby Koubek, který byl hlavním strůjcem propagace lyžování na Domažlicku. Byl znám svým každodenním tréninkem s dětmi, nejčastěji na Haltravě. Jeho svěřenci všech věkových kategorií mu říkali Gaby a vlastně si neuvědomovali jejich věkový rozdíl.

Celý život Gabriela Koubka byl poměrně pestrý. Narodil se v rakouských Korutanech, poté žil v Innsbrucku. V roce 1918 se s rodiči přestěhoval do Československa a zde postupně poznal téměř všechny horské oblasti Čech. Byl to všestranný sportovec. Cvičil v Sokole, hrál košíkovou i volejbal, působil v juniorském družstvu zachránců tonoucích, v roce 1932 vykonal měsíční cestu na kole po jižní Evropě, když ujel 4500 kilometrů. Celoživotní láskou se mu ale staly lyže, na nichž skákal, závodil v běhu i ve sjezdu.

Největších úspěchů dosáhl až ve svých 35 letech v roce 1947, kdy byl členem vítězné hlídky na armádním mistrovství v Rokytnici. V roce 1948 se stal armádním přeborníkem ve slalomu na Hrebienku v kategorii důstojníků. Po absolvování vojenského učiliště tělesné výchovy a vykonání zkoušek na Fakultě tělesné výchovy UK se věnoval trenérské činnosti v Perninku, v Karlových Varech, v Novém Městě na Moravě a v Harrachově. Od roku 1971 začal působit v Domažlicích. Nejprve jako vedoucí lyžařské základny, později jako hlavní trenér tréninkového střediska mládeže. Od roku 1977 byl vedoucím žáků lyžařského oddílu Jiskry Domažlice, kteří si pod patronací ODPM dali název Eskymáci.

---

²⁴¹ Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 17, 1986, č. 9. nestránkováno.

²⁴² Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov a oddílů ze dne 28. 2. 1986, 1986, nestránkováno.

V roce 1977 obdržel titul Vzorný trenér lyžování. V roce 1982 mu byla předána Cena Otakara Jandery za obětavou práci s mládeží. Trenér Gaby Koubek od svých svěřenců vyžadoval poctivý přístup k tréninku. Často dětem vštěpoval heslo: „*Ten den, kdy běháš, nestárneš!*“²⁴³. Sám se tím samozřejmě řídil a denně běhal pět až deset kilometrů v zimě i létě. Málokdo o něm věděl, že Gaby byl výborným kreslířem sportovních karikatur nebo že v roce 1943 vydal první knihu o lyžařském běhu u nás „*Pokyny lyžařům – běžcům*“²⁴³.

Na Gabyho Koubka vzpomíná i Jiří Kobes: „*On mě a Honzu měl Gaby docela rád. Já si pamatuju, že von měl tuty kluky, ty svý děti, co závodili, tak vodil vždycky za mnou a za Honzou. On věděl, že tam někde trénujem na tom kolečku a my sme se vždycky chytali za hlavu: Jenom, aby je sem nepřived. A voni se nám tady motali, na tom našem kolečku. Protože ty děti ti tám překáží a ty se nesvezeš potom a on tám přide z dětma. To je na hlavu, to si nezatrénuješ. Nu ale on přišel a říká: Děti dívejte se, takhle jezdí krajší přeborníci (smích). To bylo od něj hezký, my jsme si tykali, on byl teda o hromadu let starší, ale nechal si tykat. Já si i pamatuju, kdy on umřel. Ono mu bylo člověče 80, kolem osumdesáti nebo možná víc. Tenkrát vyšel na Čerchov, byl nákej vejšlap na Čerchov, to bylo po revoluci a udělalo se mu špatně. Odvezli ho domů, potom do nemocnice, tam že chodil, že se mu udělalo dobře a potom, že snad do druhýho dne umřel.*“²⁴⁴

Do roku 1987 Chodov znovu vstoupil dobře. Tatran si do nové sezony vytyčil smělé cíle a také je začal plnit. Projevila se dobrá práce trenérů a lyžařů v přípravném období i všech funkcionářů. Hned na začátku sezony se lyžaři mohli pochlubit vydařenými výsledky. V družstvu dospělých Pavel Batko z pěti závodů čtyřikrát zvítězil. Ve starším dorostu zářil Miroslav Kobes, který zvítězil čtyřikrát ze šesti závodů. Výborně si vedla v ženách Marie Smazalová. V žácích se začali prosazovat bratři Veberovi, Pavel Lichý a Milan Ledvina.²⁴⁵ Příkladem může být závod lyžařských štafet v Caparticích z 8. února v rámci krajského přeboru Zlatý jelen. Tatran Chodov získal prvenství v kategorii žáků i žákyň. Představili se Veber, Ledvina, Lichý, Kobesová, Veberová, Etlzlová, Špačková a sestry Záhořovy.²⁴⁶

Zástupci všech družstev se zúčastnili 31. ledna kontrolních závodů v Jablonci, ve Vysokém nad Jizerou a v Novém Městě na Moravě, kde obsadili páté místo. Chodov

---

²⁴³ Když běháš, nestárneš. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 17, 1986, č. 10., nestránkováno.

²⁴⁴ Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

²⁴⁵ Dobrý vstup lyžařů. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 18, 1987, č. 7., nestránkováno.

²⁴⁶ Lyžařské štafety. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 18, 1987, č. 9., nestránkováno.

---

vstupem do sezony dokazoval, že právem patří do národní ligy smíšených družstev v kategorii dospělých, a byl jediným reprezentantem okresu Domažlice ve vrcholových soutěžích.²⁴⁷

7. února se konal 66. ročník Chodské třicítky. Počasí opět nebylo ideální. Za hustého mokrého sněžení při teplotě 0 stupňů Celsia byla trať velmi náročná a zejména bylo obtížné správně namazat lyže. Tomu nasvědčuje skutečnost, že z třiceti devíti startujících mužů jich hned deset nedokončilo. Vítězem se stal Pavel Batko, který tak oplatil porážku Vladislavu Razýmovi z roku 1985.²⁴⁸

Dařilo se i dalšímu lyžaři z Chodova. Mezi nejlepšími sportovci za rok 1986 byl zvolen za lyžování Eduard Šlefr, jenž se stal krajským přeborníkem.²⁴⁹

Lyžaři se dál v sezoně účastnili tradičních okresních podniků jako závod na Liščí hoře a Memoriál Rudolfa Krňoula. V obou závodech v mužské kategorii zvítězil Martin Váchal.²⁵⁰

Chodov disponoval silným dorostem a žákovskými kategoriemi. V družstvu dospělých se nejvíce dařilo Pavlu Batkovi, který byl za své výkony vyhlášen nejlepším lyžařem okresu Domažlice za rok 1986. Stal se krajským přeborníkem na třicet kilometrů a držel první výkonnostní třídu. V této době jej už trénoval Jan Ledvina.²⁵¹

Nová sezona nezačala vydařeně, co se týče počasí. I přes chabou sněhovou nadílku se závodilo. Vydařil se především veřejný Memoriál Rudolfa Krňoula, kde se ukázalo téměř dvě stě milovníků bílé stopy. Po zimních měsících bez sněhu se v březnu vytvořily takové podmínky, že se dalo dobře lyžovat. Pořadatelé se však nevyhnuly potížím, protože na hřebenu leželo velké množství prachového sněhu, se kterým si těžko poradily i skútry. Z technických důvodů tak musela být trať zkrácena. Jako obvykle se na ní svedly pěkné boje, zejména mezi registrovanými závodníky. Nejlepším z nich se stal dorostenec Miroslav Kobes z Tatraru Chodov, který těsně porazil odchovance Jiskry Domažlice Vondraše, který startoval v barvách Šumavanu Vimperk. V kategorii žen zvítězila Marie

---

²⁴⁷ Dobrý vstup lyžařů. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 18, 1987, č. 7., nestránkováno.

²⁴⁸ Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 17, 1987, č. 8., nestránkováno.

²⁴⁹ Nejúspěšnější sportovci. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 18, 1987, č. 9., nestránkováno.

²⁵⁰ O bojích v lyžařské stopě. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 18, 1987, č. 14., nestránkováno.

²⁵¹ Sportovci roku 1987. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 19, 1988, č. 7., nestránkováno.

Smazalová a předvedli se i chodovští žáci. Vyhrál Tomáš Veber před svým bratrem Josefem a v dívkách Ondra Kobesová před Janou Záhořovou.²⁵²

Slabé sněhové podmínky málem odnesl i závod nejtradičnější. 67. ročník Chodské třicítky byl na programu už v únoru, nakonec se však jel až 20. března. Na závod se tak všichni těšili a do Capartic přijeli všichni lyžaři Západočeského kraje kromě závodníků RH Plzně, kteří nedojeli kvůli technické závadě na autobusu. Favority závodu podle výkonnosti byli Vladimír Razým z Plzně spolu s bratry Zídy z Domažlic. Z Chodova se nejlépe prosadil Miroslav Kobes, ale mimo čelní pozice. Závod nakonec ovládl Vladimír Razým před Radkem Neumanem z VŠ Plzeň. Chodov se dočkal vítězství v ženské kategorii, kde byla nejrychlejší Marie Smazalová.²⁵³

Jak je patrné, lyžaři Tatranu Chodov se stále dokázali prosadit v konkurenci a měli několik nadějných lyžařů. Hlavní cíl, který si vedení vytyčilo, bylo udržení II. národní ligy a zlepšení práce s mládeží. Na březnové výroční konferenci Chodovští probírali výsledky z předchozího roku a práce oddílu byla hodnocena velmi dobře.²⁵⁴

Lyžařský oddíl v Chodově byl zmíněn i v tisku jako součást hodnocení celé sezony na okrese: *„V březnu se v Domažlicích konala konference okresního výboru lyžařského svazu. Předseda svazu Michal Tilkovský kromě jiného zhodnotil práci s mládeží, zejména v oddílech v TJ Tatran Chodov, v RH Domažlice, v TJ Jiskra Domažlice. Ve své bilanci se M. Tilkovský zmínil postupně o činnosti všech 7 lyžařských oddílů okresu. Přesto si dovolím dodat ještě hodnocení těchto oddílů z jiného pohledu.*

Lyžaře TJ Jiskra Domažlice vede Josef Janovec, který má to štěstí, že je ve své činnosti obklopen spolehlivými lidmi, ať jsou to pořadatelé závodů, nebo trenéři. Tento oddíl je všude chvalně znám perfektním zabezpečením lyžařských závodů. Mladí závodníci jsou během sezony dobře kondičně vedeni, to prokázali i 26. března v Koutě.

TJ Sokol Hluboká měla nadějně rozběhnutou svou základnu mladých lyžařů v roce 1972 až 1978, ale po uzavření místní školy úsilí o výchovu lyžařské mládeže ochablo, i když se do dnešních dnů celé Kdyňsko marně pokouší obnovit toto sportovní odvětví.

Lyžaři z Chodova a Trhanova důstojně reprezentovali letos náš okres i v závodech krajských. Zvláště je patrna výtečná práce trenéra Josefa Vebera, který svých šest nejmladších svěřenkyň vede všude od závodu k závodu jen vítězně. Právem si členové

---

²⁵² Capartice žijí lyžováním. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 19, 1988, č. 12., nestránkováno.

²⁵³ Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 19, 1988, č. 14., nestránkováno.

²⁵⁴ V Chodově bilancovali. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 19, 1988, č. 15., nestránkováno.

Tatranu Chodov stěžovali, že se často ve výkonnostním sportu dospělých závodníků nemohou uplatnit jen proto, že nemají dostatek finančních prostředků.

Lyžaři ze Sokola Díly dobře využívají toho, že jejich obec leží ve vhodné nadmořské výšce a tím jim skýtá jistotu, že sníh tam zůstane ležet i v době všeobecné oblevy. Bydlí tam skutečně dobří organizátoři lyžařských závodů. I starší závodníci znovu obnovují svoji závodní činnost a tím strhují i mládež.

Lyžaři RH Domažlice zahájili svoji činnost teprve v roce 1985, ale pod vedením Ladislava Feierfeila již rychle a zdárně dosahují prvních výsledků.

Lyžaři Spartaku Klenčí mají v čele Josefa Volfíka, který zorganizoval stavbu oddílové chaty v Caparticích a každoročně organizuje tzv. „Odborářské běhy na lyžích“. Letos dal dohromady i závody lyžařských hlídek veteránů.

Lyžaře TJ Spartaku Bělá vede Antonín Veber. Není už mladíček, ale jeho životní elán ho přinutil k uspořádání letos již populárního lyžařského maratonu „40 km Českým lesem“.²⁵⁵

Takto vypadala situace oddílů v okrese Domažlice. Jak vidno, Chodov na tom nebyl špatně, měl základnu kvalitních mladých závodníků, jen chybělo více financí. Přesto nastává pozvolný úpadek lyžování, jak v Chodově, tak i v jiných oddílech. Situaci navíc ovlivnily i slabé sněhové podmínky v následujících letech. Samozřejmě se lyžovalo, ale nedostatkem sněhu trpělo celé Domažlicko. Příkladem může být závod Chodská třicítka, která se v letech 1990-1991 nekonala.

---

²⁵⁵ Lyžaři hodnotili. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 19, 1988, č. 17., nestránkováno.

4.5 90. LÉTA A SOUČASNOST

I přes lyžařský útlum a málo sněhu je třeba vyzdvihnout úspěchy chodovských lyžařů. Za rok 1990 se krajskými přeborníky stala Jana Záhořová, Ondra Kobesová a Tomáš Veber. Veliký úspěch zaznamenala Radka Záhořová, která na mistrovství ČSFR obsadila třetí místo.

V roce 1991 se už konal přebor České republiky, kterého se zúčastnili Tomáš Veber, Pavel Lichý a Radka Záhořová, která skončila čtvrtá. Za těmito výsledky stál i trenér Josef Veber. V dalších letech však došlo k útlumu. Závodil jen Petr a Pavel Höllovi a Pavel Lichý. Slabší období si vybrali i mladí závodníci. Sestry Záhořovy odešly na gymnázium ve Vimperku a Tomáš Veber začal studovat v Plzni, kde také hostoval za FEL Plzeň.²⁵⁶

Odchodem Tomáše Vebera skončil jako trenér mládeže Josef Veber a novým trenérem se stal Jindřich Mráz. Dospělí závodníci trénovali sami bez kouče. Rok 1993 byl bez výrazných úspěchů dospělých i mládeže a Jindřich Mráz navíc skončil ve své funkci. Koncem roku 1995 se pak celé družstvo mladých přesunulo do Spartaku Klenčí.

V letech 1995-1997 Chodovští začali budovat nové žákovské družstvo. Základ tvořili Martin Ledvina, Tomáš Smazal, Pavel Smazal a v roce 1998 k nim přistoupili Josef Hula, Petr Kupilík, Aleš Kupilík a Ondřej Velecký. Mužské družstvo tvořili bratři Höllové, Pavel Lichý a Jan Ledvina mladší. Výkonnostně byl na úrovni kraje jen Petr Höll, který se stal župním přeborníkem za rok 1997. V roce 1998 se vrátil Tomáš Veber a trenéry mládeže byli jmenováni Antonín Kobes, Hana Váchalová a Marie Smazalová. Tomáš Veber se po příchodu stal jedničkou oddílu a pomáhal zlepšit výsledky družstva dospělých. Na druhém místě ho doplňoval Petr Höll. V letech 1999-2002 oba dva drželi přední příčky v rámci kraje.²⁵⁷

V dalších letech zájem o lyžování stále upadal. Byly čím dál horší lyžařské podmínky, padalo málo sněhu a děti měly možnost věnovat se jiným atraktivním sportům. Tatran každoročně pořádal „Podčerchovský kros“ jako přespolní běh a „Výhledskou patnáctku“ jako krajský přebor.

K 31. 12. 2004 se lyžařský oddíl osamostatnil od tělovýchovné jednoty a působí jako LK Tatran Chodov. V dalších letech ale lyžaři stále více dopláceli na špatné sněhové

---

²⁵⁶ Zpráva lyžařského oddílu Tatran Chodov k 50. výročí založení lyžování v Chodově, s. 6., ve vlastnictví Hany Váchalové.

²⁵⁷ *50 let lyžování v Chodově*. [CD-ROM], LK Tatran Chodov.

---

podmínky. V sezoně 2013-2014 se v Plzeňském kraji nekonal ani jeden závod. V roce 2015 to byly jen tři závody. Jak vyplývá z textu, tak už ke konci 80. let se snižovala účast závodníků na Chodské třicítce či Memoriálu Rudolfa Krňoula. Dnes je situace ještě horší a účast je už spíše z tradice.²⁵⁸

Přesto se chodovský oddíl může pochlubit výbornou závodnicí i dnes. Výborně jezdící Kateřina Beroušková z Postřekova, členka oddílu LK Tatran Chodov, dnes hostuje v SCP (Sportklub) Plzeň. V příloze je uveden výčet Kateřininých úspěchů. Na základě výsledků byla nominována do reprezentačního družstva žen v běhu na lyžích a navržena na nejlepší sportovkyni Domažlicka za rok 2015.²⁵⁹

---

²⁵⁸ Rozhovor s Hanou Váchalovou vedl Jan Veselý dne 1. 4. 2016 na Pile.

²⁵⁹ Výsledky za rok 2015, soukromý archiv Hany Váchalové.

---

5 CHODSKÉ TŘICÍTKY

Tzv. Chodská třicítka je vytrvalostní a zároveň nejstarší závod v běhu na lyžích. Závod se poprvé běžel v roce 1922 a až na několik ročníků se pořádá pravidelně. Historii závodu lze rozdělit do dvou období. Prvním je období od prvního závodu v roce 1922 do doby sjednocení tělovýchovy, která se časově kryje s nástupem socialismu v našem státě. Druhé období pak pokračuje od konce 40. let do současnosti.

První období konání tohoto chodského „maratonu“ je ve spojení s krajinou kolem Čerchova. Klíčovými místy, ze kterých se střídavě startovalo nebo finišovalo, byly Výhledy a Česká Kubice. Závodníci museli nejen ujet minimálně třicet kilometrů, ale museli zdolat také obrovské převýšení. Jen od hotelu Výhledy na Výhledech závodníci zvládli stoupání na Čerchov překonáním výškového rozdílu tři sta šedesát jedna metrů.

Takto dlouhý závod bylo přirozeně potřeba dobře naplánovat a připravit. To znamenalo nejen dobrou organizační přípravu, ale také finanční prostředky. Tratě před závodem bylo potřeba projet, z cesty odstranit větve a jiné překážky. Tyto práce vykonávali dnes už neznámí dobrovolníci. Také se nesmí zapomenout na hojnost napadaného sněhu, který také ne vždy byl dostačující.²⁶⁰

První a vlastně předchůdkyně tohoto distančního závodu byla slavná „Čerchovská jízda“ z roku 1919, kdy si vítěz Rudolf Krňoul sám změřil čas. V roce 1920 se jel závod už na delší trati. Dvacet pět kilometrů ujel nejrychleji znovu Krňoul. V roce 1921 se závod nekonal, kvůli nedostatku sněhu. Od roku 1922 se výbor Sněhařů Domažlice rozhodl, že závod bude měřit třicet kilometrů a bude se jmenovat Přebor Chodska na 30 km.

Od roku 1922 se vítězi předával putovní pohár. Vítězům jej daroval domažlický rodák pan Karel Duffek a bylo rozhodnuto, že pohár bude putovat mezi vítězi. Zároveň však platilo, že vyhraje-li někdo závod třikrát za sebou, stane se jeho majetkem a pokud by někdo nasbíral celkově pět vítězství, také bude jeho.

První závod už pod názvem Přebor Chodska vyhrál závodník Kavan, mladík z oddílu Sokol Valteřice. Druhý ročník ovládl npor. Buchta ze Sněhařů Domažlice. Mezi roky 1924-1927 si závodníci museli dát nucenou pauzu. Klub Sněhařů se ocitl v krizi a Chodská třicítka se konala až po zvolení nového výboru v roce 1928. Startovalo se na Čerchově a vítězem se stal závodník Čihař z SK Plzeň.

Dalšími vítězi závodu až do začátku války byli: Hrabánek, Čihař, Zizius, Hrabal, Novák, Kučera, Volfík, Kreuz, Svatoš. Mimochodem Jan Svatoš ze Sněhařů Domažlice

---

²⁶⁰ VÁCHALOVÁ, Hana. Diplomová práce. 1988, s. 53., obhájena na FPE v Plzni, 1988.

---

startoval i na olympijských hrách. Pro špatné sněhové podmínky se závod v roce 1932 a 1936 nekonal.²⁶¹ Jan Svatoš sice závodil za Domažlice, bydlel ale v Trhanově: „*To byl olympionik, z Trhanova, jak je hasičárna. V roce 1936 v Ga-Pa byl ve výběru ČSR. V závodu na padesátce byl druhý nejstarší střeoevropský lyžař na 15. místě. Největší úspěch Sněhařů. On jezdil za Domažlice.*“²⁶²

Po obsazení Chodska nacisty se Chodská třicítka konala 4. února 1940 v okolí Domažlic. Zároveň to byl poslední závod ve válečném období. Do roku 1946 se nejelo. V tomto roce odstartoval další ročník, ale tentokrát to byla poslední trasa vedoucí přes Čerchov. Další ročník už se startovalo v Domažlicích a jelo se přes Vavřinec na Babylon, na Pasečnici a zpátky do Domažlic. Tento ročník byl z pohledu délky trasy se svými třiceti šesti kilometry nejdelší. Od roku 1948 do roku 1951 se závod kvůli nedostatku sněhu neuskutečnil. V letech 1954-1955 stále přetrvával problém se sněhem, závod se však díky velkým finančním prostředkům uskutečnil na Hojsově Stráži u Klatov. Náklady ale byly obrovské, sněhu byl stále nedostatek, a tak se do roku 1960 opět závod nekonal. Právě na začátku šedesátých let se závod přesunul na Výhledy nad Chodovem. Novinkou byla reorganizace závodu. Poprvé se jel desetakilometrový úsek, což bylo atraktivní zejména pro diváky, kteří tak mohli závodníky vidět třikrát projíždět. Trasa vedla z Výhledů do Klenčí, na Díly a přes Haltravu a Capartice znovu na Výhledy. Změna trasy nastala v roce 1963, kdy se dostala znovu do blízkosti Domažlic, kdy trať vedla přes Vavřinec na Pelechý, Filipovu horu, Šnory, Pasečnici a zpět do Domažlic. Tehdy už se stabilně jednalo o desetakilometrové úseky. Od dalšího ročníku se závod umístil do Capartic, kde se konal až na výjimky pravidelně.²⁶³

V příloze je uveden přehled vítězů Chodské třicítky.

---

²⁶¹ Historie ročníků „O přebor Chodska“. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 4, 1971, č. 1., nestránkováno.

²⁶² Rozhovor s Hanou Váchalovou vedl Jan Veselý dne 1. 4. 2016 na Pile.

²⁶³ VÁCHALOVÁ, Hana. Diplomová práce. 1988, s. 54., obhájena na FPE v Plzni, 1988.

---

6 ZÁVĚR

Cílem práce bylo zachytit historii lyžařského klubu v Chodově. Sněhaři Domažlice v roce 2012 vydali svůj almanach, Hana Váchalová se ve své diplomové práci zabývala počátky lyžařských oddílů na Domažlicku, ale oddíl v Chodově svou historii sepsanou nemá. Proto jsem se také rozhodl pro toto téma. K tomu jsem využil všechny získané materiály a zdroje.

Samotné získávání informací nebylo jednoduché. Jelikož se jedná o malý vesnický klub, nebyla pečlivě vedena jeho agenda, neexistovala žádná literatura a bylo málo záznamů. Nebylo samozřejmě možné detailně provést rozbor všech velkých závodů, což by jistě bylo zajímavé.

Hodně informací jsem čerpal z dobového regionálního tisku. Zde mi nejvíce posloužilo periodikum Nové Domažlicko, kde se často objevovaly zmínky o lyžování, především v domažlickém okrese. Využil jsem také archiv obecního úřadu, zejména dostupné výroční zprávy tělovýchovné jednoty v Chodově, které obsahovaly i zprávy o lyžařském oddílu a ručně psané zápisky ze schůzí jednoty v jednatelských knihách za určitá období.

Práce s písemnými zdroji by nebyla možná bez komentářů pamětníků a jejich cenných vzpomínek, jež jsem se snažil zachytit a vytěžit. Poděkování patří panu Jiřímu Kobesovi a Haně Váchalové, kteří mi věnovali svůj čas a podělili se o své vzpomínky. Také mi pomohl Ondřej Frei, který mi zapůjčil jednatelské knihy, a Eduard Šlefr s Janou Ledvinovou, kteří mi poskytli cenné fotografie.

Práci jsem rozdělil do pěti velkých kapitol.

Nejdříve jsem se věnoval úplným počátkům lyžování, tedy od vzniku prvních lyží v pravěku, po jejich zdokonalování ve středověku až do poloviny 19. století, kdy začal vznikat lyžařský sport. V této kapitole ještě zmiňuji i počátky lyžování na českém území. Dál se zabývám historií Čerchova, jelikož právě na nejvyšším vrcholu Českého lesa se rodilo lyžování na západě Čech. Ve třetí kapitole popisuji nejstarší lyžařské oddíly na Chodsku a v další kapitole již následuje historie oddílu v Chodově. Začal jsem vznikem oddílu v roce 1952 a chronologicky zaznamenal dění na závodech nebo uvnitř oddílu. K prvním létům mnoho záznamů neexistovalo, lyžování se teprve rozvíjelo a informace nebyly tolik podrobné. V tomto ohledu bylo patrné zlepšení v šedesátých letech a nejvíce v sedmdesátých. Podrobné výroční zprávy a informace v Novém Domažlicku mi pomohly

---

vytvořit pevný informační základ. Bylo to také díky výrazným úspěchům lyžařů Chodova. Toto období je bezpochyby zlatou dobou chodovského lyžování a je v práci rozepsáno nejvíce do hloubky. V historii oddílu samozřejmě nechybí ani novější dějiny a současnost, kdy dochází k viditelnému úpadku lyžování, což jsem v práci chtěl zachytit.

V práci jsem zmínil i současnou nejlepší lyžařku Chodska Kateřinu Berouškovou, která figuruje v nominaci české reprezentace. V poslední kapitole jsem se zabýval historií Chodské třicítky, protože to je jeden z nejstarších závodů jak u nás, tak ve střední Evropě a má dávnou tradici, takže speciální pozornost si bezpochyby zaslouží.

V práci jsem chtěl zachytit především jména lidí, kteří stáli u úspěchů. Zajímavé je také srovnání sněhových podmínek z předešlých let, protože milovníci sněhu v současnosti spíše trpí, a srovnání místních sportovních aktivit, které se během dvacátého století zajímavě vyvíjely.

Text byl zamýšlen také jako inspirace pro podobné badatelské úsilí v okolních oblastech, kde není historie místního sportu rovněž zachycena a probádána. Upozorňuji v této souvislosti na hodnotu zachycených ústních informací a pamětnických komentářů, jedná se o pomíjivý pramen. Bez něho však je obtížné lokální historii mapovat v plné šíři.

V práci jsem se snažil zachytit opravdu důležité okamžiky. Jednalo se o samotný vznik oddílu, jeho počátky a především sezony, ve kterých chodovští lyžaři vítězili a měřili síly s velkými městy, která často poráželi a za to si zaslouží respekt.

---

7 SUMMARY

This thesis deals with the ski club LK Tatran Chodov. The history of this club started in 1952. Chodov is a small village, but skiing is very popular here. This sport never been described in some work, so I decided be the first.

In the beginning is there part about skiing in prehistoric period and skiing in the Middle Ages. Then I describe first skiing races in Scandinavia. Next part of the thesis is about the outset of skiing in the Czech country. Very important place for our western Bohemia is Cerchov, the highest hill in Český Les. Here was born skiing.

The main part of the thesis is about ski club LK Tatran Chodov. It was founded in 1952 and I cover its history to the nineties. The most informations are collected about the seventies, which is probably the gold age of skiing in Chodov. Then the work continues through the eighties to present.

The most informations are from the journal *Nové Domažlicko*, old chronicles and I would like to emphasize help from Jiří Kobes and Hana Váchalová with interviews. Mrs. Váchalová and Eduard Šlefr also gave me rare photos.

This work should embrace the whole history of this club until now. I hope that somebody who does not know or who forgot about this club, will read my work and it will be usefull for him. And I also believe that this club will experience another glorious period of time and enter into skiing history.

---

8 SEZNAM PRAMENŮ A LITERATURY

Prameny

- Almanach SK Sněhaři Domažlice 1912 – 2012, Tiskárna MKS Domažlice, 2012, s. 120.
- Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1951 – 1965. Neustránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.
- Jednatelská kniha TJ Sokol Chodov, rukopis, 1965 – 1976. Neustránkováno., ve vlastnictví Ondřeje Freie.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Hodnocení soutěže za rok 1978 u dospělých družstev., 1978, 4 s.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu TJ Tatran Chodov za rok 1985, 1986, neustránkováno.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1968, neustránkováno.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1971, neustránkováno.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1973, neustránkováno.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1974, neustránkováno.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu, 1975, neustránkováno.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva lyžařského oddílu., 1981, neustránkováno.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti a dalších úkolech TJ Tatran Chodov., 1981, neustránkováno.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti lyžařského oddílu., 1978, neustránkováno.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov v roce 1979., 1980, 4 s.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov za rok 1982., 1983, 5 s.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov za rok 1983., 1984, 5 s.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov za rok 1984., 1985, 6 s.
- Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti TJ Tatran Chodov a oddílů ze dne 28. 2. 1986, 1986, neustránkováno.

Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva z výroční členské schůze z 1. 2. 1976., 1976, 9 s.

Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva z výroční členské schůze z 16. 1. 1976., 1977, nestránkováno.

VÁCHALOVÁ, Hana. Diplomová práce. 1988, 64 s., obhájena na FPE v Plzni, 1988.

Výsledky za rok 2015, soukromé vlastnictví Hany Váchalové.

Zpráva lyžařského oddílu Tatran Chodov k 50. výročí založení lyžování v Chodově, s. 1., ve vlastnictví Hany Váchalové.

Zpráva lyžařského oddílu Tatran Chodov k 60. výročí založení lyžování v Chodově, s. 1., ve vlastnictví Hany Váchalové.

Ústní prameny

Rozhovor s Jiřím Kobesem vedl Jan Veselý dne 11. 3. 2016 v Chodově.

Rozhovor s Hanou Váchalovou vedl Jan Veselý dne 1. 4. 2016 na Pile.

Literatura

- Boží Dar a okolí: lyžařská a turistická mapa.* 2. vyd. Mělník: ROSY, Rohlík a syn, 1992.
- DAVID, Petr a Vladimír SOUKUP. *Velká turistická encyklopedie.* Vyd. 1. Praha: Knižní klub, 2011, 416 s.
- DVOŘÁK, František, Lada MAŠKOVÁ a Jan WEISSHÄUTEL. *Běh na lyžích.* Vyd. 1. Praha: Olympia, 1992., 129 s.
- GNAD, Tomáš. *Kapitoly z lyžování.* 1. vyd. Praha: Karolinum, 2001., 240 s.
- HAJŠMAN, Jan. *Tajemství vrcholů Českého lesa.* Vyd. 1. V Plzni: Starý most, 2014, 155 s.
- HAMPALA, Michal. *Lyžařská střediska.* Vyd. 1. Ilustrace Eva Obůrková. Brno: Computer Press, 2004., 150 s.
- CHOVANEK, Felix, *Běh na lyžích.* 2. dopl. vyd. Praha: Olympia, 1983, 205 s.
- CHOVANEK, Felix, *Stručný přehled vývoje lyžařství.* 2. dopl. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971, 156 s.
- KINTZL, Emil. *O počátcích lyžování na Šumavě slovem i obrazem.* Vyd. 1. Plzeň: Insyst, 2008, 180 s.
- KOLÁŘ, František. *Kdo byl kdo: naši olympionici.* 1. vyd. Praha: Libri, 1999., 424 s.
- Kronika olympijských her 1896-1996.* Praha: Fortuna Print, 1996., 312 s.
- PECKOVÁ, Květa. *Vzpomínky lyžařské: Květa Jeriová.* V Praze: XYZ, 2012., 221 s.
- PROFOUS, Antonín. *Místní jména v Čechách: jejich vznik, původní význam a změny. Díl 2., CH-L.* 1. vydání. Praha: Česká akademie věd a umění, 1949. 705 s.
- Sborník vědecké rady ÚV ČSTV : Sborník materiálů věnovaných 30. výročí vzniku ČSTV,* Olympia, Praha, 1987, uspořádali Pavel Slepíčka, Jaroslav Marek, Jiří Kössl.
- Skiatlas České republiky.* 1. vyd. Praha: Debora, 1994., 215 s.
- SOUMAR, Libor – BOLEK, Emil. *Běh na lyžích.* 2., dopl. vyd. Praha: Grada, 2012., 124 s.
- ŠPALKOVÁ, Gabriela. *Bílé stopy na českém západě: Historie lyžování na Šumavě, Plzeňsku a Domažlicku.* 1. vyd. Plzeň: Starý most, 2007, 213 s.
- TREML, Josef. *Lyžařská škola Špičák - čtyřicet let 1974-2014.* [Česko: s.n., 2014], 142 s.
- VORLÍČEK, Jiří. *Jak šel čas na Čerchově: Čerchov v dobových dokumentech.* 2. dopl. vyd. Domažlice: Klub českých turistů, 2008, 208 s.
- ŽÁK, Jan. *Život na lyžích: lyžování pod drobnohledem.* První vydání. Praha, 2015, 123 s.

Periodika

„Napříč Haltravou“ podruhé. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 5, 1964, č. 9., nestránkováno.

25 let tělovýchovy v Chodově. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 47., nestránkováno.

50. výročí KSČ v Chodově. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 4, 1971, č. 5., nestránkováno.

52. ročník Chodské třicítky. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1973, č. 9., nestránkováno.

53. ročník Chodské třicítky. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1974, č. 3., nestránkováno.

Capartice žijí lyžováním. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 19, 1988, č. 12., nestránkováno.

Dobry vstup lyžařů. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 18, 1987, č. 7., nestránkováno.

Lyžařské štafety. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 18, 1987, č. 9., nestránkováno.

Dobry vstup lyžařů. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 18, 1987, č. 7., nestránkováno.

Historie ročníků „O přebor Chodska“. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 4, 1971, č. 1., nestránkováno.

Chodská třicítka na lyžích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 9, 1978, č. 7., nestránkováno.

Chodská třicítka na Výhledech. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 5, 1964, č. 5., nestránkováno.

Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 19, 1988, č. 14., nestránkováno.

Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 17, 1986, č. 9., nestránkováno.

Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 17, 1987, č. 8., nestránkováno.

Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 13, 1982, č. 7., nestránkováno.

Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 5., nestránkováno.

Chodská třicítka. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 4, 1963, č. 4., nestránkováno.

Chodské třicítce je 64 let. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 16, 1985, č. 10., nestránkováno.

Jubilejní Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 12, 1981, č. 7., nestránkováno.

Když běháš, nestárneš. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 17, 1986, č. 10., nestránkováno.

Krajský přebor v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 13, 1982, č. 6., nestránkováno.

Krajský závod žactva v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 15, 1984, č. 6., nestránkováno.

Krňoulův memoriál. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 19., nestránkováno.

Letos již podruhé závody. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 3, 1970, č. 5., nestránkováno.

Lyžaři hodnotili. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 19, 1988, č. 17., nestránkováno.

Lyžaři Jiskry jubilejně. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 5, 1972, č. 51., nestránkováno.

Lyžaři mají své okresní přeborníky. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1973, č. 9., nestránkováno.

Lyžaři na Haltravě úspěšně. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 3, 1970, č. 11., nestránkováno.

Lyžaři na Liščí hoře. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 17, 1986, č. 3., nestránkováno.

Lyžaři na sněhu – ale bez lyží. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 5, 1972, č. 43., nestránkováno.

Lyžaři okresu úspěšní. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1973, č. 4., nestránkováno.

Lyžaři opět prohráli s přírodou. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 17, 1986, č. 5., nestránkováno.

Lyžaři probouzejí zimu. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 13, 1982, č. 42., nestránkováno.

Lyžaři skončili. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 8, 1977, č. 14., nestránkováno.

Lyžaři v dešti, ale úspěšně. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 16, 1985, č. 20., nestránkováno.

Lyžaři v krajském přeboru úspěšní. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 5, 1964, č. 6., nestránkováno.

Lyžaři zahájili sezonu. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 12, 1981, č. 51., nestránkováno.

Lyžaři zahájili. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 13, 1982, č. 1., nestránkováno.

Lyžařské Díly. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 17, 1986, č. 7., nestránkováno.

Lyžařské mládí v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 12, 1981, č. 6., nestránkováno.

Lyžařské ohlédnutí. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 16, 1985, č. 20., nestránkováno.

Lyžařské závody na Dílech. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 3, 1962, č. 10., nestránkováno.

Lyžařský závěr roku. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 9, 1978, č. 10., nestránkováno.

Lyžařství. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 2, 1961, č. 6., nestránkováno.

Lyžařství. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 3, 1962, č. 10., nestránkováno.

Lyžování. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 2, 1961, č. 4., nestránkováno.

Lyžování. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 3, 1962, č. 9., nestránkováno.

Malé srovnání. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 7., nestránkováno.

Malé srovnání. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 8, 1977, č. 2., nestránkováno.

Memoriál R. Krňoula a Chodská třicítka. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 14, 1983, č. 10., nestránkováno.

Mladí lyžaři v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1974, č. 6., nestránkováno.

Mladí lyžaři. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 11, 1980, č. 7., nestránkováno.

Na startu Chodské třicítky 250 závodníků. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 6, 1965, č. 1., nestránkováno.

Na zakončení zimy. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 13, 1982, č. 10., nestránkováno.

Napříč Haltravou. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 16, 1985, č. 9., nestránkováno.

Napříč Haltravou. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 4, 1963, č. 8., nestránkováno.

Napříč Haltravou. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 6, 1965, č. 8., nestránkováno.

Naši lyžaři mezi nejlepšími. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 8, 1966, č. 4., nestránkováno.

Nejlepší sportovci Domažlicka roku 1976. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 8, 1976, č. 6., nestránkováno.

Nejlepší sportovci roku. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1975, č. 14., nestránkováno.

Nejúspěšnější sportovci. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 18, 1987, č. 9., nestránkováno.

O bojích v lyžařské stopě. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 18, 1987, č. 14., nestránkováno.

Okresní přebor lyžařů. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 5, 1964, č. 6., nestránkováno.

Po lyžařské sezoně. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 10, 1979, č. 14., nestránkováno.

Po mokřém sněhu. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 11, 1980, č. 6., nestránkováno.

Pokračovat v úspěšných výsledcích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 12, 1981, č. 1., nestránkováno.

Poslední lyžařské závody. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 4, 1971, č. 11., nestránkováno.

První lyžařské závody. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 3, 1970, č. 1., nestránkováno.

Přechod Haltravou. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1975, č. 16., nestránkováno.

Radost nebo starost?. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 15, 1984, č. 3., nestránkováno.

Reprezentovali kraj. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 14, 1983, č. 10., nestránkováno.

Sokol Chodov mezi prvými tělovýchovnými jednotami okresu Domažlice. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 3, 1962, č. 2., nestránkováno.

Sokol Chodov přehlížel celoroční práci. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 4, 1963, č. 47., nestránkováno.

Splněný odkaz. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1974., č. 11., nestránkováno.

Sportovci roku 1987. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 19, 1988, č. 7., nestránkováno.

Sportovní rozloučení. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 1., nestránkováno.

Sportovní výsledky. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 9, 1978, č. 13., nestránkováno.

Štafety o Zlatého jelena v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 10, 1979, č. 5., nestránkováno.

Štafety v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1974, č. 8., nestránkováno.

Úspěšní lyžaři. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 9, 1978, č. 2., nestránkováno.

Úspěšný memoriál Rudly Krňoula. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 12, 1981, č. 9., nestránkováno.

V Caparticích o lyžařské tituly. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 16, 1985, č. 5., nestránkováno.

V Chodově bilancovali. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 19, 1988, č. 15., nestránkováno.

V Chodově bilancovali. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1975, č. 14., nestránkováno.

V Chodově žijí tělovýchovou. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 16, 1985, č. 11., nestránkováno.

V netradiční zimě. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 11, 1980, č. 10., nestránkováno.

Výborné lyžařské závody. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 15, 1984, č. 7., nestránkováno.

Vyhráli. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 8., nestránkováno.

Výsledky lyžařských závodů v Caparticích. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 16, 1985, č. 6., nestránkováno.

Z lyžařského sportu v okrese. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 2, 1969, č. 8., nestránkováno.

Zahájili zimní část Čs. Spartakiády 1980. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 11, 1980, č. 2., nestránkováno.

Závod prověřil síly. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 3, 1970, č. 9., nestránkováno.

Závodili na Špičáku. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 3., nestránkováno.

Zdařilé lyžařské závody na Výhledech. *Za nové Domažlicko: orgán OV KSČ a rady ONV v Domažlicích*, roč. 4, 1963, č. 3., nestránkováno.

Zlatý jelen do Karlových Varů. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 7, 1976, č. 10., nestránkováno.

Zlatý jelen zůstává doma. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 6, 1973, č. 8., nestránkováno.

Župní přebor. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*, roč. 4, 1971, č. 10., nestránkováno.

Jiná média

50 let lyžování v Chodově. [CD-ROM], LK Tatraň Chodov.

---

9 SEZNAM ZKRATEK

KČT – Klub českých turistů

ČSSR - Československá socialistická republika

ČSR - Česko-Slovenská republika

SNB - Sbor národní bezpečnosti

TJ – Tělovýchovná jednota

ČSTV - Československý svaz tělesné výchovy

ČTO - Česká tělovýchovná organizace

OVČSTV - okresní výbor Československého svazu tělesné výchovy a sportu

VOKSČ - Vesnická organizace Komunistické strany Československa

SHM – Sportovní hry mládeže

VŠ – Vysoké školy

FIS - Mezinárodní lyžařská federace (Fédération Internationale de Ski)

---

10 SEZNAM PŘÍLOH

10.1 SEZNAM TEXTOVÝCH PŘÍLOH

Příloha č. 1. – *Přehled vítězů Chodské třicítky.*

Příloha č. 2. – *Výsledky Kateřiny Berouškové za rok 2015.*

Příloha č. 3. – *Seznam členů, kteří vykonávali funkci předsedy lyžařského oddílu v Chodově.*

10.2 SEZNAM OBRÁZKOVÝCH PŘÍLOH

Příloha č. 1. – *Geografické rozložení v okolí Čerchova.*

Příloha č. 2. – *Kamenná věž a Pasovského chýše na Čerchově v roce 1905.*

Příloha č. 3. – *Zimní pohled na současný Čerchov.*

Příloha č. 4. – *Správce Pasovského chýše s rodinou. Zleva: Anna, Josef a Milka Mauerovi.*

Příloha č. 5. – *Snímek zachycující lyžaře ze závodu na České Kubici v roce 1917.*

Příloha č. 6. - *Rudolf Krňoul.*

Příloha č. 7. - *Jan Svatoš, olympionik a lyžař Sněhařů Domažlice.*

Příloha č. 8. – *průkaz Jana Svatoše, účastníka Olympijských her v roce 1936 v Garmisch – Partenkirchen.*

Příloha č. 9. – *Snímek zachycující 1. ročník memoriálu Rudolfa Krňoula v roce 1971.*

Příloha č. 10. – *Schůze k 30. letému výročí založení lyžařského oddílu v Chodově.*

Příloha č. 11. – *Funkcionáři lyžařského oddílu v Chodově v roce 1976.*

Příloha č. 12. – *Otevření chaty v Caparticích v roce 1974.*

Příloha č. 13. - *Otevření chaty v Caparticích v roce 1974.*

Příloha č. 14. – *Chata v Caparticích. Foto z roku 1974.*

Příloha č. 15. - *Chata v Caparticích. Foto z roku 1974.*

Příloha č. 16. - *Chata v Caparticích. Foto z roku 1974.*

Příloha č. 17. – *Výstavní tabule ke třiceti letům lyžování v Chodově.*

Příloha č. 18. - *Výstavní tabule ke třiceti letům lyžování v Chodově.*

Příloha č. 19. – *Lyžaři Tatranu Chodov.*

Příloha č. 20. – *30. výročí od vzniku lyžařského oddílu v Chodově a jeho úspěšní reprezentanti.*

Příloha č. 21. – *Lyžaři Tatranu Chodov.*

Příloha č. 22. – *Lyžař Chodova Jiří Ledvina.*

Příloha č. 23. – *Úspěšný lyžař Tatranu Chodov Pavel Batko.*

Příloha č. 24. – *Sportovní a lyžařský areál na Špičáku.*

Příloha č. 25. – *Geografický pohled na okolí Bělé nad Radbuzou včetně Liščí hory.*

Příloha č. 26. – *Sportovní a lyžařský areál na Božím Daru.*

Příloha č. 27. – *Pohár pro vítěze Chodské třicítky.*

Příloha č. 28. – *Významné postavy lyžování na Chodsku v roce 1989.*

Příloha č. 29. – *Závodník Chodova Petr Höll.*

Příloha č. 30. – *Závodník Chodova Tomáš Veber.*

Příloha č. 31. – *Lyžařská hvězda současnosti Kateřina Beroušková.*

Příloha č. 32. – *Pohled na vývoj lyží v průběhu let.*

Příloha č. 33. – *Lyžařští pamětníci v roce 2012.*

Příloha č. 34. – *Odhalení a vysvěcení „Patrona“ lyžařů v Chodově.*

---

11 PŘÍLOHA

11.1 TEXTOVÉ PŘÍLOHY

Příloha č. 1. – Přehled vítězů Chodské třicítky.²⁶⁴

Ročník	Rok	Vítěz	Lyžařský klub	Místo konání	Soutěž
1.	1922	Kavan	Sokol Valdice	Domažlice	Veřejný závod
2.	1923	Buchta J.	Sněhaři D.	Domažlice	Veřejný závod
3. – 6.	1924 - 1927	Závod se nekonal			Veřejný závod
7.	1928	Čihař J.	SK Plzeň	Domažlice	Veřejný závod
8.	1929	Hrabánek O.	Č. ski Klub Praha	Domažlice	Veřejný závod
9.	1930	Čihař J.	SK Plzeň	Domažlice	Veřejný závod
10.	1931	Zizius V.	SK Plzeň	Česká Kubice	Veřejný závod
11.	1932	Hrabal J.	VŠ Sport Praha	Domažlice	Veřejný závod
12.	1933	Závod se nekonal			Veřejný závod
13.	1934	Novák J.	LZK Praha	Domažlice	Veřejný závod
14.	1935	Kučera K.	LZK Praha	Domažlice	Veřejný závod
15.	1936	Závod se nekonal			Veřejný závod
16.	1937	Volčík Jiří	Sněhaři D.	Domažlice	Veřejný závod
17.	1938	Kreuz Karel	KČST Plzeň	Výhledy	Veřejný závod
18.	1939	Svatoš Jan	Sněhaři D.	Domažlice	Veřejný závod
19.	1940	Svatoš Jan	Sněhaři D.	Domažlice	Veřejný závod
20. – 24.	1941 - 1945	Závod se nekonal			Veřejný závod
25.	1946	Kobes Josef	Sněhaři D.	Česká Kubice	Veřejný závod
26.	1947	Fišer J.	ZLC Plzeň	Domažlice	Veřejný závod
27. – 30.	1948 – 1951	Závod se nekonal			Veřejný závod
31.	1952	Hadrava V.	Harrahov	Domažlice	Veřejný závod
32.	1953	Pešl Josef	Sokol Stachy	Domažlice	Veřejný závod
33.	1954	Šimek Jaroslav	RH Plzeň	Hojsova Stráž	Veřejný závod
34.	1955	Šmíd Jaroslav	Slavie Plzeň	Hojsova Stráž	Veřejný závod
35. – 38.	1956 – 1959	Závod se nekonal			Veřejný závod
39.	1960	Kuželka Josef	Domažlice	Výhledy	Veřejný závod
40.	1961	Gabriel Zdeněk	Nové M. na M.	Capartice	Veřejný závod
41.	1962	Jirka Josef	Spartak Plzeň	Capartice	Veřejný závod
42.	1963	Pešl František	Sokol Stachy	Domažlice	Veřejný závod
43.	1964	Potměšil Jaroslav	VŠ Praha	Capartice	Veřejný závod
44.	1965	Štěpánek Václav	Slavie Plzeň	Capartice	Veřejný závod
45.	1966	Fofmann Egon	RZ Abertamy	Capartice	II. liga sm. družst.
46.	1967	Jirouš Vilém	Sp. Strakonice	Capartice	II. liga sm. družst.
47.	1968	Hruška Jiří	Jiskra D.	Capartice	II. liga sm. družst.
48.	1969	Hruška Jiří	Jiskra D.	Capartice	II. liga sm. družst.
49.	1970	Škuca Zdeněk	Frenštát p. R.	Capartice	II. liga sm. družst.
50.	1971	Langmajer M.	Ještěd Liberec	Capartice	II. liga sm. družst.
51.	1972	Závod se nekonal			II. liga sm. družst.
52.	1973	Kupilík Jiří	Slovan K. Vary	Capartice	II. liga sm. družst.
53.	1974	Novák Jan	Slavie VŠ Praha	Capartice	II. liga sm. družst.

²⁶⁴ Almanach SK Sněhaři Domažlice 1912 – 2012, Tiskárna MKS Domažlice, 2012, s. 120.

Ročník	Rok	Vítěz	Lyžařský klub	Místo konání	Soutěž
54.	1975	Závod se nekonal			II. liga sm. družst.
55.	1976	Vojáček Pavel	ČZ Strakonice	Capartice	II. liga sm. družst.
56.	1977	Závod se nekonal			II. liga sm. družst.
57.	1978	Pechek František	VŠZ Praha	Capartice	II. liga sm. družst.
58.	1979	Žahourek Jiří	Chemie Praha	Capartice	II. liga sm. družst.
59.	1980	Batko Jiří	Sl.VŠ Plzeň	Capartice	II. liga sm. družst.
60.	1981	Ledvina Jan	T. Chodov	Capartice	II. liga sm. družst.
61.	1982	Příbík Jiří	RH Plzeň	Capartice	II. liga sm. družst.
62.	1983	Kobes Jiří	T. Chodov	Capartice	II. liga sm. družst.
63.	1984	Razým Vl.	Slavoj MP Plzeň	Capartice	II. liga sm. družst.
64.	1985	Razým Vl.	Slavoj MP Plzeň	Capartice	II. liga sm. družst.
65.	1986	Razým Vl.	Slavoj MP Plzeň	Capartice	II. liga sm. družst.
66.	1987	Batko Pavel	T. Chodov	Capartice	II. liga sm. družst.
67.	1988	Razým Vl.	Slavoj MP Plzeň	Capartice	Krajský přebor
68.	1989	Klimeš Roman	RH Plzeň	Špičák	Krajský přebor
69. – 70.	1990 - 1991	Závod se nekonal			Krajský přebor
71.	1992	Kobes Mir.	Š. Vimperk	Capartice	Krajský přebor
72.	1993	Černý Hynek	SKI K. Vary	Capartice	Krajský přebor
73.	1994	Vondraš Petr	VŠZ Praha	Capartice	Krajský přebor
74.	1995	Veber Tomáš	T. Chodov	pod Čerchovem	Krajský přebor
75.	1996	Klimeš Roman	Rapid Plzeň	Capartice	Krajský přebor
76.	1997	Höll Petr	T. Chodov	Capartice	Krajský přebor
77.	1998	Veber Tomáš	FEL Praha	Capartice	Krajský přebor
78.	1999	Pavlásek Zbyněk	ČZU Praha	pod Čerchovem	Krajský přebor
79.	2000	Veber Tomáš	T. Chodov	Capartice	Krajský přebor
80.	2001	Závod se nekonal			Krajský přebor
81.	2002	Novák Jakub	SC Plzeň	Capartice	Krajský přebor
82.	2003	Mose Andreas	Bayerische E.		Krajský přebor
83.	2004	Novák Jakub	SC Plzeň	Capartice	Krajský přebor
84.	2005	Veber Tomáš	T. Chodov	Capartice	Krajský přebor
85.	2006	Veber Tomáš	T. Chodov	Capartice	Krajský přebor
86.	2007	Razým mladší	SC Plzeň	Capartice	Krajský přebor
87.	2008	Závod se nekonal			Krajský přebor
88.	2009	Provod Lad.	USK SC Plzeň	pod Čerchovem	Krajský přebor
89.	2010	Razým mladší	SC Plzeň	Capartice	Krajský přebor
90.	2011	Novák Jakub	SC Plzeň	pod Čerchovem	Krajský přebor
91.	2012	Razým mladší	SC Plzeň	pod Čerchovem	Krajský přebor

Zimní světová univerziáda Slovensko
5. místo ve štafetě, 20. místo – 15 km volně hromadný start, 22. místo sprint volně, 28. místo 5 km klasicky.
Mistrovství ČR v Novém Městě na Moravě
3. místo 10 km volně, 3. místo sprint klasicky
Kontinentální pohár Oberwiesenthal
19. místo klasicky, 19. místo volně
Šumavský skimaraton Kooperativy
1. místo 23 km klasicky ženy, 1. místo 23 km volně ženy
Slavic cup Nové Město na Moravě
6. místo 10 km klasicky
Český pohár žen v běhu na lyžích
4. místo celkově
Závody Českého poháru žen v běhu na lyžích
5x 3. místo

²⁶⁵ Výsledky za rok 2015, soukromý archiv Hany Váchalové.

Příloha č. 3. – *Seznam členů, kteří vykonávali funkci předsedy lyžařského oddílu v Chodově.*²⁶⁶

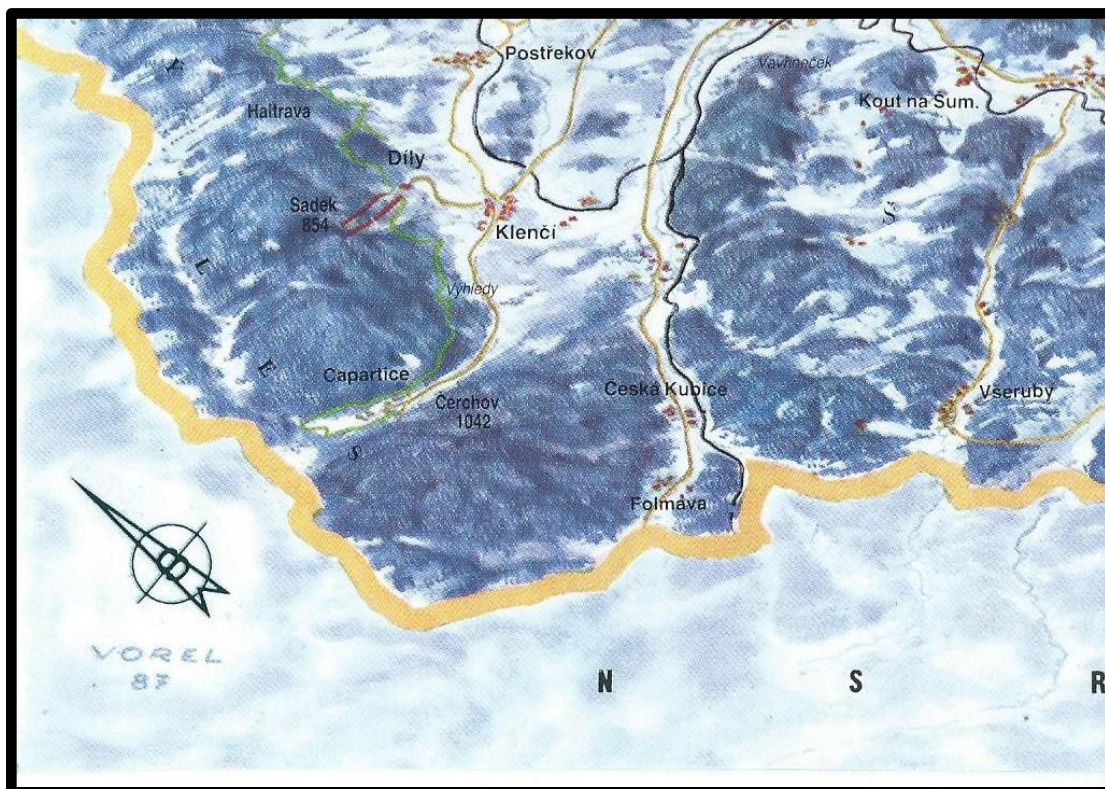
Období	Jméno
1952 – 1959	Jiří Kobes starší
1959 – 1985	Bohumil Váchal
1985 – 1991	Antonín Kobes
1991 – 1993	Josef Veber
1994 – 1995	Jan Ledvina
1995 – 2001	Antonín Kobes
2001 – 2012	Tomáš Veber
2012 - současnost	Hana Váchalová

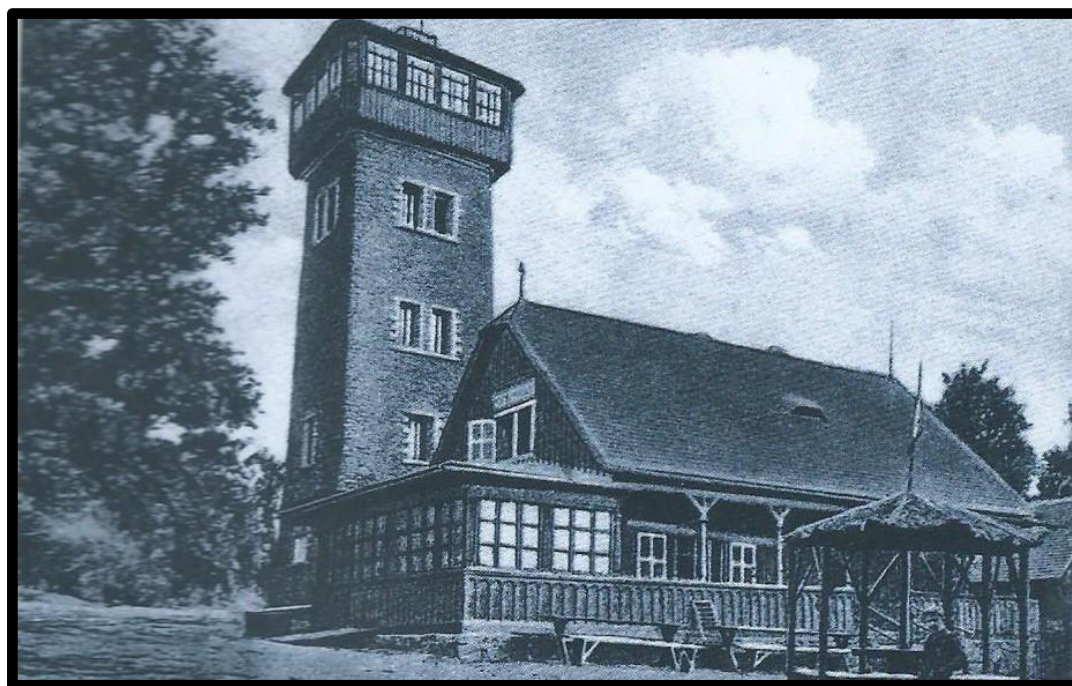
²⁶⁶ Rozhovor s Hanou Váchalovou vedl Jan Veselý.

11.2 OBRÁZKOVÉ PŘÍLOHY

Příloha č. 1. – *Geografické rozložení v okolí Čerchova.*²⁶⁷

Příloha č. 2. – *Kamenná věž a Pasovského chýše na Čerchově v roce 1905.*²⁶⁸

²⁶⁷ Fotografie v soukromém archivu Hany Váchalové.

²⁶⁸ KINTZL, Emil. *O počátcích lyžování na Šumavě slovem i obrazem*. Vyd. 1. Plzeň: Insyst, 2008, 180 s.

Příloha č. 3 – Zimní pohled na současný Čerchov.²⁶⁹

Příloha č. 4. – Správce Pasovského chýše s rodinou. Zleva: Anna, Josef a Milka Mauerovi.²⁷⁰

²⁶⁹ VORLÍČEK, Jiří. *Jak šel čas na Čerchově: Čerchov v dobových dokumentech*. 2. dopl. vyd. Domažlice: Klub českých turistů, 2008, 208 s.

²⁷⁰ ŠPALKOVÁ, Gabriela. *Bílé stopy na českém západě: Historie lyžování na Šumavě, Plzeňsku a Domažlicku*. 1. vyd. Plzeň: Starý most, 2007, s. 107.

Příloha č. 5. – Snímek zachycující lyžaře ze závodu na České Kubici v roce 1917.²⁷¹

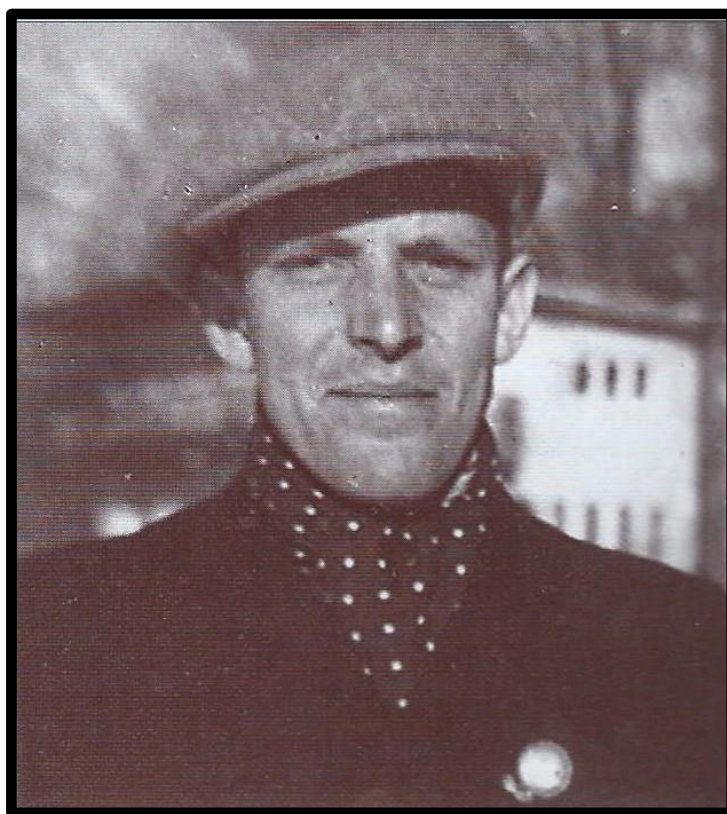
Příloha č. 6. - Rudolf Krňoul.²⁷²

²⁷¹ KINTZL, Emil. *O počátcích lyžování na Šumavě slovem i obrazem*. Vyd. 1. Plzeň: Insyst, 2008, s. 44.

²⁷² Almanach SK Sněhaři Domažlice 1912 – 2012, Tiskárna MKS Domažlice, 2012, s. 90.

Příloha č. 7. - Jan Svatoš, olympionik a lyžař Sněhařů Domažlice.²⁷³

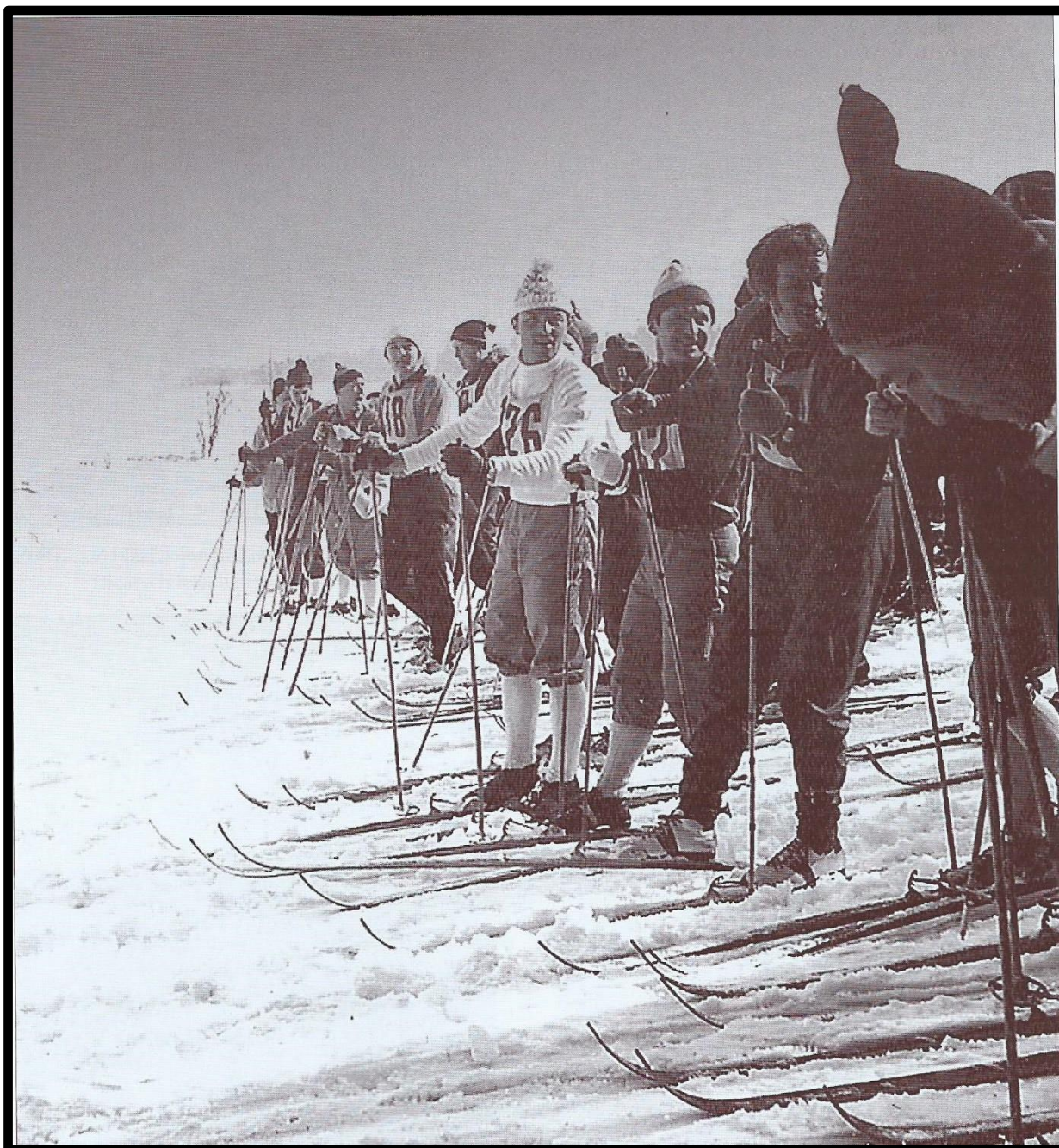
Příloha č. 8. – průkaz Jana Svatoše, účastníka Olympijských her v roce 1936 v Garmisch – Partenkirchen.²⁷⁴

²⁷³ ŠPALKOVÁ, Gabriela. *Bílé stopy na českém západě: Historie lyžování na Šumavě, Plzeňsku a Domažlicku*. 1. vyd. Plzeň: Starý most, 2007, s. 120.

²⁷⁴ Fotografie v soukromém vlastnictví Hany Váchalové.

²⁷⁵ Fotografie v soukromém vlastnictví Hany Váchalové.

Příloha č. 10. – *Schůze k 30. letému výročí založení lyžařského oddílu v Chodově. Zleva: Bohumil Váchal, Antonín Kobes, Josef Hána, Jiří Kobes st. a Josef Kobes.*²⁷⁶

Příloha č. 11. – *Funkcionáři lyžařského oddílu v Chodově v roce 1976. Zleva: Bohumil Váchal, Josef Kopic, Antonín Kobes a Josef Kobes.*²⁷⁷

²⁷⁶ Fotografie v soukromém vlastnictví Hany Váchalové.

²⁷⁷ Tamtéž.

Příloha č. 12. – *Otevření chaty v Caparticích v roce 1974.* Zleva: Bohumil Váchal, Jan Svatoš a Josef Hána.²⁷⁸

Příloha č. 13. - *Otevření chaty v Caparticích v roce 1974.*²⁷⁹

²⁷⁸ Fotografie v soukromém vlastnictví Hany Váchalové.

²⁷⁹ Tamtéž.

Příloha č. 14. – Chata v Caparticích. Foto z roku 1974.²⁸⁰

Příloha č. 15. - Chata v Caparticích. Foto z roku 1974.²⁸¹

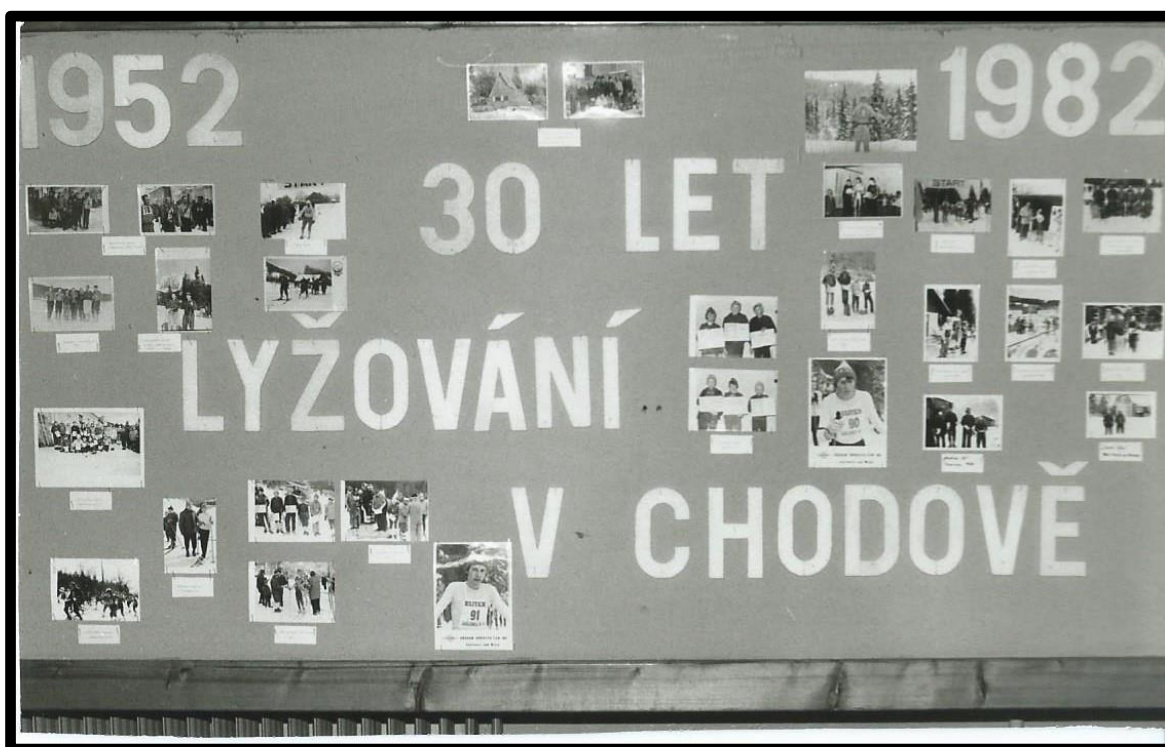
²⁸⁰ Fotografie v soukromém vlastnictví Hany Váchalové.

²⁸¹ Tamtéž.

Příloha č. 16. - *Chata v Caparticích. Foto z roku 1974.*²⁸²

Příloha č. 17. – *Výstavní tabule ke třiceti letům lyžování v Chodově.*²⁸³

²⁸² Fotografie v soukromém vlastnictví Hany Váchalové.

²⁸³ Tamtéž.

Příloha č. 18. - Výstavní tabule ke třiceti letům lyžování v Chodově.²⁸⁴

Příloha č. 19. – Lyžaři Tatranu Chodov. Zleva: Oldřich Kovařík, Jan Ledvina, Alois Velecký, Jiří Ledvina, Marie Smazalová, Jiří Sokol, Antonín Kobes a Bohumil Váchal.²⁸⁵

²⁸⁴ Fotografie v soukromém vlastnictví Hany Váchalové.

²⁸⁵ Tamtéž.

Příloha č. 20 – 30. výročí od vzniku lyžařského oddílu v Chodově a jeho úspěšní reprezentanti. Zleva: Jan Ledvina, Jiří Kobes, Marie Smazalová, Jiří Sokol a Hana Váchalová.²⁸⁶

Příloha č. 21. – Lyžaři Tatranu Chodov. Zleva: Alois Velecký, Jiří Ledvina a Josef Záhoř.²⁸⁷

---

²⁸⁶ Fotografie v soukromém vlastnictví Hany Váchalové.

²⁸⁷ Fotografie v soukromém vlastnictví Jiřího Ledviny.

Příloha č. 22. – *Lyžař Chodova Jiří Ledvina.*²⁸⁸

Příloha č. 23. – *Úspěšný lyžař Tatranu Chodov Pavel Batko.*²⁸⁹

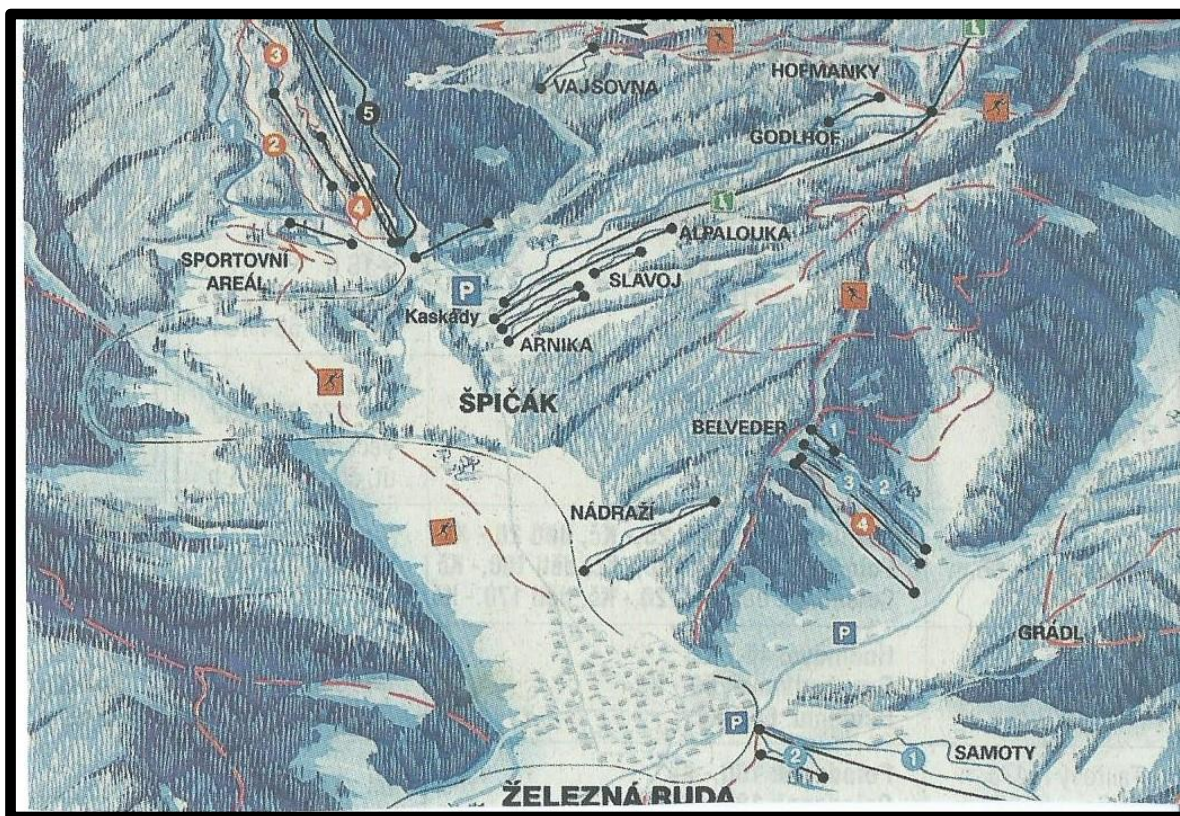

²⁸⁸ Fotografie v soukromém vlastnictví Hany Váchalové.

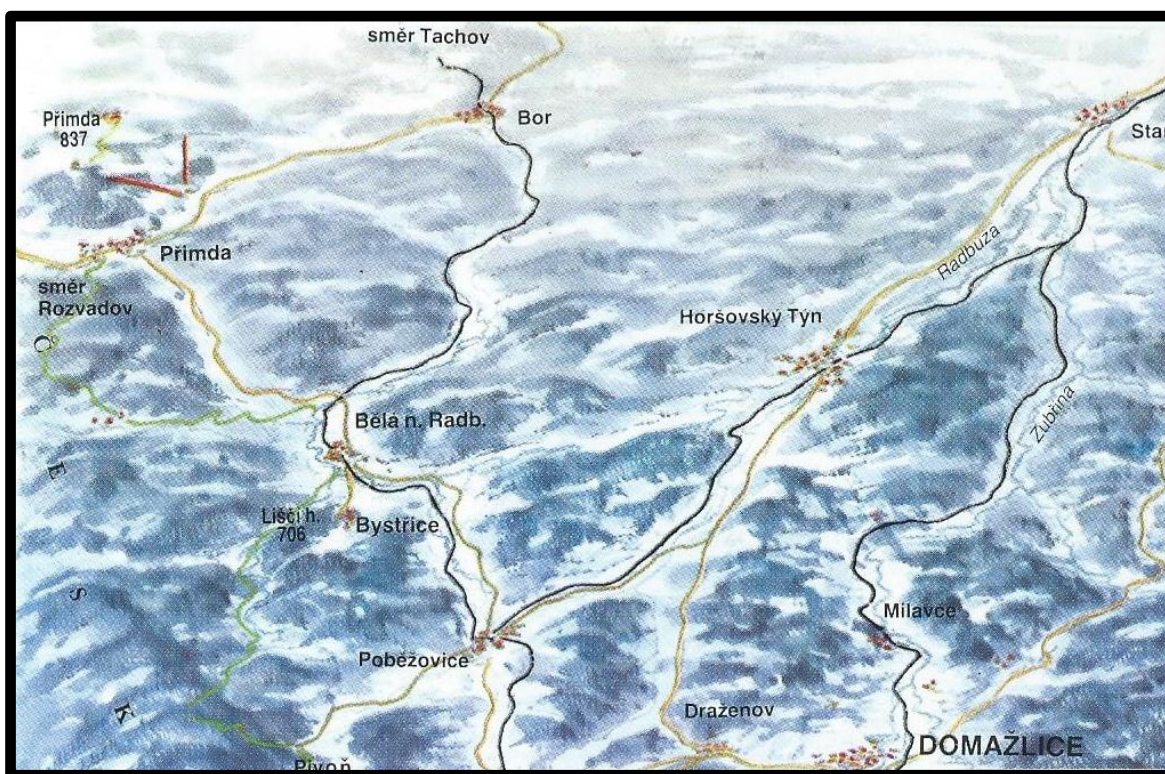
²⁸⁹ Fotografie v soukromém vlastnictví Eduarda Šlefra.

Příloha č. 24. – Sportovní a lyžařský areál na Špičáku.²⁹⁰

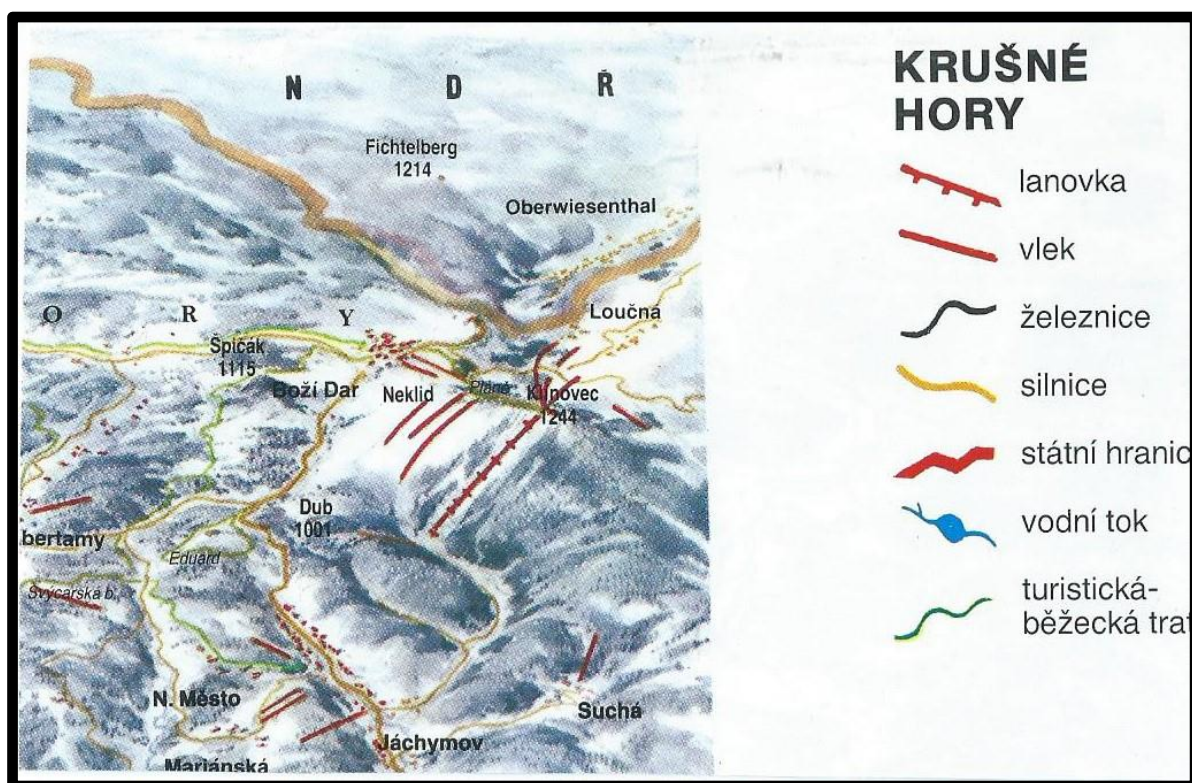
Příloha č. 25. – Geografický pohled na okolí Bělé nad Radbuzou včetně Liščí hory.²⁹¹

²⁹⁰ Fotografie v soukromém vlastnictví Hany Váchalové.

²⁹¹ Tamtéž.

Příloha č. 26. - Sportovní a lyžařský areál na Božím Daru.²⁹²

Příloha č. 27 – Pohár pro vítěze Chodské třicítky.²⁹³

²⁹² Fotografie v soukromém vlastnictví Hany Váchalové.

²⁹³ Almanach SK Sněhaři Domažlice 1912 – 2012, Tiskárna MKS Domažlice, 2012, s. 120.

Příloha č. 28. – *Významné postavy lyžování na Chodsku v roce 1989.* Zleva: Tomšů Anderle, Bohumil Váchal, Antonín Veber, Jan Svatoš a Gáby Koubek.²⁹⁴

Příloha č. 29. – *Závodník Chodova Petr Höll.* Na fotografii jako účastník 85. ročníku Chodské třicítky.²⁹⁵

²⁹⁴ Almanach SK Sněhaři Domažlice 1912 – 2012, Tiskárna MKS Domažlice, 2012, s. 105.

²⁹⁵ Fotografie v soukromém vlastnictví Eduarda Šlefra.

Příloha č. 30. - Závodník Chodova Tomáš Veber. Na fotografii jako vítěz 85. ročníku Chodské třicítky i s putovním pohárem.²⁹⁶

Příloha č. 31. – Lyžařská hvězda současnosti Kateřina Beroušková.²⁹⁷

²⁹⁶ Fotografie v soukromém vlastnictví Eduarda Šlefra.

²⁹⁷ Tamtéž.

Příloha č. 32. – *Pohled na vývoj lyží v průběhu let.*²⁹⁸

Příloha č. 33. – *Lyžařští pamětníci v roce 2012.* Zleva: Karel Konopík, Josef Kapic, Jiří Kobes a Antonín Kobes.²⁹⁹

²⁹⁸ Fotografie v soukromém vlastnictví Eduarda Šlefra.

²⁹⁹ Tamtéž.

³⁰⁰ Fotografie v soukromém vlastnictví Eduarda Šlefra.